

45. TOD

Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024

Dedeman Konya Hotel & Convention Center

**PROGRAM VE
BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI**

<https://todnet.org/KisSempozyumu2024>

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU

TOD Onursal Başkanı

Dr. Berati Hasanreisioğlu

TOD Genel Başkanı

Dr. Huban Atilla

TOD Genel Sekreteri / Gelecek Dönem Genel Başkanı

Dr. Kıvanç Güngör

TOD Genel Merkez Saymanı

Dr. Fatih Mehmet Mutlu

Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Suzan Güven

Dr. Banu Turgut Öztürk

Dr. Onur Konuk

Dr. Gamze Uçan Gündüz

Dr. Feyza Önder

Dr. Tekin Yaşar

Dr. Hakan Özdemir

Dr. Gürsel Yılmaz

45.TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

TÜRK OPTALMOLOJİ DERNEĞİ KONYA-ANTALYA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

Şube Başkanı

Prof. Dr. Bengü Ekinci Köktekir

Şube Sekreteri

Dr. Selman Belviranlı

Şube Saymanı

Dr. Ali Kal

Şube Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Mehmet Argun

Dr. İbrahim Ethem Ay

Dr. Mehmet Bulut

Dr. Berna Doğan

Dr. Mehmet Erkan Doğan

Dr. Şaban Gönül

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

19 OCAK 2024, CUMA

BİLİMSEL PROGRAM

09.00-10.30 SÖZLÜ BİLDİRİLER - 1

Oturum Başkanları: Dr. Banu Turgut Öztürk, Dr. Uğur Acar

- SS-1** Psödoeksfolyasyon Sendromunda Kardiyovasküler Riskin Trigliserit Glikoz (TyG) İndeksi ile Değerlendirilmesi
Günsu Deniz Mirza
- SS-2** Juvenil Açık Açılı Glokomlu 2 Kardeşte Muskulokontraktürel Ehler-Danlos Birlikteliği: Olgu Sunumu
Sema Üzüm
- SS-3** Üçüncü Basamak bir Referans Hastanesine Başvuran Çocukluk Çağı Glokomu Hastalarının Değerlendirilmesi
Mahmut Asfuroğlu
- SS-4** Asistan Hekimlerin Tıbbi Uygulamalarının Hukuki Sorumluluğunun Medikolegal Açıdan İncelenmesi
Süccattin İlker Kocamış
- SS-5** Oftalmoloji Sınavında ChatGPT'nin Performansı; İnsan Yapay Zekaya Karşı
Ali Safa Balcı
- SS-6** Açık Glob Yaralanmalarında Vitreoretinal Cerrahi Uygulanan Olgularda Klinik Sonuçlarımız ve Etki Eden Faktörler
Dilber Çelik Yaprak
- SS-7** Orbita Taban Kırıklarında Cerrahi Uygulama Sıklığı, Tüm Kırıklar Opere Edilmeli Midir?
Eda Gümrükçüoğlu
- SS-8** Çocukluk Çağı Göz Travmalarının Epidemiyolojik Değerlendirilmesi
Kübra Özata Gündoğdu
- SS-9** Künt Travmaya Bağlı Gelişen Kapalı Glob Yaralanmalarında Oküler Komplikasyonlar
Betül Kubat
- SS-10** Pediatrik Yoğun Bakım Ünitelerinde Muayene Edilen Hastaların Göz Muayene Sonuçlarının Değerlendirilmesi
İlknur Sunğu

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikeasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

19 OCAK 2024, CUMA

BİLİMSEL PROGRAM

09.00-10.30

SÖZLÜ BİLDİRİLER - 2

SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Sait Eğrilmez, Dr. Banu Bozkurt

- SS-11** Skleral Kontakt Lens Kullanan Keratokonus Hastalarında Meibomian Bez Morfolojisinin Değerlendirilmesi
Rüveyde Bolaç
- SS-12** Miyopik Gözlerde Kontakt Lensin Optik Koherens Tomografi Ölçümleri Üzerindeki Etkisi
Rümeysa Koçak
- SS-13** İntraokuler Lens Cerrahisi ile DMEK: Ardışık veya Kombine?
Miray Faiz Turan
- SS-14** Ratlarda IL-1 Antagonistinin Korneal Vaskülarizasyon Üzerine İnhibitör Etkisi
Türkan Özge Teke
- SS-15** Keratokonus Hastalığının ve Şiddetinin Dinamik ve Statik Pupillometri Ölçümleri Üzerine Etkisi
Büşra Dilara Yıldırım Erdal
- SS-16** Ardıl Ölçümlerin Gözyaşı Kırılma Zamanı Değerine Etkisi
Yakup Acet
- SS-17** Tip 2 Diyabetes Mellitus Hastalarında Tiazolidinedionların ve SGLT-2 İnhibitörlerinin Kuru Göz Hastalığı Üzerindeki Etkilerinin Değerlendirilmesi
Burak Erdem
- SS-18** Oftalmolojik Olarak Asemptomatik Olan Akne Rozasea Hastalarının Oküler Yüzey Parametrelerinin Sağlıklı Kontroller ile Karşılaştırılması
İrem Güneş
- SS-19** Penetran Keratoplasti Cerrahisi ile Birlikte Yapılan Lens Cerrahisinde İntraoperatif Komplikeasyonlar
İsmail Akyağcı
- SS-20** Korneal Erime ve Perforasyonlarda Tektonik Korneal Yama Greft Uygulamasının Etkinliği
Yonca Asfuroğlu
- SS-21** Psödoeksfolyasyon Varlığının Lakrimal Drenaj Sistemine ve Oküler Yüzeğe Etkileri
Hakan Öztürk

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

19 OCAK 2024, CUMA

BİLİMSEL PROGRAM

10.30-11.30 UVEA-BEHÇET BİRİM PANELİ
Üveit Hastalarında Komplikasyonlar ve Yönetimi
Oturum Başkanı: Dr. Nilüfer Yalçındağ

Olgu Sunumları
Dr. Sibel Kadayıfçılar
Dr. Berna Başarır
Dr. Hüseyin Baran Özdemir
Dr. Merve İnanç Tekin
Dr. Kübra Özdemir Yalçınsoy
Dr. Murat Oklar
Dr. Sedat Özmen
Dr. Nilüfer Zorlutuna Kaymak
Dr. Günhal Şatırtav Akdeniz

11.30-11.45 KAHVE MOLASI

11.45-12.45 AKILCI İLAÇ OTURUMU
Oftalmolojide Medikal Tedavi Komplikasyonları
Oturum Başkanları: Dr. Kıvanç Göngör, Dr. Banu Turgut Öztürk

Topikal İlaçların Komplikasyonları
Dr. Sait Eğrilmez
Göz İçi Uygulanan İlaçların Komplikasyonları
Dr. Nurten Ünlü
Sistemik Uygulanan İlaçların Oküler Komplikasyonları
Dr. Uğur Acar

12.45-13.45 ÖĞLE YEMEĞİ

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

19 OCAK 2024, CUMA

BİLİMSEL PROGRAM

13.45-14.00 AÇILIŞ PROGRAMI

Konuşmacılar: Dr. Huban Atilla, Dr. Bengü Ekinci Köktekir

14.00-14.30 KONFERANS Malpraktis Mi? Komplikasyon Mu?

Oturum Başkanı: Dr. Nazmi Zengin

Konuşmacı: Av. Hazal Aktepe Bafra

14.30-15.30 PANEL Şaşılık Cerrahisinde Komplikasyonlar

Oturum Başkanları: Dr. Huban Atilla, Dr. Ahmet Özkağnıcı

Eyvah Kas Kaçtı!

Dr. Pınar Topçu Yılmaz

Ön Segment İskemisi

Dr. Betül Tuğcu

Konsekütif Oldu

Dr. Ayça Sarı

Neden Diplopi Oldu?

Dr. Hikmet Başmak

15.30-15.45 KAHVE MOLASI

15.45-16.45 UYDU SEMPOZYUM - EssilorLuxottica Miyopi Yönetimde Son Gelişmeler

Çocuklarda Miyopi İlerlemesini Yavaşlatan Yepyeni Essilor Çözümü:

Essilor Stellest

Dr. Hikmet Başmak

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

19 OCAK 2024, CUMA

BİLİMSEL PROGRAM

16.45-18.00

PANEL

Kornea ve Oküler Yüzey Cerrahisi Komplikasyonları

Oturum Başkanları: Dr. Nilgün Yıldırım, Dr. Mustafa Ünal

Pterijum Cerrahisi Komplikasyonları ve Rekürrens

Dr. Aylin Karalezli

Korneal Çapraz Bağlama: Hep Sorunsuz Mu?

Dr. Melis Palamar Onay

Penetran Keratoplasti: Komplikasyonlar ve Çözüm Önerileri

Dr. Züleyha Akkaya

DALK: Komplikasyonlar ve Çözüm Önerileri

Dr. Mustafa Ünal

DMEK: Komplikasyonlar ve Çözüm Önerileri

Dr. Refik Oltulu

18.00-18.15

KONFERANS

Kontakt Lenslerle İlişkili Komplikasyonlar

Oturum Başkanı: Dr. Levent Tök

Konuşmacı: Dr. Meltem Yağmur

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

20 OCAK 2024, CUMARTESİ

BİLİMSEL PROGRAM

08.00-09.30 SÖZLÜ BİLDİRİLER - 3

Oturum Başkanları: Dr. Mehmet Bulut, Dr. Gül Arkan

- SS-22** İridokorneal Endotelyal Sendromlu Hastalarda Kornea ve İridokorneal Açının İn-Vivo Konfokal Mikroskopi ve Ön Segment Optik Koherans Tomografi İle Değerlendirilmesi
Gülay Güler Canözer
- SS-23** İleri Evre Glokom Hastalarının Bilişsel İşlevlerinin MOBİD Ölçeği ile Değerlendirilmesi
Enver Mirza
- SS-24** Erken Evre Primer Açık Açılı Glokom Olgularında Selektif Lazer Trabeküloplasti Tedavisinin Makula ve Radial Peripapiller Damar Yoğunluğuna Etkileri
Serdar Bayraktar
- SS-25** Yüksek Frekanslı Derin Sklerotomi ve Mitomisin C ile Kombine Trabekülektomi Cerrahilerinin Komplikasyonlarının Karşılaştırılması
Pınar Örenç
- SS-26** Ahmed Glokom Valvi Tüp Ekspozur Riski Taşıyan Olgularda ÖS-OKT ile Değerlendirilen Tüp Üzeri Konjonktivaskleral Kalınlık ve Postoperatif Süre İlişkisi
Fatma Işıl Sözen-Delil
- SS-27** Gonyoskopi Asiste Transluminal Trabekülotomi Cerrahisi ile İlişkili Komplikasyonların Değerlendirilmesi
Hilal Öztürk
- SS-28** Orta-İleri Derecede Açık Açılı Glokom Hastalarında Uygulanan GATT Cerrahisi Sonrası Anti-Glokom Tedavinin Kesilmesinin Sonuçlara ve Progresyona Etkisi
Zübeyir Yozgat
- SS-29** Trabekülektomi Yapılan Hastalarda Ön Segment- Optik Koherens Tomografi ile Bleb Yapısının Değerlendirilmesi
Işıl Merve Torun
- SS-30** Katarakt Cerrahisi ile Kombine Uygulanan Kahook Çift Bıçak Eksizyonel Gonyotomi Sonuçlarımız
Esra Biberoglu Çelik
- SS-31** Konjenital Katarakt Cerrahisi Sonrası Glokomda Farklı Primer Cerrahi Tekniklerinin Uzun Süreli Göz İçi Basıncı Üzerine Etkisi
Müslüm Toptan

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

20 OCAK 2024, CUMARTESİ

BİLİMSEL PROGRAM

08.00-09.30

SÖZLÜ BİLDİRİLER - 4

SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Fehmi Özkan, Dr. Fatih Mehmet Mutlu

- SS-32** Sütürsüz Skleral Fiksasyonlu Göz İçi Lens İmplantasyonu Nedenleri ve Cerrahi Sonuçlarımız
Güzide Akçay
- SS-33** Torik Göz İçi Lens İmplantasyonu Sonuçlarının Vektörel Analiz ile Değerlendirilmesi
Ümit Yaşar Güleser
- SS-34** Yüksek Aksiyel Miyopide Kapsül Germe Halkasının Post-operatif Refraktif Değerler ve Efektif Lens Pozisyonu Üzerine Etkisi
Efe Koşer
- SS-35** Kliniğimize Korneal Refraktif Cerrahi İçin Başvuran Olguların Özellikleri ve Elenme Nedenleri
Yusuf Berk Akbaş
- SS-36** Chord mu İle Kornea Kalınlığı Korelasyon Değerlendirmesi
Zekeriya Çetinkaya
- SS-38** Vitreus Wick Sendromunda Geç Dönem Komplikasyonlar: Vaka Serileri
Bedia Kesimal
- SS-39** Travmatik Katarakt: Klinik Prezantasyonlar ve Cerrahi Sonuçlar
Ömer Özer
- SS-40** Erken Evre Keratokonuslarda Keratometri, Korneal Aberasyonların Sirius ile Değerlendirilmesi ve Sağlıklı Gözlerde Karşılaştırılması
Hande Hüsniye Telek (Karagüzel)
- SS-41** İdiyopatik İntrakranial Hipertansiyon Hastalarımızda Uzun ve Orta Dönem Takipte Tedavi Cevabını Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi
Sevim Kuyumcu
- SS-42** Vogt Koyanagi Harada, Posterior Sklerit ve Akut Santral Seröz Koroidoretinopati Ayırıcı Tanısında ve Prognoz Tayininde Subretinal Sıvının Optik Dansitesinin Rolü
Şakir Arıman

45.TOD

Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

20 OCAK 2024, CUMARTESİ

BİLİMSEL PROGRAM

09.30-10.45

PANEL

Glokom Cerrahisinde Komplikasyonlar ve Yönetimi

Oturum Başkanları: Dr. Mehmet Okka, Dr. Banu Bozkurt

Trabekülektomi Ameliyatının Ertesi Günü Yüksek Göz İçi Basıncı Mı?
Acaba Problem Nerede?

Dr. Emine Şen

Amacım Bu Kadar Düşük Tansiyon Değildi

Dr. Özlem Gürbüz Köz

Bleble Başım Dertte!

Dr. Tülay Şimşek

Problem Çıkartan Drenaj Tüpleri

Dr. Gül Arıkan

Düşündüğüm Kadar Minimal İnvaziv Cerrahi Değilmiş

Dr. Muhsin Eraslan

10.45-11.00

KAHVE MOLASI

11.00-12.00

PANEL

Oküler Onkolojide Tedavi Komplikasyonları

Oturum Başkanları: Dr. Hayyam Kıratlı, Dr. Hülya Gökmen

Kapak Tümörlerinde Tedavi Komplikasyonları

Dr. Hülya Gökmen

Konjonktiva Tümörlerinde Tedavi Komplikasyonları

Dr. Elif Betül Türkoğlu

Orbita Tümörlerinde Tedavi Komplikasyonları

Dr. Mehmet Serhat Mangan

Göz İçi Tümörlerinde Tedavi Komplikasyonları

Dr. Hayyam Kıratlı

45.TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

20 OCAK 2024, CUMARTESİ

BİLİMSEL PROGRAM

12.00-13.00

PANEL

Oküloplastik Cerrahi Komplikasyonları

Oturum Başkanları: Dr. Onur Konuk, Dr. Özlem Tök

Lakrimal Drenaj Cerrahisi Komplikasyonları

Dr. Nilay Yüksel

Blefaroplasti Komplikasyonları

Dr. Pelin Kaynak

Kapak Deformitelerinin Tedavi Komplikasyonları

Dr. Şeyhmus Arı

Dolgu ve Botoks Komplikasyonları

Dr. Altuğ Çetinkaya

13.00-14.00

ÖĞLE YEMEĞİ

14.00-15.30

PANEL

Katarakt Cerrahisi Komplikasyonları: Beklenmedik Durumlar

Oturum Başkanları: Dr. Bekir Sıtkı Aslan, Dr. Kazım Devranoğlu

Ön Kamara Daralıyor

Dr. Hasan Ali Bayhan

Hayır, Lens Sublukse

Dr. Zeki Tunç

Eyvah, Arka Kapsül Açıldı

Dr. Fikret Uçar

Postop Kornea Neden Ödemli?

Dr. Özlem Evren Kemer

Bu TASS Mı, Endoftalmi Mi?

Dr. Tamer Takmaz

Ameliyat Çok İyi Geçti, Hasta Neden Memnun Değil?

Dr. Bekir Sıtkı Aslan

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

20 OCAK 2024, CUMARTESİ

BİLİMSEL PROGRAM

15.30-15.45 KONFERANS
Pediyatrik Katarakt Cerrahisine Özgü Komplikasyonlar
Oturum Başkanı: Dr. Yaşar Duranoğlu

Konuşmacı: Dr. Fatih Mehmet Mutlu

15.45-16.00 KAHVE MOLASI

16.00-17.00 UYDU SEMPOZYUM - HOYA
Miyopi Kontrolü
Oturum Başkanı: Dr. Emrah Altıparmak

Miyopi Epidemiyolojisi ve Gözlük Dışı Yöntemler
Dr. Emrah Altıparmak

Miyopi Yönetiminde Gözlük Camları ve D.I.M.S. Teknolojili MiYOSMART
Dr. Deniz Altınbay

17.00-18.00 KATARAKT VE REFRAKSİYON CERRAHİSİ BİRİM PANELİ
Katarakt ve Refraktif Cerrahide Komplikasyon Yönetimi –
Olgular ile Tartışma
Oturum Başkanları: Dr. Fatih Karel, Dr. Altan Atakan Özcan

Konuşmacılar: Dr. Alper Ağca
Dr. Yusuf Yıldırım
Dr. İlker Toker
Dr. Bülent Köse
Dr. Faik Oruçoğlu

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

21 OCAK 2024, PAZAR

BİLİMSEL PROGRAM

08.00-09.30 SÖZLÜ BİLDİRİLER - 5

Oturum Başkanları: Dr. Bengü Ekinci Köktekir, Dr. Berna Doğan

- SS-43** İlkokul Çocuklarında Görme Taramasının Tanısal Değerinin Araştırılması
Mehmet Canleblebici
- SS-44** Çocuklarda Ekran Maruziyetine Bağlı Refraktif Değişiklikler ve Oküler Yüzey Problemleri
Fatma Büşra Altas
- SS-45** Türkiye'nin Batı Karadeniz Bölgesi'nde Miyop Çocuklarda Progresyonun Değerlendirilmesi
Pınar Kaya
- SS-46** Sağlık Kuruluna Başvuran Hastaların Engellilik Durumlarının ve Görsel Nedenlerinin Değerlendirilmesi
Mehmet Atakan
- SS-47** Az Görme ve Rehabilitasyonu Birimine Başvuran Hastaların Klinik Özellikleri
Melek Mutlu Sönmez
- SS-65** Asimetrik Prematüre Retinopati Gelişiminin 1.yaş Refraksiyon Değerleri Üzerine Etkisi
Caner Kara
- SS-48** Revizyon DSR: Nazolakrimal Kanal Tıkanıklığında Risk Değerlendirmesi ve Cerrahi Başarı Oranları
Fikret Muhyi
- SS-49** Benign Esansiyel Blefarospazm ve Hemifasiyal Spazm Tedavisinde 10 Yıllık Botulinum Toksin Uygulaması Sonuçlarımızın Geriye Dönük İncelenmesi
Ali Mert Koçer
- SS-50** Şaşılık Cerrahisi Sonrası Gelişen Yağ Adezyon Sendromlu Hastalarda Tedavi ve Postoperatif Sonuçlarımız
Osman Parça
- SS-51** Tek ve İki Kas Horizontal Rektus Cerrahilerinin Maküler Mikrovaskülatür Üzerindeki Etkilerinin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile İncelenmesi
Aynura Sarıyeva Aydamirov
- SS-52** Tiroid Oftalmopati Nedeniyle Restriktif Şaşılık Bulunan Olgularda Ekstraoküler Kas Cerrahi Sonuçlarımız
Metehan Şimşek

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

21 OCAK 2024, PAZAR

BİLİMSEL PROGRAM

08.00-09.30 SÖZLÜ BİLDİRİLER - 6 SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Berker Bakbak, Dr. Şaban Gönül

- SS-53** İntravitreal Dekametazon İmplant Sonrası Oküler Komplikasyonlar
Figen Bezci Aygün
- SS-54** İrvine Gass Sendromunun Tedavisinde Lokal Brinzolamid-Nepafenac Kombinasyonu, Subtenon Triamsinolon, İntravitreal Triamsinolon, İntravitreal Dexametazon İmplantı ve İntravitreal Anti-Vasküler Endotelyal Büyüme Faktörü Tedavilerinin Karşılaştırılması
Uğur Kahraman
- SS-55** Farklı Anti-VEGF Ajanların Peripapiller Mikrovasküler Yapılar Üzerindeki Akut Etkisinin Optik Koherans Tomografi Anjiyografi (OKTA) Kullanarak Karşılaştırılması
Ece Doğruel
- SS-56** Üç Yükleme Dozu İntravitreal Anti-VEGF Enjeksiyonuna Dirençli Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu Olgularında Optik Koherans Tomografi ve Optik Koherans Tomografi Anjiyografi Bulguları
Ayna Sariyeva İsmayilov
- SS-57** Solar Retinopati Bulunan Olgularda Sonuç Görme Keskinliğine Etki Eden Faktörler
İlkay Semizoğlu
- SS-58** Azalmış Perifoveal-Parafoveal Elipsoid Zon ve Eksternal Limitan Membran İntensitesi: Hidroksiklorokin Retinal Toksisitesi için Yeni Bir Prediktif Biyobelirteç
Abdullah Ağın
- SS-59** Prematüre Retinopatisi Tedavi Endikasyonu İçin RetCam ve Akıllı Telefon Tabanlı Fotoğrafçılığın Karşılaştırılması
Osman Kızılay
- SS-60** Pars Plana Vitrektomi İle Posterior İntraoküler Lens Dislokasyonunun Tedavisinde Sütürlü İntraoküler Lens Kurtarma Tekniği Veya İntraoküler Lens Değişirme ve Yamane Tekniği
Utku Limon
- SS-61** Vitreusa Disloke Göz İçi Lens (GİL)'in Pars Plana Vitrektomi İle Çıkarılmasını Takiben Skleral Fiksasyon
Fikret Uçar
- SS-62** Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sırasında Vitreus İçerisine Düşen Lens Materyalleri Olgularında Klinik Özellikler ve Sonuçlarımız
Şule Nur Acar Duyan
- SS-63** Dev Retinal Yırtıklı Retina Dekolmanı Olgularında Cerrahi Sonuçlarımız
Mehmet Şengül
- SS-64** Makula Deliği Nedeniyle Retina Dekolmanı Gelişen Yüksek Miyop Hastalarda Cerrahi Sonuçlarımız
Merve Özbek

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

21 OCAK 2024, PAZAR

BİLİMSEL PROGRAM

09.30-11.00

PANEL

VRC'de Komplikasyonlar & Komplikasyonlarda VRC

Oturum Başkanları: Dr. Yusuf Akar, Dr. Hürkan Kerimoğlu

VRC'de İntraoperatif Komplikasyonlar

Dr. Şaban Gönül

VRC'de Postoperatif Komplikasyonlar

Dr. Mustafa Doğan

VRC'de Kullanılan Tamponadlara Bağlı Komplikasyonlar

Dr. Berker Bakbak

Proliferatif Vitreoretinopati (PVR)

Dr. Gökhan Gürelik

Suprakoroid Hemoraji ve Koroidal Efüzyon Yönetimi

Dr. Hakan Durukan

Drop IOL / Kristalin Lens Yönetimi

Dr. Günhal Şatırtav Akdeniz

11.00-11.15

KAHVE MOLASI

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

21 OCAK 2024, PAZAR

BİLİMSEL PROGRAM

11.15-11.30

KONFERANS

Korkulu Rüya: Endoftalmi

Oturum Başkanı: Dr. Zeliha Yazar

Konuşmacı: Dr. Süleyman Kaynak

11.30-12.45

PANEL

Refraktif Cerrahi Komplikasyonları

Oturum Başkanları: Dr. Ümit Kamış, Dr. Akif Özdamar

Yüzey Ablasyonunda Komplikasyonlar

Dr. Başak Bostancı

Flepli Cerrahilerde Komplikasyonlar

Dr. Hanefi Çakır

Lentikül Cerrahisinde Komplikasyonlar

Dr. Volkan Hürmeriç

Ektazi Yönetimi

Dr. Akif Özdamar

Fakik IOL Cerrahisinde Komplikasyonlar

Dr. Ümit Kamış

12.45-13.00

KAPANIŞ OTURUMU

45. TOD

Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024

Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SÖZLÜ BİLDİRİLER

<https://todnet.org/KisSempozyumu2024>

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-01 [Glokom]

Psödoeksfoliasyon Sendromunda Kardiyovasküler Riskin Trigliserit Glikoz (TyG) İndeksi ile Değerlendirilmesi

Günsu Deniz Mirza¹, Enver Mirza²

¹Konya Beyhekim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Psödoeksfoliasyon (PEX) materyali, kornea endoteli, trabeküler endotel, iris pigment epiteli, lens epiteli tarafından üretilir ve bu dokularda birikir. PEX birikimi oküler yapıların yanı sıra vücuttaki diğer dokularda özellikle kalp, akciğer, karaciğer, vasküler yapılar dahil olmak üzere visseral organlarda da görülebilmektedir. PEX'in kardiyovasküler hastalıklar için bağımsız bir risk faktörü olduğu öne sürülmektedir. Güncel literatürde trigliserit glikoz (TyG) indeksinin kardiyovasküler hasarın değerlendirilmesinde klinik öneme sahip olduğu bildirilmektedir. Bu çalışmanın amacı psödoeksfoliasyon sendromu (PEXS) ile TyG indeksi arasındaki ilişkiyi ve PEXS'nun kardiyovasküler hastalıklar açısından riskini değerlendirmektir.

YÖNTEM: Bu çalışmaya Ekim 2022 ile Ekim 2023 tarihleri arasında göz polikliniğinde muayene olmuş PEXS tanısı konan 36 hasta (Grup 1) ile 35 sağlıklı kontrol (Grup 2) dahil edildi. Katılımcıların dosya kayıtları retrospektif olarak incelendi. TyG Ln[açlık trigliserid (mg/dL) × açlık plazma glukozu (mg/dL)/2] formülü ile hesaplandı.

BULGULAR: Çalışmadaki iki grup arasında ortalama yaş açısından istatistiksel olarak fark yoktu (Grup 1:69.9±7.6 yıl, Grup 2:68.2±8.6 yıl; p=0.420). Eşlik eden sistemik hastalıklar (diabetes mellitus, hipertansiyon, kardiyovasküler hastalıklar, astım-KOAH) açısından iki grup arasında istatistiksel olarak fark yoktu (sırasıyla p=0.371, p=0.559, p=0.405, p=0.739) İki grup arasında total kolesterol, HDL, LDL, non-LDL değerleri açısından istatistiksel olarak fark yokken (tümü p>0.05); trigliserid (Grup 1:129.5±40.9 mg/dL, Grup 2:102.4±33.7 mg/dL, p<0.05), açlık glukozu (Grup 1:118±29.6 mg/dL, Grup 2: 95.9±14.1 mg/dL, p=0.001) değerleri ve TyG indeksi (Grup 1:8.86±0.41, Grup 2:8.43±0.37; p<0.001) açısından istatistiksel olarak anlamlı fark mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda TyG indeksinin sağlıklı kontrollere göre PEXS'lu hastalarda anlamlı farklı olduğu belirlenmiştir. TyG indeksi PEXS tanılı hastalarda kardiyovasküler risk açısından bir belirteç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: glokom, psödoeksfoliasyon sendromu, trigliserit glikoz indeksi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-02 [Glokom]

Juvenil Açık Açılı Glokomlu 2 Kardeşte Muskulokontraktürel Ehler-Danlos Birlikteliği:Olgu Sunumu

Sema ÜZÜM¹, Banu Bozkurt¹, ozkan bagci², Tülin Çora²

¹Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

²Selçuk Üniversitesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Ehlers-Danlos Sendromu(EDS),cilt hiperekstensibilitesi,fragil doku ve yaygın eklem hiper mobilitesi ile karakterize genetik geçişli,multisistemik bir bağ dokusu hastalığıdır. Muskulokontraktürel Ehlers-Danlos Sendromu (McEDS),otozomal resesif geçiş gösteren nadir bir alt tiptir.Bu çalışmada JAAG tanısıyla izlenen ve farklı yüz-iskelet görünümleri nedeniyle genetik bölümüne yönlendirilen ve McEDS tanısı konulan 2 erkek ve ailesinin klinik ve genetik bulguları tartışılacaktır.

YÖNTEM: 32 yaşındaki erkek hasta yüksek GİB ve görme kaybı nedeniyle tarafımıza başvurdu.GK her 2 gözde ışık hissiydi.Bilateral AKIOL mevcuttu ve maksimal medikal tedaviyle 14 mmHg idi.OD'ler soluktu,retina tigre ve peripapiller RSLT kalınlığı 40 ve 43 µm,SKK 480 ve 460 µm ydi.24 yaşındaki erkek kardeşi glokom nedeniyle brinzolamid/brimonidin kombinasyonu kullanıyordu.EİDGK her 2 gözde 0.7'ydi.Kornea endoteline yakın haritamsı,horizontal yerleşimli opasite izlendi.GİB 15 ve 13 mmHg idi ve C/D oranı 0.8 idi.RSLT 103 ve 102 µm,SKK 400 ve 411 µm ydi.

BULGULAR: PPMD olabileceği düşünülerek yapılan ÖS-OKT'de her iki gözde descemet-endotel tabakasında belirgin hiperreflektivite,İVKM'de arka stromada tabaka şeklinde hiperreflektivite izlendi.Endotel normaldi.Her iki kardeşte geniş alın,hipertelorizm,dış kantüslerde aşağı düşüklük,yüksek kemerli damak,düşük kulaklar, mikrognati, ciltte anormal esneklik,skolyoz,palmar kırışıklık, parmaklarda kuğu boynu deformiteleri ve kontraktürler ve yürüme bozukluğu izlendi. Baba 10 yıldır PAAG ile izleniyordu.Anne ve ablanın göz muayenesi normaldi.Her iki kardeşin genetik analizinde CHST14 geninde missense varyant ENST00000306243.5 c.467A>G (VUS +) izlendi ve McEDS(otozomal resesif) ile uyumlu bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: McEDS'nda göz tutulumu başta olmak üzere iskelet, cilt, kraniyofasiyel, gastrointestinal ve ürogenital tutulum görülebilmektedir. En yaygın göz tutulumu ince kornea,glokom ve refraksiyon kusurlarıdır.JAAG ile birlikteliği son derece nadirdir ve bir kardeşte ilk kez PPMD gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: CHST14 geni, Juvenil Açık Açılı Glokom, Muskulokontraktürel Ehler-Danlos Sendromu, Posterior Polimorf Distrofi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-03 [Glokom]

Üçüncü Basamak bir Referans Hastanesine başvuran Çocukluk Çağı Glokumu hastalarının Değerlendirilmesi

Mahmut Asfuroglu¹, Cenk Zeki Fikret²

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada üçüncü basamak bir referans hastanesinde yer alan kliniğimize glokom nedeniyle refere edilen çocukluk çağı glokom hastalarının etiyojileri, klinik özellikleri ve uygulanan tedavilerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Ekim 2022 ile Ekim 2023 tarihleri arasında Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği'nde çocukluk çağı glokumu tanısı almış hastaların kayıtları Childhood Glaucoma Research Network (CGRN) sınıflandırması dikkate alınarak retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, glokom etiyojileri, klinik özellikleri ve seçilen tedavi yöntemlerini içeren veriler değerlendirildi.

BULGULAR: Kliniğimizde glokom tanısı ile takip edilen 18 yaş altı 58 hastanın 88 gözü belirlendi, hastaların %62'si erkek; olguların %52'si bilateral idi. Çocukluk çağı glokom hastalarında en sık tespit edilen sebep primer konjenital glokomdu (%45). Diğer etiyojistik nedenler akkiz durumlar ile ilişkili glokomlar (%16) (3 göz prematürite retinopatisi, 4 göz üveit, 4 göz travma öyküsü, 2 göz steroid glokumu, 1 göz silikon glokumu), sistemik sendromlar ile birlikte olan glokomlar (%14) (3 göz Sturge Weber, 2 göz Klippel-Trenaunay-Weber, 2 göz Robinow, 1 göz Walker Warburg, 2 göz nörofibromatozis, 2 göz Rubinstein-taybi), katarakt cerrahisi sonrası glokom (%11), juvenil glokom (%8) ve konjenital oküler anomaliler ile ilişkili glokom (%6) olarak tespit edildi. Toplamda 78 gözün (%89) en az bir kez glokom cerrahisi geçirdiği belirlendi. 24 göze birden fazla cerrahi girişimde bulunuldu (%27). Birden fazla cerrahi gereksinimi duyan gözlerin 17'si primer konjenital glokom hastasıydı (%70).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kliniğimizde takip edilen çocukluk çağı glokom hastalarında en sık görülen sebep primer konjenital glokom olarak belirlendi (%45). Özellikle primer konjenital glokomun erişkin çağı glokomundan farklı olarak tüm göz dokularını etkileyen 'panoküler' bir hastalık olduğu unutulmamalı, hasta yakınlarına yakın takibin önemi ve bu gözlere birden fazla cerrahi girişim gerekebileceği anlatılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: çocukluk çağı glokumu, primer konjenital glokom, CGRN

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-04 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Asistan hekimlerin tıbbi uygulamalarının hukuki sorumluluğunun medikolegal açıdan incelenmesi

Süccattin İlker Kocamış¹, Bedia Kesimal¹, Ali Altan Ertan Boz²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Sakarya Üniversitesi, Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Asistan hekimlerin tıbbi müdahaleleri sonucu oluşan malpraktis davalarında; asistan hekimin ve asistan hekimin adına hastaya müdahalede bulunduğu ilgili uzman hekimin ne derece sorumlu olduğu konusuna ilgili kanun ve mevzuatlar incelenerek açıklık getirilmeye çalışılacaktır. **YÖNTEM:**5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) ilgili hükümleri, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (TBK) genel ve özel hükümleri, Sağlık Bakanlığı tarafından 26/04/2014 tarihli ve 28983 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Tıp ve Dış Hekimliği Alanlarında Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği'nin 3/1. maddesi, Sağlık Bakanlığı Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yayımlanan 28/09/2012 tarihli B.10.0.SHG.0.18.00.00-252.99 sayılı genelgeler incelendi.

BULGULAR: İlgili genelge asistan doktorlara eğitimci, başasistan veya uzman denetiminde tıp pratiği sürecine katılma izni vermiştir. Ayrıca, yine bu kişilerin asistan doktor tarafından gerçekleştirilen tıp pratiği, planlanmış tedavi ve olası uygulama hatalarından sorumlu tutulacağı vurgulanmıştır. Asistan hekimin tıbbi hatadan kaynaklanan eylemi nedeniyle ilgili uzman doktor hekim cezai sorumluluktan muaf tutulamaz. Eylem ile fail arasında, illiyet bağı varsa, uzman hekim TCK'nın "görevi kötüye kullanma" başlıklı 257. maddesine tabi olur. Eğer üçüncü bir kişi (asistan hekim, hasta, vb.) tarafından illiyet bağı kesilirse, uzman hekimin cezai sorumluluğu ortadan kalkabilir veya kusurun ölçüsü azaltılabilir. Eğer eylem, denetçinin yetki alanının dışında gerçekleşirse veya hasta veya asistan hekim riski kendilerine alırsa, uzman hekimin cezai sorumluluğu söz konusu değildir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Asistan hekimin tıbbi uygulamalarındaki hukuki sorumluluğu, genelgenin "uygulamanın doğru bir şekilde denetlenmesini sıkı bir şekilde sağlamak" yükümlülüğü dolayısıyla, uzman hekime yüklenmiştir. Bizim görüşümüze göre, bu sorumluluk TBK 66. madde hükümlerine dayanabilir. Uzman hekimin bu sorumluluğu mutlak bir sorumluluk değil, bir dikkat yükümlülüğüdür.

Anahtar Kelimeler: asistan doktor, malpraktis, uzmanlık eğitimi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-05 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Oftalmoloji Sınavında ChatGPT'nin Performansı; İnsan Yapay Zekaya Karşı

Ali Safa Balcı¹, Zeliha Yazar², Banu Turgut Öztürk³, Çiğdem Altan¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

³Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Türk Oftalmoloji Yeterlik Kurulu tarafından gerçekleştirilen 2023 yılı Uzmanlık Eğitimi Gelişim Sınavı (UEGS) sorularında, ChatGPT'nin başarı oranının değerlendirilmesi ve asistanların sonuçlarıyla karşılaştırılması.

YÖNTEM: Toplam 9 bölümde, 3 farklı zorluk seviyesinde 75 sorudan oluşan UEGS sınavı İngilizceye çevirilip ChatGPT'ye soruldu, verilen cevaplar ile açıklamalar kaydedildi. Açıklamaların okunabilirliği ve karmaşıklığı Readable isimli programda analiz edilerek Flesch Reading Ease (FRE) skoru (0-100) kaydedildi. Asistanlar kıdemine göre 4 gruba ayrıldı. Asistanların genel ve kıdeme göre başarıları ayrı ayrı ChatGPT ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Sınavda çoktan seçmeli olarak sorulan 69 soru çalışmaya alındı. ChatGPT 37 soruya doğru yanıt verdi, doğruluk oranı %53,6 idi. En başarılı olduğu bölüm katarakt ve refraktif cerrahi (%77,7), en başarısız olduğu bölüm şaşılık (%0,0). Sınava toplam 789 asistan katıldı. Tüm asistanların doğruluk oranı %50,3 idi. 1. yıl, 2. yıl, 3. yıl ve 4. yıl asistanlarının doğruluk oranları sırasıyla %43,5, %51,3, %54,9 ve %60,1 bulundu. Doğru sayısına göre sıralama yapıldığında ChatGPT 37 doğruyla tüm asistanlar arasında 292. sıradaydı. Zorluk açısından sınavda 11 soru kolay, 44 soru orta, 14 soru zordu. ChatGPT'nin zorluk seviyesine göre doğru sayısı sırasıyla 7 (%63,6), 24 (%54,5) ve 6 (%42,9) idi. ChatGPT'nin verdiği yanıtların ortalama FRE skoru $27,6 \pm 12,4$ bulundu. En düşük okunabilirlik skoru şaşılık bölümünde ($22,1 \pm 14,3$) ve en yüksek okunabilirlik skoru optik bölümündeydi ($39,4 \pm 10,0$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Ağustos 2023 versiyonuna göre ChatGPT oftalmoloji asistanlarına yönelik sınavda soruların %53,6'sına doğru yanıt vermiştir ve ortalama olarak 3. yıl asistanından daha az bilgiye sahiptir. ChatGPT'nin verdiği yanıtların okunabilirliği düşüktür ve anlaşılması zordur. Soruların zorluk seviyesi arttıkça ChatGPT'nin başarı oranı düşmektedir. ChatGPT'ye bilgi yüklenmesi fazlaştıkça bu sonuçların değişeceği öngörülebilir.

Anahtar Kelimeler: ChatGPT, Türk Oftalmoloji Derneği, Uzmanlık Eğitimi Gelişim Sınavı

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-06 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Açık Glob Yaralanmalarında Vitreoretinal Cerrahi Uygulanan Olgularda Klinik Sonuçlarımız ve Etki Eden Faktörler

Dilber Çelik Yaprak, Güzide Akçay, Murat Oklar

SBÜ Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Vitreoretinal cerrahi(VRC),arka segmenti tutan glob yaralanmalarında yaygın kullanılan bir cerrahi tekniktir.Bu çalışmada kliniğimizde travmaya bağlı VRC uygulanan hastaların klinik özelliklerini ve prognostik faktörleri belirlemek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Kliniğimizde 2015-2023 yılları arasında arka segmenti tutan açık glob yaralanması nedeniyle VRC uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi.Başvuru anında ışık hissi negatif,takip süresi 6 aydan kısa,verileri eksik olan olgular çalışma dışı bırakıldı.Demografik veriler,klinik bulgular,görsel sonuçlar kaydedildi.Görsel sonuca etki eden prognostik faktörler istatistiksel olarak belirlendi.

BULGULAR: Ortalama yaş 44.56 ± 15.63 olan 100 hasta(18 kadın/82 erkek)çalışmaya dahil edildi. Olguların %52'sinde travmadan etkilenen göz sol göz iken ortalama takip süresi 14.48 ± 10.35 aydı.Ameliyat öncesi en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK) 1.92 ± 0.83 LogMAR iken,ameliyat sonrası EİDGK 0.92 ± 0.93 LogMAR idi.Travma ile VRC arasında geçen süre %48'inde ilk 4 gün,%23'ünde 5-14 gün,%22'sinde 15-30 gün,%7sinde 30 gün ve üzeri bulundu.Olguların %23'ü yabancı cisim(YC),%24ü vitreiçi hemoraji(VİH), %19u retina dekolmanı,%15i VİH+YC,%12si RD+YC,%7si endoftalmi+YC nedeniyle opere edilmiştir.Olguların %73üne metalik YC,%18ine organik YC,%9una künt travmaya neden olan diğer cisimler çarpmıştır.%35inde hifema,%15inde koroidal prolapsus, %17sinde proliferatif vitreoretinopati(PVR) mevcuttu. Ameliyat öncesi düşük EİDGK,künt travma sonucu rüptür($p=0.029$),hifema($p=0.002$),PVR($p=0.003$), YClı veya YCsiz RD($p<0.001$, $p=0.016$), koroidal prolapsus($p<0.001$) varlığı final EİDGKne olumsuz prognostik faktör olarak bulunmuştur. VRCnin ilk 4 gün($p<0.001$) yapılması olumlu prognostik faktör olarak bulunmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ: VRC tedavisi travma hastalarında başarılı bir şekilde uygulanmaktadır,ancak final EİDGK'deki iyileşmeyi öngörebilecek prognostik faktörler belirlenmiştir.Bu faktörler bize görsel sonuç hakkında öngörü verir ve VRCnin hızlıca planlanması hakkında bilgi verebilir.

Anahtar Kelimeler: oküler travma, vitreoretinal cerrahi, klinik bulgular, prognostik faktörler

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-07 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Orbita Taban Kırıklarında Cerrahi Uygulama Sıklığı, Tüm Kırıklar Opere Edilmeli Midir?

Eda Gümrükçüoğlu, Aleyna Nur Yetim, Ali Altan Ertan Boz, Nilgün Özkan Aksoy
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Künt travmalarda intraorbital basıncın ani artışı orbita duvar kırıklarına sebep olabilir, ekstraoküler kaslar kırık hattında sıkışıp diplopi, ekstraoküler hareket (EOH) kısıtlılığı ve enoftalmus görülebilir. Akut dönemde peri-orbital ödem yanlış klinik değerlendirmeye neden olabileceğinden cerrahiye karar vermek için beklemek gereklidir. Çalışmanın amacı, orbita taban kırıklarında cerrahi endikasyon gerekliliğinin incelenmesidir.

YÖNTEM: Orbita taban kırığı olan hastaların yaş, cinsiyet, travma nedeni, ek oküler bulgular ve ek duvar kırığı, ilk muayene-takiplerde diplopi ve EOH kısıtlılığı gibi semptomları kaydedildi. İki haftalık takiplerde persistan diplopi ve EOH kısıtlılığı devam eden hastalara cerrahi önerildi.

BULGULAR: Çalışmaya, dahil edilen 41 hastanın yaş ortalaması 34.61 ± 19.75 yıl idi. Travma nedeni hastaların 18'inde düşme, 14'ünde darp, 9'unda ise trafik kazası idi. Ortalama görme düzeyi 0.30 ± 0.57 LogMAR idi. Hastaların beşinde kapak kesisi, birinde glob perforasyonu, ikisinde hifema; fundus muayenesinde dördünde kommosyo retina, birinde intravitreal hemoraji, birinde retina dekolmanı saptandı. Beş hastada rölatif afferent pupil defekti tespit edildi. 16 hastada izole taban fraktürü mevcuttu. 17 hastada diplopi ve 13 hastada superiora EOH kısıtlılığı mevcut idi. 10 günlük takiplerde altı hastada persistan diplopi ve EOH kısıtlılığı nedeni ile cerrahi müdahale gerçekleştirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Literatürde taban kırıklarında cerrahi gerekliliği ve zamanı konusunda hala tartışmalar mevcuttur. Peri-orbital ödemin gerilediği ilk iki haftada değerlendirme yapılarak primer bakışta persistan diplopi, 2 mm'den fazla latent enoftalmus ve %50'den fazla orbita taban kırığı olması durumunda cerrahi önerilmektedir. Çalışmamızda da taban kırığı olan 41 hastanın yalnızca 6'sında (%14.6) cerrahi düzeltme gerekmiştir. Orbita taban kırıklarında acele karar vermeden klinik ve BT bulguları birlikte değerlendirilerek persistan semptomların varlığı durumunda cerrahi düzeltmeye karar vermek gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Oküler travma, orbita taban fraktürü, cerrahi endikasyon, persistan diplopi, persistan ekstraoküler hareket kısıtlılığı.

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-08 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Çocukluk Çağı Göz Travmalarının Epidemiyolojik Değerlendirilmesi

Kübra Özata Gündoğdu, Emine Doğan, Sibel Alişan Alimoğlu
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Çocukluk çağında göz travması sebebi ile kliniğimize başvuran hastaların etyolojik, epidemiyolojik ve klinik sonuçlarını araştırmak.

YÖNTEM: Çalışmada 2018-2023 yılları arasında göz travması oluşan 110 çocuk hastanın dosyaları incelenerek; yaş, cinsiyet, yaralanma tipi, ek klinik özellikler, başlangıç ve son en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) kaydedildi ve görme keskinliğine etki eden faktörler değerlendirildi.

BULGULAR: Çocukluk çağında göz yaralanması geçiren 110 hastanın yaş ortalaması 9.7 ± 5.02 (1-18 yıl) olup %79'u erkekti. Hastaların %60'ı glob yaralanması, %31'i adneksiyel yaralanma ve %9'u kimyasal yaralanma idi. Glob yaralanması geçiren 66 hastanın 43'ü (%65) açık glob yaralanması olup tamamı penetran yaralanma idi. Kapalı glob yaralanması geçiren 23 hastanın 21'i hifema ve 2'si kornea lameller kesi şeklindeydi. Adneksiyel yaralanma geçiren 34 hastanın 19'unda kapak, 6'sında kanalikül ve 9'unda konjonktiva kesisi mevcuttu. On hastada (%9) ise kimyasal yaralanma idi. Travmaya sebep olan etkenler ise en sık olarak 34'ünde keskin aletler, 21'inde sert cisimler, 15'inde dal çarpması, 9'unda torpil ve 9'unda düşme gözlenmişti. Travma sonucu cerrahi geçiren hasta sayısı 85 (%77) idi ve hastaların 23'üne korneal reperasyon, 10'una korneaskleral reperasyon, 10'una skleral reperasyon, 1'ine katarakt cerrahisi, 1'ine ön kamara lavajı, 11'ine konjonktiva kesi sütürasyonu, 19'una kapak kesisi sütürasyonu, 6'sına kanalikül tamiri ve 4'üne amnion zar örtülmesi ameliyatı yapıldı. Hastaların başlangıç EİDGK 0.38 ± 0.40 iken, son EİDGK 0.78 ± 0.28 idi ($p:0.000$). Adneksiyel yaralanması olanların son görme keskinlikleri daha yüksekti. Başlangıç görme keskinliği yüksek olanlarda son görme keskinliği daha yüksek bulundu ($p:0.000$, $r:0.53$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çocuklarda göz yaralanmaları en sık erkek çocuklarda gözlenir ve çoğunda etyolojik faktör keskin aletlerdir. Çocukluk çağında oluşan göz travmalarında hastanın klinik durumuna göre değerlendirme yapılması ve hastaya göre cerrahi yöntem seçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: çocuk, epidemiyoloji, göz travması, pediatrik oftalmoloji

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-09 [Oküler Travma ve Medikolejal Oftalmoloji]

Künt Travmaya Bağlı Gelişen Kapalı Glob Yaralanmalarında Oküler Komplikasyonlar

Betul Kubat¹, Esra Biberoglu Çelik², Aslan Aykut², Mehmet Orkun Sevik², Özlem Şahin²

¹Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Eskişehir

²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızın amacı, künt travma sonrası kapalı göz yaralanmalarına bağlı gelişen oküler komplikasyonlara ait epidemiyolojik ve klinik bulguların sunulmasıdır.

YÖNTEM: Çalışmaya Marmara Üniversitesi Hastanesi travma birimine son üç yılda künt travma sonrası kapalı glob yaralanması ile başvuran 154 hastanın 154 gözü dahil edildi. Hastaların demografik bilgileri, takip süreleri, yaralanma etiyojileri, klinik bulguları, tedavi öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) ve koruyucu ekipman kullanımları değerlendirildi.

BULGULAR: Hastaların 129'u erkek(E) (%83.8) ve 25'i kadını(K) (%16.2). Ortalama takip süreleri 10.17±30.17 hafta, yaş ortalamaları (y.o.) 30.86±17.43 idi. Etiyojinin %33.8'ini (n=52 [E:48, K:4], y.o.: 20.65±12.06) spor, %24'ünü (n=37 [E:24, K:13], y.o.: 32.24±18.49) ev kazaları, %21.4'ünü (n=33 [E:33], y.o.:40.30±16.61) iş kazaları, %14.9'unu (n=23 [E:20, K:3], y.o.: 33.95±14.87) darp ve %5.8'ini (n=9 [K:5, E:4], y.o.: 41.66±20.50) trafik kazaları oluşturmaktaydı. Hastaların %76.6'sında (n=118) ön kamarada reaksiyon, %46.8'inde (n=72) kommosyo retina, %44.8'inde (n=69) hifema, %32.5'inde (n=50) korneal epitel defekti, %24'ünde (n=37) retinal hemoraji, %18.2'sinde (n=28) intravitreal hemoraji, %16.2'sinde (n=25) göz içi basınç yüksekliği, %9.1'inde (n=14) koroid rüptürü, %3.9'unda (n=6) retinal yırtık, %3.9'unda (n=6) travmatik katarakt, %3.9'unda (n=6) travmatik maküler hol ve %3.2'sinde (n=5) iridodiyaliz saptandı. Başlangıç EİDGK 0.92±0.99 LogMAR, son EİDGK 0.31±0.66 LogMAR (p<0.0001) idi. Hiçbiri koruyucu ekipman kullanmamaktaydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Künt travmaya bağlı kapalı glob yaralanmalarına ait oküler komplikasyonlar; en sık erkeklerde görülmekte ve etiyojiiyi en sık spor, ev, iş kazaları oluşturmaktadır. Spor yaralanmaları genç erkeklerde, iş kazaları genç-orta yaş erkeklerde daha sık görülmektedir. Komplikasyonların erken ve uygun tedavisiyle hastaların görsel morbiditeleri azaltılabilirken, koruyucu tedbirlerle travmaların önlenileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kapalı glob yaralanması, künt, oküler travma

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-10 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Pedriatrik Yoğun Bakım Ünitelerinde Muayene Edilen Hastaların Göz Muayene Sonuçlarının Değerlendirilmesi

İlknur Sunğu¹, Nilüfer Zorlutuna Kaymak¹, Ufuk Yükselmiş²

¹İlknur Sungu, Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

²Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Pediatri Kliniği Yoğun Bakım Ünitesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada hastanemiz üçüncü basamak pedriatrik yoğun bakım ünitesinde konsülte ettiğimiz yoğun bakım hastalarının demografik özelliklerini klinik ve oftalmolojik bulgularını sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Üçüncü basamak pedriatrik yoğun bakım ünitesinde yatan ve çeşitli nedenlerle konsülte edilen 66 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların uyruğu, cinsiyeti, muayene sırasındaki yaşı, yoğun bakımda yatış nedeni, göz konsültasyonu istenme nedeni, genel durumu, mevcut sistemik hastalıkları kaydedildi. Korneal patolojiler direk oftalmoskop ve fluoresein boyama ile değerlendirilirken arka segment muayeneleri indirekt oftalmoskop ile yapıldı.

BULGULAR: Hastaların 42'si erkek 24'ü kadın olup yaş ortalaması 64.1 [33.11] (1-207) aydı. Ortalama yatış süresi 39.83 (2-980) gündü. 26 bebeğin oftalmolojik muayenesi normal iken 3 hastada prematüre retinopatisi (ROP), 5 hastada keratit, 5 hastada optik atrofi, 3 hastada retinal hemoraji, 5 hastada papilödem, 3 hastada konjonktivit, 3 hastada nistagmus, 2 hastada japon bayrağı görünümü, 2 hastada periorbital ödem ekimoz, 1 hastada retinitis pigmentoza, 1 hastada tbc üveiti, 1 hastada epitel defekti, 1 hastada bulls eye makulopati, 1 hastada cherry red spot, 1 hastada dışa bakış kısıtlılığı, 1 hastada konjenital glokom, 1 hastada aniridi ve katarakt, 1 hastada subkonjonktival hemoraji mevcuttu. 66 hastanın 21'i entübe olarak takip edilirken, 45 hasta entübe değildi. Entübe hastaların ise sadece 5'inde (19,2%) keratit mevcuttu. Bu da literatürde bildirilen oranlardan daha düşük idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İyi bir bakım ile yoğun pedriatrik yoğun bakım ünitelerinde görülen keratit oranları azalabilmektedir. Pedriatrik yoğun bakım ünitelerinde yapılan göz muayeneleri sistemik hastalık tanısına yardımcı olmanın yanısıra, hastanın mevcut sistemik durumuna sekonder gelişen göz patolojilerinin tedavisi için de gereklidir.

Anahtar Kelimeler: pedriatrik yoğun bakım, oftalmolojik patoloji, keratit, papilödem, konjonktivit

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-11 [Kontakt Lens]

Skleral Kontakt Lens Kullanan Keratokonus Hastalarında Meibomian Bez Morfolojisinin Değerlendirilmesi

Rüveyde Bolacı, Merve Beyza Yıldız

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Skleral kontakt lens kullanan keratokonus hastalarında meibomian bezlerde meydana gelen morfolojik değişiklikleri değerlendirmeyi ve kontakt lens kullanmayan keratokonus hastaları ve sağlıklı kontrollerle karşılaştırmayı amaçladık.

YÖNTEM: Çalışmaya keratokonus nedeniyle skleral kontakt lens kullanan 20 hastanın 34 gözü, yaş ve cinsiyet açısından uyumlu 31 keratokonus hastası ve 31 sağlıklı kontrol dahil edildi. Yarıklı lamba biyomikroskopi ile kapak kenarı anormallikleri, meibomian bez ekspresibilitesi ve süperfisial punktat keratopati varlığı değerlendirildi. Meibomian bez morfolojisi ve noninvaziv gözyaşı film kırılma zamanı non-kontakt meibografi (Sirius, CSO, Italy) ile değerlendirildi. Meiboskor ve parsiyel gland kaybı grade 0-3, gland drop out, meibomian gland kıvrımlanması ve meibomian gland kalınlaşması ise grade 0-2 arasında skorlandı. Schirmer I testi yapıldı. Subjektif semptomlar OSDI anketi ile değerlendirildi.

BULGULAR: Gruplar arasında alt ve üst meiboskor açısından fark bulunmaz iken skleral kontakt lens grubunda alt ve üst göz kapağı yüzde meibomian bez kaybı, keratokonus ve sağlıklı kontrol gruplarına göre daha yüksekti (sırasıyla $p < 0.001$, $p = 0.013$). Diğer parametreler açısından gruplar arasında fark saptanmadı ($p > 0,05$). Skleral kontakt lens kullanım süresi ile alt göz kapağı yüzde meibomian bez kaybı ve üst göz kapağı gland kıvrımlanması arasında pozitif yönlü korelasyon saptandı (sırasıyla $\rho = 0.396$; $p = 0.021$, $\rho = 0.344$; $p = 0.047$). Skleral kontakt lensi üç yıldan fazla kullanan hastalarda alt ve üst göz kapağı meibomian bez kaybı yüzdesi ve üst göz kapağı meibomian bez kıvrımlanma skorları daha yüksek, Schirmer I testi değerleri ise daha düşük bulundu. Skleral lens ve keratokonus gruplarının OSDI skorları da kontrol grubundan yüksek saptandı ($p = 0.003$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Meibomian bezlerde gözlemlenen bu morfolojik değişiklikler, skleral kontakt lens kullanan keratokonus hastalarında Schirmer I testi, NIBUT, meibomian bez ekspresibilitesinde olumsuz etkiye neden olmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Meibografi, Meiboskor, Meibomian bez kıvrımlanması, Meibomian bez kalınlaşması, Skleral kontakt lens

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-12 [Kontakt Lens]

Miyopik Gözlerde Kontakt Lensin Optik Koherens Tomografi Ölçümleri Üzerindeki Etkisi

Rumeysa Koçak, Ferah Özçelik

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmanın amacı miyop gözlerde kontakt lens kullanımının optik koherens tomografi (OKT) ölçümleri üzerindeki etkisini araştırmaktır. Miyopideki her 1 D (dioptri) artış glokom riskini yaklaşık %20 oranında artırmaktadır. Aksiyel miyopide OKT ölçümlerinde kırmızı hastalık olması, glokom tanı ve takibinde zorluğa neden olabilmektedir.

YÖNTEM: Çalışmaya 24 mm'den fazla aksiyel miyopisi ve >-6 D fazla refraksiyon kusuru olan ve kontakt lens kullanan olgular dahil edildi. OKT ölçümlerini etkileyebilecek ortam opasitesi, retina veya optik disk patolojisi olan olgular çalışmaya alınmadı. Hastaların rutin oftalmolojik muayenelerine ek olarak kontakt lensli ve lensiz olarak SD-OCT ile (Cirrus, Carl Zeiss Meditec, Inc., Dublin, CA) alınan santral ve dört kadran makula kalınlığı, ortalama retina sinir lifi (RNFL) ve dört kadran RNFL kalınlığı, RNFL simetrisi, rim ve disk alanı, cup-disk oranı (c/d) ölçümleri kaydedildi. Optik biyometri ile aksiyel uzunluk (AL) ölçümleri alındı.

BULGULAR: Çalışmaya 17 olgunun (7 Erkek-10 Kadın) 17 gözü (11 sağ- 6 sol) dahil edildi. Olguların ortalama yaşı $25,2 \pm 12,1$ idi. Otorefraktometri ile ölçülen ortalama sferik eşdeğer (SE) $-9,22 \pm 3,51$ D idi. Ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK-Snellen) $0,61 \pm 0,31$ idi. Ortalama AL $27,53 \pm 2,21$ mm idi. Aynı gözde yapılan kontakt lensli OKT ölçümlerinde ortalama RNFL, superior, nazal, inferior RNFL kalınlık değerleri lensiz ölçümlere göre anlamlı düzeyde yüksek ölçüldü (sırasıyla p:0,001, p:0,02, p:0,002, p:0,008) Makula kalınlık ölçümlerinde ve bakılan diğer parametrelerde anlamlı fark görülmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Miyop gözlerde OKT ile ölçülen RNFL kalınlık değerleri, aynı gözde kontakt lens uygulaması ile alındığında daha yüksek çıkmaktadır. Miyop hastaların OKT ile RNFL kalınlık ölçümlerinde kontakt lens kullanımı ile daha doğru sonuçlar edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kontakt lens, OKT, RNFL kalınlık, Yüksek miyopi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-13 [Kornea]

İntraokuler lens cerrahisi ile DMEK: Ardışık veya Kombine?

Miray Faiz Turan, Burcu Kasım, Yusuf Koçluk

Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: İntraoküler lens cerrahisi (IOL) ile kombine ve IOL cerrahisi sonrası Desme membran endotelyal keratoplasti (DMEK) uygulanan olguların sonuçlarının karşılaştırılması.

YÖNTEM: Ocak 2015-Ocak 2023 tarihleri arasında endotel yetmezliği gelişen afak veya IOL subluksasyonu olan olgularda sekonder IOL implantasyonu veya IOL fiksasyonu ile kombine veya ardışık olarak DMEK uygulanan olgular retrospektif olarak incelendi. Olgulara ait cinsiyet, yaş, tanı, operasyon tarihi, endotel yetmezlik nedeni, Desme membranı (DM) greft çapı, DM greft yaşı, ameliyat öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve korneanın durumu, ek cerrahi gereksinimi ve takip sırasındaki komplikasyonlar hasta kartlarından incelendi. Hastaların DMEK öncesi ve sonrası santral kornea kalınlığı Pentacam ile çekilen korneal topografilerinden kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmaya 52 hastanın 52 gözü dahil edildi. Olguların 21'i kadın, 31'i erkek, ortalama yaşın $67,2 \pm 14$ yıl ve ortalama takip süresi 10 ay olarak tespit edildi. 38 hastaya DMEK ile kombine IOL cerrahisi, 14 hastaya da IOL implantasyonu veya repozisyonu sonrası ardışık DMEK uygulandığı görüldü. Bu iki grup yaş, DM greft çapı, DM greft yaşı, preoperatif ve postoperatif EİDGK, kornea saydamlığı ve greftin durumu, DMEK öncesi ve sonrası santral kornea kalınlığı açısından karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi. Ancak takip süresince uygulanan ek cerrahi gereksinimi kombine olgularda anlamlı olarak daha yüksek olduğu gözlemlendi ($p=0,047$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Afaki veya IOL subluksasyonu ile beraber endotel yetmezliği gelişen ve kombine veya ardışık IOL cerrahisi ile DMEK uygulanan olgular arasında görsel ve anatomik sonuçlar arasında fark görülmezken, ek cerrahi gereksinimi kombine olgularda anlamlı olarak daha yüksek olduğu gözlemlendi. Bu nedenle yüksek riskli olgularda, ardışık cerrahi öncelikli olarak tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: dmek, İOL cerrahisi, kombine

45.TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-14 [Kornea]

Ratlarda IL-1 Antagonistinin Korneal Vaskülarizasyon Üzerine İnhibitör Etkisi

Türkan Özge Teke¹, Nazmi Zengin¹, Pembe Oltulu², İbrahim Kılınç³

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Patoloji Ana Bilim Dalı, Konya

³Necmettin Erbakan Üniversitesi, Biyokimya Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmanın amacı korneal kimyasal yanık modellemesinde IL-1 reseptör antagonistinin (IL-1ra) korneal neovaskülarizasyon üzerine etkisini göstermektir ve IL-1ra'nın etkisini kontrol,plasebo ve bevacizumab grubu ile karşılaştırmaktır.

YÖNTEM: Bu çalışmada 40 adet Wistar Albino cinsi rat 8'erli 5 gruba ayrıldı.Ratların her iki göz kornealarına gümüş nitrat çubuk uygulanarak kimyasal yanık modellemesi elde edildi.Grup I kontrol grubu olup tedavi almadı.Anestezi altında ratlara 1. ve 5.gün subkonjonktival yöntemle Grup II 0.1ml serum fizyolojik, Grup III 0.25mg/0.1ml IL-1ra, Grup IV 2.5 mg/0.1ml IL-1ra, Grup V 2.5 mg/0.1ml bevacizumab uygulanmıştır.Rat korneaları 14. günde eksize edilip sağ gözleri patolojik, sol gözleri biyokimyasal olarak incelenmiştir.Patolojik incelemede hematoksilen&ezin,CD34 ve IL-1 α boyanması ile preparatlar incelenmiştir.Biyokimyasal ELISA ile IL-1 α ,Transforming Büyüme Faktörü(TGF-B),Tümör Nekrozis Faktör(TNF-a),Vasküler Endotelial Büyüme Faktörü(VEGF),Malondialdehit(MDA) düzeyleri ölçülmüştür.

BULGULAR: Çalışma grupları arasında VEGF düzeylerinin dağılımında Grup IV ratlarda ölçülen VEGF düzeyinin Grup I,Grup III ve Grup V ratlara kıyasla daha düşük olmasından kaynaklı anlamlı bir fark izlendi($p<0,001$; $p=0,005$; $p<0,001$).Bu sonuçlara göre en düşük ortalama VEGF değeri 101,08 olup Grup IV'te tespit edilmiştir. Patolojik incelemede ise Grup IV ratlardaki inflamatuvar membran oranı Grup II ve Grup V ratlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük bulundu($p=0,041$; $p=0,005$).Damarsal yapılaşma değerlendirildiğinde Grup I ve Grup II ratlardaki damarsal yapılaşma düzeyinin Grup IV ratlara göre daha yüksek olduğu görüldü($p=0,015$; $p=0,045$).Damarsal yapılaşma ortalama skoru 1,5 ile en düşük Grup IV'te izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: IL- 1ra'nın vasküler ve inflamatuvar belirteçleri azaltmış olduğu görülmüştür.IL- 1ra'nın bevacizumaba kıyasla daha yüksek oranda vaskülarizasyonu inhibe ettiği izlenmiştir.IL-1ra inflamasyona sekonder oluşan neovaskülarizasyonlar üzerinde inhibitör etkiye sahiptir.

Anahtar Kelimeler: IL-1 alfa reseptör antagonisti, Korneal vaskülarizasyon, Alkali korneal yanık

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-15 [Kornea]

Keratokonus Hastalığının ve Şiddetinin Dinamik ve Statik Pupillometri Ölçümleri Üzerine Etkisi

Büşra Dilara Yıldırım Erdal

Sağlık Bakanlığı Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Keratokonus hastalarında korneanın topometrik özelliklerinin, kapa, alfa açısının ve de korneal aberasyonların statik ve dinamik pupillometre üzerindeki etkisini sağlıklı kontrol grubuyla karşılaştırarak değerlendirmektir.

YÖNTEM: Kornea kliniğimizde takipli 24 orta-ileri evre keratokonus hastasının 43 gözü, 23 erken evre keratokonus hastasının 40 gözü ve kontrol grubu olarak yaş uyumlu 20 hastanın 39 gözü çalışmaya dahil edildi. Bütün hastalara sheimpflug kamera (Pentacam) ile kornea tomografisi ve dinamik, statik pupillometri (metrovision mon2018F) uygulandı.

BULGULAR: Orta-ileri evre keratokonus, erken evre keratokonus ve kontrol grubunda yaş ortalamaları 27.14 ± 7.65 , 27.56 ± 8.5 ve 27.15 ± 10.7 idi. ($p:0.722$) Statik pupillometre cevaplarında düşük fotopik pupil çapında (DFPÇ) orta-ileri evre olan grupta sağlıklı kontrol grubuna göre anlamlı düşüktü. ($p:0,016$) Dinamik pupillometre cevaplarında kontraksiyon amplitüdü (KA), kontraksiyon velositesi (KV), dilatasyon velositesi (DV) hem orta ileri evre hemde erken evre keratokonus grubunda sağlıklı kontrol grubuna göre anlamlı oranda yüksekti. (sırasıyla $p:0.006$, $p:0.003$, $p:0.001$). Fakat orta-ileri evre ve erken evre keratokonus hastalarında statik ve dinamik pupillometri cevaplarında anlamlı farklılık görülmedi. ($p>0.05$). Keratokonus grubunda DFPÇ; Kmax; yüksek sıralı aberasyonlar horizontal koma ile anlamlı koreleydi. (sırasıyla $r:-0.286$ $p:0.009$; $r:0.303$ $p:0.007$; $r:-0.324$ $p:0.003$). KA, KV ve DV değerleri yaş ve alfa açısı ile anlamlı koreleydi. (sırasıyla KA için $r:-0.439$ $p<0.001$, $r:-0,353$ $p:0.001$; KV için $r:-0,351$ $p<0.001$, $r:-0.273$ $p:0.013$; DV $r:-0.317$ $p:0.003$, $r:-0.226$ $p:0.041$)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Keratokonus hastalarında normal topluma göre pupilin kontraksiyon amplitüdü, kontraksiyon ve dilatasyon velositesinin artmış olduğu görülmüştür. Dianmik cevaplardaki farklılığın alfa açısı ile ters korelasyonu dikkat çekicidir. Keratokonus hastalarında ışığa pupil cevabının farklılığının daha ileri araştırmalar ile aydınlatılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dinamik pupillometri, Keratokonus, Alfa açısı

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-16 [Kornea]

Ardıl ölçümlerin gözyaşı kırılma zamanı değerine etkisi

Yakup Acet

Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Mardin

GİRİŞ VE AMAÇ: Gözyaşı kırılma zamanı(GKZ) testinde yapılan ardıl ölçümlerin GKZ değerinde yaptığı etkiyi irdelemek.

YÖNTEM: Katılımcıların Gözyaşı kırılma zamanı (GKZ) değerinin tüm niteliksel ve niceliksel parametrelerinin en doğal halinin belirlenmesi ve dokümanite bir şekilde elde edilmesi için öncelikle invaziv olmayan gözyaşı kırılma zamanı testi(İO-GKZ) yapıldı. Ardından 1dk, 5 dk, 10 dk ve 15 dakika arayla ardıl ikinci bir İO-GKZ testi yapılarak iki test arasındaki değerlerin karşılaştırılması yapıldı. Karşılaştırılan parametreler; gözyaşında oluşan ilk kırılma zamanı değeri(GKZ(1), ikinci kırılma zamanı değeri(GKZ(2), üçüncü kırılma zamanı değeri(GKZ(3) ve her katılımcı için tüm kırılmaların ortalama değeri karşılaştırıldı(GKZ(Tüm). İki test arasındaki gözyaşı kırılma zamanının niteliksel parametrelerinin karşılaştırması için kornea yüzeyi alt ve üst olarak iki yarı-alana bölündü. Gözyaşında ilk kırılmanın hangi yarı alanda oluştuğu iki test arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışma 120 kadın katılımcı ile gerçekleşmiştir. Katılımcıların yaşları 18-36 arasında değişmekteydi(25.1±3.2 yıl). GKZ(1) parametresi, GKZ(2), GKZ(3) ve GKZ(Tüm) parametrelerin ortalama değerleri İlk yapılan İO-GKZ testinde istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha kısa olarak saptandı ($p<0.05$). Buna karşın ilk kırılmanın hangi yarıalanda oluştuğu ile ilgili karşılaştırmada iki test arasında anlamlı farklılık saptanmadı($p>0.05$). Birinci dakikada yapılan ardıl ölçümde tüm parametrelerin ortalama değerleri; 5.dk, 10.dk ve 15.dk da yapılan ardıl ölçümlere göre istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha yüksekti($p<0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Ardıl ölçümler, gözyaşı kırılma zamanı değerinde uzamaya neden olmaktadır. Ardıl ölçümler arasındaki farklar iki ölçüm arasındaki süre uzadıkça azalmaktadır. Gözyaşı kırılma zamanı testi yapılırken mümkünse tek test yapılmalıdır. Klinisyen, tek ölçümün sonuçlarını tatminkar bulmuyorsa ve birden çok ölçümün ortalamasını baz almak istiyorsa, testler arası süre 15 dk dan daha uzun olmalıdır

Anahtar Kelimeler: gözyaşı filmi, Gözyaşı Kırılma Zamanı,, invaziv olmayan gözyaşı kırılma zamanı

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-17 [Kornea]

Tip 2 Diyabetes Mellitus Hastalarında Tiazolidinedionların ve SGLT-2 İnhibitörlerinin Kuru Göz Hastalığı Üzerindeki Etkilerinin Değerlendirilmesi

Burak Erdem

Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD, 52200 Ordu/Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Tiazolidinedionlar (TZD) kasta ve adipoz dokuda insülin duyarlılığını artırırken sodyum glukoz ko-transporter 2 inhibitörleri (SGLT2i) ise antiinflamatuvar özellikleri olan glikoz metabolizması üzerinde etkili diğer bir ilaç grubudur. Bu çalışma TZD ve SGLT2i'nin tip 2 diyabetes mellituslu (T2DM) hastalarda kuru göz hastalığı (KGH) üzerine etkilerini incelemektedir.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmaya yeni T2DM tanısı almış ve TZD grubu ilaç başlanmış 21, SGLT2i grubu ilaç başlanmış 20 adet hasta dahil edilmiştir. Hastalara tedavi öncesi ve tedavi sonrası 6. ayda oküler yüzey hastalık indeksi anketi (OYHI), Schirmer testi (ST), gözyaşı filmi kırılma zamanı (GKZ) ve Oxford ölçeğine göre floreseinle korneal boyanma (FKB) sonuçları bakılmıştır. Bulgular istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

BULGULAR: TZD grubunun yaş ortalaması 56.2 ± 11.7 , SGLT2i grubunda ise 58.1 ± 9.8 idi ($P=0.460$). TZD grubunda tedavi öncesi OYHI skoru 30.4 ± 3.2 tedavi sonrası 26.9 ± 2.4 ($P=0.034$), ST tedavi öncesi 8.1 ± 1.2 tedavi sonrası 8.8 ± 3.6 ($P=0.068$), GKZ tedavi öncesi 7.0 ± 0.9 tedavi sonrası 7.2 ± 0.8 ($P=0.680$), FKB tedavi öncesi 1.4 ± 1.1 tedavi sonrası 1.1 ± 0.8 ($P=0.054$) idi. SGLT2i grubunda tedavi öncesi OYHI skoru 32.4 ± 2.6 tedavi sonrası 25.7 ± 1.9 ($P=0.001$), ST tedavi öncesi 9.3 ± 3.4 tedavi sonrası 9.5 ± 2.8 ($P=0.126$), GKZ tedavi öncesi 5.4 ± 2.1 tedavi sonrası 8.0 ± 1.8 ($P=0.001$), FKB tedavi öncesi 1.4 ± 0.9 tedavi sonrası 0.9 ± 0.8 ($P=0.016$) idi. Her iki grup arasında tedavi öncesi ve sonrası testler arasında oluşan farklar niceliksel olarak karşılaştırıldığında; OYHI için her iki grupta düzelme vardı ve istatistiki olarak anlamlı fark yoktu ($P=0.280$). ST için her iki grupta da anlamlı iyileşme görülmedi ve gruplar arasında anlamlı fark yoktu ($P=0.060$). GKZ ($P=0.001$) ve FKB ($P=0.001$) içinse SGLT2i grubu daha iyi bir iyileşme göstermiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmaya göre SGLT2i grubu ilaçlar TZD'ye göre KGH'de daha fazla iyileşme sağlayabilirler. KGH olan DM'li hastalarda SGLT2i grubu ilaçlar tercih bakımından öncelikli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetes mellitus, Kuru göz hastalığı, Oral antidiyabetik

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-18 [Kornea]

Oftalmolojik Olarak Asemptomatik Olan Akne Rozasea Hastalarının Oküler Yüzey Parametrelerinin Sağlıklı Kontroller ile Karşılaştırılması

İrem Güneş¹, Berire Şeyma Durmuş Ece²

¹Bilecik Şeyh Edebalı Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bilecik

²Kastamonu Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kastamonu

GİRİŞ VE AMAÇ: Akne rozasea hastalarında yanma, batma, kuruluk, kaşıntı, sulanma, bulanık görme gibi semptomlar sıklıkla görülebilmektedir. Bununla birlikte hastalar tanı anında oftalmolojik olarak asemptomatik olabilmektedir. Çalışmamızda oftalmolojik açıdan asemptomatik olan rozasea hastalarının oküler yüzey parametrelerinin sağlıklı kontrollerle karşılaştırılması ve oftalmolojik olarak asemptomatik olan evrede hastalık şiddet ölçeğiyle oküler yüzey parametrelerinin ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Çalışmaya dermatoloji kliniğince değerlendirilerek akne rozasea tanısı alan ve oftalmolojik açıdan asemptomatik olduğu saptanan hastalar dahil edildi. Rozasea şiddetini belirlemek için Klinisyen Eritem Değerlendirme (Clinician Erythema Assessment (CEA)) ölçeği kullanıldı. Hasta ve kontrol grubuna gözyaşı kırılma zamanı (BUT) ve Schirmer testleri uygulandı. Oküler yüzey hastalığı indeksi (Ocular Surface Disease Index-OSDI) skoru belirlendi. Çalışmaya her bir hastanın yalnızca sağ gözü dahil edildi.

BULGULAR: Oftalmolojik açıdan asemptomatik olan 30 rozasea hastası (Grup 1) ve 25 sağlıklı kontrol (Grup 2) çalışmaya dahil edildi. BUT değerleri, grup 1'de anlamlı düşük saptanırken ($p=0.013$), Schirmer ve OSDI skoru açısından gruplar arasında anlamlı farklılık saptanmadı (Tablo 1). Grup 1'in dermatolojik ve oftalmolojik klinik özellikleri tablo 2'de gösterilmiştir. Hasta grubunda BUT ve Schirmer ile CEA ölçeği arasında yapılan korelasyon analizinde her iki parametre için de negatif korelasyon saptandı (sırasıyla $p=0.026$, $r=-0.406$ ve $p=0.043$, $r=-0.372$) (Resim 1, Resim 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız; oftalmolojik açıdan asemptomatik rozasea hastalarında, oküler rozasea hastalarında sıkça karşılaştığımız BUT düşüklüğü ve meibomian gland disfonksiyonunun sıklığını göstermesi açısından önemlidir. Oftalmolojik açıdan asemptomatik rozasea hastalarında da oküler tutulum görülebilmesi, rozasea hastalığı yönetiminde dermatoloji ve göz hastalıkları klinikleri arasındaki işbirliğinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Meibomian Gland Disfonksiyonu, Rozasea, Oküler Tutulum

45.TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-19 [Kornea]

Penetran Keratoplasti Cerrahisi ile Birlikte Yapılan Lens Cerrahisinde İntraoperatif Komplikasyonlar

Ismail Akyagci, Huseyin Mayali

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ: Penetran Keratoplasti ile Lens Cerrahisinin birlikte yapıldığı olgularda karşılaşılan komplikasyonları değerlendirme amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Penetran Keratoplasti ile Lens Cerrahisinin birlikte yapıldığı 66 hastanın 71 gözü çalışmaya dahil edilmiştir.

BULGULAR: Hastaların 37'si erkek; 29'u kadın idi. Opere edilen 51 göze Ekstrakapsüler Katarakt Cerrahisi (EKKE), 15 göze İntrakapsüler Katarakt Cerrahisi (İKKE) ve 2 göze Fakoemülsifikasyon Cerrahisi yapıldı. EKKE yapılan 54 gözde göz içi lens (GİL) 45'inde bag içine, 5'inde ön kapsül ve iris arasına (sulcus), 1'inde skleral fiksasyon tekniği ile yerleştirildi; 3 göze GİL konulamadı. (afaki). Sulcus GİL konulan 5 gözün 4'ünde arka kapsül rüptürü (Resim 1) ve 1'inde ön kapsülün kısmi olarak perilere gitmesi mevcuttu. Skleral fiksasyon ile GİL yerleştirilen gözde yaygın zonüler diyaliz mevcut idi. Afak bırakılan 3 gözün 2'sinde cerrahi alanda yoğun hemoraji (Resim 2), 1'inde geniş ön kapsül rüptürü olması nedeniyle GİL implantasyonu sonraki cerrahiye planlandı. İKKE yapılan 15 gözde GİL 9'unda skleral fiksasyon tekniği ile, 1'inde Yamane tekniği ile yerleştirildi; 5 gözde cerrahi alandaki yoğun hemoraji (Resim 4) nedeniyle GİL konulamadı. (afaki). Fakoemülsifikasyon yapılan 2 gözde GİL bag içine implant edildi. EKKE yapılan olguların %11.1'inde GİL bag içine yerleştirilememiş, %5.6'sı afak bırakılmıştır. Tüm olguların %21.1'inde İKKE tekniği tercih edilmek zorunda kalmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Penetran Keratoplasti ile Lens Cerrahisinin birlikte yapıldığı olgularda düzensiz ön kapsülöreksis, arka kapsül rüptürü, İKKE yapılması zorunluluğu ve cerrahi alanda yoğun hemorajiler ile karşılaşma olasılığı yüksek olduğundan, göz içi lensin bag içine yerleştirilememeye ihtimaline karşın farklı GİL seçenekleri hazır olacak şekilde cerrahiye başlanmasında fayda vardır..

Anahtar Kelimeler: İntraoperatif Komplikasyonlar, Katarakt Cerrahisi, Penetran Keratoplasti

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-20 [Kornea]

Korneal Erime ve Perforasyonlarda Tektonik Korneal Yama Greft Uygulamasının Etkinliği

Yonca Asfuroglu¹, Emine Esra Karaca², Celil Orman², Ozlem Evren Kemer²

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada kliniğimize korneal erime ve perforasyon nedeniyle başvuran hastalarda tektonik amaçlı yapılan korneal yama greft uygulamasının etkinliğini değerlendirmek amaçlanmıştır. **YÖNTEM:** Ocak 2020-Kasım 2023 tarihleri arasında korneal erime ve perforasyon nedeniyle tektonik korneal yama grefti uygulanan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastalar demografik özellikler, cerrahi endikasyon, takip süresi, cerrahi öncesi ve sonrası görme keskinlikleri, postoperatif komplikasyonlar yönünden değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 47 hastanın 48 gözü ortalama 16,3 ay (2-45 ay) takip edildi. Yaş ortalaması 59,6 (15-97) olan hastaların 14'ü kadın (%29,7), 33'ü ise erkekti (%70,3). Hastaların korneal patolojilerine bakıldığında, 8 olguda travma sekeli, 8 olguda limbal kök hücre yetmezliği, 8 olguda Sjögren sendromu, 5 olguda nörotrofik keratit, 5 olguda exposure keratopati, 5 olguda bakteriyel/mantara bağlı enfektif keratit, 3 olguda rozasea keratiti, 2 olguda ise pterijyum sonrası korneal perforasyon olduğu saptandı. Bir hastada trahom sekeli, 1 hastada vernal keratokonjonktivit, 1 hastada Greft versus host hastalığı, 1 hastada ise Mooren ülserine bağlı korneal perforasyon mevcuttu. İki hastaya cerrahi öncesi siyanoakrilat uygulaması yapılırken, 19'una ise korneal yama grefti öncesinde amniyotik membran transplantasyonu uygulandığı tespit edildi. Hastaların ameliyat öncesi düzeltilmiş uzak görme keskinlikleri ortalama 1.52 logMAR iken ameliyat sonrası düzeltilmiş görme keskinlikleri 1.50 logMAR düzeyinde idi. Tüm hastalarda oküler bütünlük sağlanırken bir gözde uzun vadede fitizis bulbi geliştiği gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Korneal yama greft uygulaması, ileri derece korneal erimesi veya korneal perforasyonu olan hastalarda erken dönemde glob bütünlüğü ve oküler yüzey restorasyonunu sağlamak için kullanılan etkili bir cerrahi yöntemdir. Bu tür olgularda ilk basamak olarak yama greftlerin tercih edilmesi, geniş çaplı greftlerin uzun vadede yol açabileceği komplikasyonları azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: korneal yama grefti, tektonik, korneal perforasyon

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-21 [Kornea]

Psödoeksfoliasyon varlığının lakrimal drenaj sistemine ve oküler yüzeye etkileri

Hakan Öztürk, Bediz Özen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Psödoeksfoliasyon sendromu (PES), göz içi ve dışı dokularda anormal fibriler materyal birikimiyle karakterize bir bozukluktur. Bu materyal konjonktiva, pupil kenarı, ön kapsül ve açığı gibi yapılar yanında periorbital dokularda da birikebilir. Bu çalışmanın amacı, psödoeksfoliasyon varlığının lakrimal drenaj sistemine (LDS) ve oküler yüzeye etkilerini araştırmaktır.

YÖNTEM: Göz içi basıncı (GİB), göz dibi bulguları ve görme alanı normal olan, bilateral psödoeksfoliatif materyal birikimi saptanan 26 olgunun 52 gözü PES grubu olarak tanımlandı. Cinsiyet ve yaş olarak uyumlu, sağlıklı 28 olgunun 56 gözü kontrol grubu olarak belirlendi. Oküler cerrahi/travma öyküsü bulunanlar, oküler yapıları etkileyebilecek bilinen sistemik ve göz hastalığı olanlar çalışmaya alınmadı. Grupların gözyaşı kırılma zamanı (GKZ), Schirmer testi, gözyaşı menisküs yüksekliği (GMY), gözyaşı menisküs derinliği (GMD), meibum ekspres edilebilirlik skoru (MEES), meibomian bez kaybı skoru (meiboskor), proksimal ve distal LDS bulguları karşılaştırıldı.

BULGULAR: Grupların yaş-cinsiyet dağılımları ve GİB'leri benzerdi ($p>0,05$). Kontrol grubuna kıyasla, PES grubunun GKZ ($p=0,021$), Schirmer testi ($p=0,018$), GMY ($p=0,013$) ve GMD ($p=0,024$) değerleri daha düşükken, MEES ($p=0,036$) ve meiboskor ($p=0,042$) değerleri daha yüksekti. Kontrol grubuna kıyasla, PES grubunda proksimal LDS tıkanıklığı oranı daha fazlaydı (%8,9 vs %26,9; $p=0,034$). Kanaliküler stenoz oranı gruplarda benzerken ($p=0,481$), punktal stenoz oranı PES grubunda daha yüksekti (%21,2 vs %5,3; $p=0,029$). Grupların distal LDS tıkanıklığı oranları benzerdi ($p=0,472$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda psödoeksfoliatif materyal birikiminin, proksimal LDS tıkanıklığına, özellikle de punktal stenozla yakınlığı arttırdığını belirledik. Ayrıca gözyaşı filminin hem sekresyonunu hem de stabilitesini etkilediğini saptadık. Bu durumlar, lokal oküler inflamasyonla ilişkili olabilir. PES'li bireylerde, oküler yüzey bozukluğu yanında proksimal LDS tıkanıklığı da olabileceği akla getirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Lakrimal drenaj sistemi, oküler yüzey, psödoeksfoliasyon sendromu

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-22 [Glokom]

İridokorneal Endotelyal Sendromlu Hastalarda Kornea Ve İridokorneal Açının İn-Vivo Konfokal Mikroskop ve Ön Segment Optik Koherans Tomografi İle Değerlendirilmesi

Gülay Güler Canözer, Esra Öztürk, Emine Tinkir Kayıtmazbatır, Banu Bozkurt
Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: İridokorneal endotelyal (ICE) sendromu anormal kornea endotelinin çoğalması, iridokorneal açığa ilerleyerek, sineşilere ve sekonder göz içi basıncına (GİB) yol açması, pupil bozuklukları ve kornea ödemi ile karakterize edilen nadir görülen bir hastalıktır. ICE sendromu sporadiktir; genellikle tek taraflıdır ve yetişkin kadın hastaları etkiler. ICE sendromunun üç çeşidi vardır: Chandler sendromu, progresif iris atrofisi ve Cogan-Reese sendromu.

YÖNTEM: Bu olgu sunumunda Chandler sendromlu 2 kadın hastanın muayene bulguları, in vivo konfokal mikroskop (IVKM) ve ön segment swept optik koherans tomografi (ÖS-OKT) bulguları tartışılacaktır.

BULGULAR: Yaşları 37 ve 40 yıl olan 2 kadın hasta sol gözlerinde görmede azalma şikâyeti ve GİB yüksekliği nedeniyle tarafımıza başvurdu. Muayenelerinde görme keskinlikleri her iki gözde de tamdı. Sağ göz GİB normaldi, sol göz GİB medikal glokom tedavisiyle sırasıyla 17 ve 44 mmHg'dı. Hastaların ön segment muayenesinde sağ göz normaldi, sol gözlerinde pupil çekik, endotelde dövülmüş metal görünümü ve periferik ön sineşileri mevcuttu. Gonioskopilerinde irisin çekik olduğu bölgede iridokorneal açıda yaygın sineşi izlendi. Fundus muayenesinde sağ göz normaldi, sol gözde C/D düzeyleri sırasıyla 0,3 ve 0.7 idi. GİB 44 mmHg olan hastanın görme alanı testinde sol gözünde altitudinal skotom görüldü. Peripapiller sinir lifi tabakası sağda 91 mikron, solda 50 mikrondu. 5-FU ile trabekülektomi cerrahisi uygulanan hastanın kontrolünde GİB 12 mmHg idi. Hastalara yapılan IVKM'de sol gözde endotel tabakasında polimegatizm, pleomorfizm, kabarık ve parlak çekirdekli endotel hücreleri izlendi. ÖS-OKT bulguları sağ doğal, solda iridokorneal açıda sineşi ve endotelde artmış hiperreflektivite izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kadın hastalarda tek taraflı GİB yüksekliği, pupil düzensizliği ve ön sineşi olması durumunda ICE sendromundan şüphelenilmelidir. IVKM endotel hücrelerinin anormal yapısını gösterirken, ÖS-OKT ile endotel tabasındaki hiperreflektivite artışı ve ön sineşi görüntülenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Chandler, glokom, konfokal

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-23 [Glokom]

İleri Evre Glokom Hastalarının Bilişsel İşlevlerinin MOBİD Ölçeği ile Değerlendirilmesi

Enver Mirza¹, Yusuf Çokünlü²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

²Konya Numune Hastanesi, Psikiyatri Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Alzheimer gibi nörojeneratif hastalıklar ile glokom arasında bir ilişki olduğu ve retinal gangliyon hücrelerinde görülen hasarın nörodejeneratif hastalıkların erken bir göstergesi olabileceği bilinmektedir. Montreal Bilişsel Değerlendirme (MOBİD) ölçeği dil, dikkat ve konsantrasyon, yürütücü işlevler, görsel-mekansal beceriler, bellek, soyut düşünme ve oryantasyondan oluşan farklı bilişsel alanları değerlendiren bir tarama testidir. MOBİD, özellikle bilişsel etkilenmenin erken döneminde etkili bir ölçektir. Bu çalışmanın amacı ileri evre glokomu olan hastaların bilişsel işlevlerini MOBİD ölçeği ile incelemektir.

YÖNTEM: Bu prospektif çalışmaya ileri evre glokom (Hodapp sınıflamasına göre MD > - 12 dB olan hastalar) tanısı konmuş ve glokom polikliniğinde takip edilen Ekim 2023 ile Kasım 2023 tarihleri arasında muayene edilmiş 20 hasta (Grup 1) ve benzer yaş, cinsiyet dağılımında olan 20 sayıda sağlıklı kontrol (Grup 2) dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen katılımcıların tamamına ayrıntılı oftalmolojik muayene yapıldı ve bir psikiyatri uzmanı tarafından Türkçe MOBİD ölçeği uygulandı.

BULGULAR: Yaş ortalamaları açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (Grup 1:66.4±6.5 yıl ve Grup 2:65.3±5.5 yıl, p=0.573). Toplam MOBİD skoru glokom hastalarında kontrollere göre istatistiksel olarak anlamlı düşük bulundu (Grup 1:15.6±5 ve Grup 2:21.5±2.7, p=0.001). Ayrıca dikkat, görsel-mekansal beceriler, bellek ve yürütücü işlevler alanlarında da belirgin bozulma saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız, ileri evre glokomu olan hastalarda bilişsel işlevlerde bozulma olabileceği görüşünü ve glokom hastalarındaki retina gangliyon hücrelerinde kayıp nedeniyle görülen aksonal hasar ile hastaların bilişsel bozuklukları arasında bir ilişki olabileceği hipotezini desteklemektedir. Glokom hastalarında fark edilen bilişsel bozukluklar demans, Alzheimer gibi nörodejeneratif hastalıkların öncü belirtisi olabilir.

Anahtar Kelimeler: işsel bozukluk, glokom, MOBİD, nörodejenerasyon

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-24 [Glokom]

Erken Evre Primer Açık Açılı Glokom Olgularında Selektif Lazer Trabeküloplasti Tedavisinin Makula ve Radial Peripapiller Damar Yoğunluğuna Etkileri

Serdar Bayraktar

Etlik Şehir Hastanesi, Glokom Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Erken evre primer açık açılı glokom olgularında selektif lazer trabeküloplasti tedavisinin göz içi basıncı, retina sinir lifi tabakası kalınlığı, makula ve peripapiller kan akımı üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Erken evre primer açık açılı glokom tanısı konulan ve daha önce herhangi bir antiglokomatöz tedavi uygulanmamış 30 hastanın 30 gözü çalışmaya dahil edildi. Selektif lazer trabeküloplasti öncesinde ve işlemden 1 ay sonra Goldmann aplanasyon tonometrisi ile göz içi basıncı, optik koherens tomografi anjiyografi ile retina sinir lifi tabakası kalınlığı, optik disk merkezli 4.5x4.5 mm çaplı radial peripapiller ve fovea merkezli 6x6 mm makula damar yoğunluğu ölçümleri yapıldı. Sonuçlar eşleştirilmiş t testi ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 30 hastanın (14 kadın/16 erkek) yaş ortalaması 53±11 yıl idi. Ortalama göz içi basıncı değerleri selektif lazer trabeküloplasti öncesi 27.45±8.6 mmHg iken, işlem sonrası birinci ayda 17.45±3.32 mmHg bulundu ($p<0.00001$). Selektif lazer trabeküloplasti öncesi ve sonrasında retina sinir lifi tabakası kalınlık değerleri açısından anlamlı fark saptanmadı ($p>0.5$). Peripapiller damar yoğunluğu selektif lazer trabeküloplasti öncesi %50.29±5.04 iken, 1. ayda ölçülen peripapiller damar yoğunluğu %51.07±4.54 idi ($p=0.03$). Makula (tüm görüntü alanı) damar yoğunluğunda ise selektif lazer trabeküloplasti öncesi (%47.40±3.79) ve sonrası (%47.84±4.18) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmedi ($p=0.16$). Makula ve peripapiller damar yoğunlukları ile selektif lazer trabeküloplasti için uygulanan toplam enerji arasında korelasyon saptanmadı ($p>0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Erken evre primer açık açılı glokom tedavisinde selektif lazer trabeküloplasti hedef göz içi basıncına ulaşmanın yanı sıra özellikle peripapiller kan akımında artış sağlamaktadır. Selektif lazer trabeküloplasti yapılan olgularda oküler kan akımında meydana gelen değişikliklerin daha iyi anlaşılması için geniş serilerle yapılacak uzun dönem çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Peripapiller Damar Yoğunluğu, Primer Açık Açılı Glokom, Selektif Lazer Trabeküloplasti

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-25 [Glokom]

Yüksek Frekanslı Derin Sklerotomi ve Mitomisin C ile Kombine Trabekülektomi Cerrahilerinin Komplikasyonlarının Karşılaştırılması

Pınar Örenç, Hande Zeybek
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Glokomun cerrahi tedavisinde trabekülektomi altın standart yöntemdir. Minimal invaziv glokom cerrahisi ise cerrahi tedavide önemini korumaktadır. Çalışmamızda yüksek frekanslı derin sklerotomi (HFDS) ve Mitomisin C (MMC) ile kombine trabekülektomi cerrahilerinin komplikasyonlarının belirlenmesi ve bu iki yöntemin birbirleriyle karşılaştırılması hedeflenmiştir.

YÖNTEM: Primer ve sekonder açık açılı glokom tanısıyla HFDS (Grup 1) ve MMC ile kombine trabekülektomi (Grup 2) cerrahisi uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Sadece komplikasyon geçiren hastalar çalışmaya dahil edildi. Altı aydan az takip süresi olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. İki grup arasında komplikasyonlar açısından fark olup olmadığı araştırıldı.

BULGULAR: Grup 1 'de 25; grup 2 'de 25 göz olmak üzere 50 hastanın 50 gözü çalışmaya dahil edildi. İki grup arasında yaş, cinsiyet açısından fark yoktu. Altı ay sonunda göz içi basıncı grup 1 'de $22,71 \pm 4,27$ mmHg'den $12,82 \pm 3,10$ mmHg'ye; grup 2 'de ise $28,86 \pm 9,5$ mmHg'den $12,60 \pm 2,74$ mmHg'ye istatistiksel olarak anlamlı şekilde düşmüştü ($p < 0,05$). Her iki grupta da anti-glokomatöz ilaç sayısında istatistiksel olarak anlamlı düşüş mevcuttu ($p < 0,05$). En sık komplikasyon grup 1 'de geçici göz içi basıncı piki grup 2 'de ise hipotonyydi. Grup 1 'de en ciddi komplikasyon uzamış fibrin reaksiyonu iken grup 2 'de endoftalmiydi. Ciddi komplikasyon görülen hastalar da dahil olmak üzere iki grupta da ciddi görme kaybı izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: HFDS ve MMC ile kombine trabekülektomi açık açılı glokom hastalarında göz içi basıncını düşürmede ve anti-glokomatöz ilaç sayısını azaltmada etkili yöntemlerdir. Komplikasyonların tipi ve ciddiyeti her iki cerrahide farklılık göstermekle birlikte komplikasyonların yönetimi ile birlikte ciddi görme kaybı yaşanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Yüksek frekanslı derin sklerotomi, Trabekülektomi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-26 [Glokom]

Ahmed Glokom Valvi Tüp Ekspojur Riski Taşıyan Olgularda ÖS-OKT ile Değerlendirilen Tüp Üzeri Konjonktivaskleral Kalınlık ve Postoperatif Süre ilişkisi

Fatma Işıl Sözen-Delil, Raziye Dönmez Gün
Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Tüp ekspojuru Ahmed Glokom Valvi (AGV) implantasyonu sonrası karşılaşılan ve cerrahi müdahale gerektiren önemli bir komplikasyondur. Amacımız klinik olarak AGV tüp ekspojur riski taşıdığı düşünülen olguların Ön Segment Optik Koherens Tomografi (ÖS-OKT) ile değerlendirilmesi ve implantasyon sonrası postoperatif takip süresinin (PTS) tüp üzeri konjonktivaskleral kalınlık (KSK) ile ilişkisinin araştırılmasıdır.

YÖNTEM: Çalışmamıza; hastanemizde AGV implantasyonu uygulanmış ve en az 6 aylık takipleri olan 156 hastadan, biomikroskopik muayenede tüp trasesinin yüzeyel olduğu ve tüp ekspojure açısından dikkatli olunması gerektiği düşünülen 23 AGV tüplü, 21 hastanın 22 gözü dâhil edildi. Biyomikroskopik değerlendirmede tüp trasesinin en yüzeyel olduğu düşünülen alanı marker kalem ile işaretlenerek, ÖS-OKT ile bu alana denk gelen kesitten tüp üzerindeki KSK ölçülüp 3 adet ölçümün ortalaması alındı. Ölçülen KSK ile PTS arasındaki ilişki değerlendirildi.

BULGULAR: Ortalama yaşları 56 ± 12 (38-80) olan toplam 21 hasta (9 erkek, 12 kadın) çalışmaya alındı. Olguların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği LogMAR ile 1,00 (0,1-3,00) ve göz içi basınçları 16 (7-27) mm Hg olarak ölçüldü. 23 AGV tüpünün 21'i üst temporal, 2'si alt nasal; 21 tüpün ucu ön kamara, 2'si sulkus yerleşimliydi. PTS 40 (6-135) ay ve tüp trasesinin en yüzeyel olduğu düşünülen alandaki tüp üzeri KSK 190 (54-552) μm olarak ölçüldü. PTS ile KSK arasında anlamlı negatif korelasyon saptandı ($P=0,034$, $\rho=-0,44$). Ancak postoperatif 1 yıl ve altı [273 (79-552) μm], 1-5 yıl arası [190 (54-402) μm] ile 5 yıl ve üzeri [119 (64-227 μm)] KSK ölçümleri arasında anlamlı fark saptanmadı ($P=0,08$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda PTS arttıkça KSK' da incelme olduğu izlendi. Tüp ekspojuru gelişme riski olduğu düşünülen gözlerde ÖS-OKT ile tüp üzerindeki KSK ölçülerek objektif değerlendirmeler yapılabilir ve hastaların takip intervalleri bunun ışığında belirlenebilir. Daha uzun takip süreli ve daha fazla sayıda hasta içeren çalışmalar bu konuda fayda sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ahmed Glokom Valvi (AGV), ekspojur, kornea skleral kalınlık, Ön Segment Optik Koherens Tomografi (ÖS-OKT)

45.TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-27 [Glokom]

Gonyoskopi asiste transluminal trabekülotomi cerrahisi ile ilişkili komplikasyonların değerlendirilmesi

Hilal Öztürk, Murat Günay

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ: Kliniğimizde uyguladığımız gonyoskopi asiste transluminal trabekülotomi (GATT) cerrahisi ile ilintili peroperatif ve postoperatif komplikasyonları değerlendirmek

YÖNTEM: Mevcut retrospektif, gözlemsel çalışmada kliniğimizde GATT cerrahisi geçiren olgularda cerrahi ile ilişkili komplikasyonlar incelendi. Cerrahi komplikasyonlar peroperatif ve postoperatif olarak 2 kısımda değerlendirildi. Ayrıca olgulara ait demografik bilgiler, cerrahi öncesi ve sonrası döneme ait göz içi basıncı (GİB), görme seviyeleri ve kullanılan antiglokomatöz (AG) ilaç sayısı gibi veriler de kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmada ortalama yaşları $65,1 \pm 14,3$ olan 68'i kadın toplam 190 hasta (196 göz) mevcuttu. Hastalara ait 141 gözde (%72,9) psödoeksfolyasyon glokomu, 14 gözde (%7,1) primer açık açılı glokom, 18 gözde (%9,2) primer açı kapanması glokomu, 5 gözde (%2,5) pigmenter glokom, 3 gözde (%1,5) steroide bağlı oküler hipertansiyon, 8 gözde (%4,1) pediatrik çağ glokomu, 5 gözde (%2,5) Fuchs üveitine sekonder glokom ve 2 gözde (%1,1) neovasküler glokom mevcuttu.

Peroperatif komplikasyon olarak, 14 gözde (%7,1) sütün yanlış yönleneşmesi, 3 gözde (%1,5) fako esnasında arka kapsül rüptürü, 1 gözde (%0,5) trabeküloDESCemet kompleksi ayrışması ve 1 gözde (%0,5) malign glokom gözlemlendi.

Postoperatif komplikasyon olarak, 180 gözde (%91,8) hifema, 43 gözde (%22,6) GİB piki, 2 gözde (%1,1) geç dönem mikrohifema ve GİB pik, 2 gözde (%1,1) lokalize descemet dekolmanı, 2 gözde (%1,1) siklodyaliz, 2 gözde (%1,1) koroid dekolmanı, 2 gözde (%1,1) hipoton makulopati, 2 gözde (%1,1) intrakapsüler hematoma, 2 gözde (%1,1) malign glokom ve 2 gözde (%1,1) görme kaybı gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda GATT cerrahisi uygulanan olgularda en sık postoperatif komplikasyonlar olarak sırası ile hifema ve GİB pikleri gözlenmiştir. Ancak minimal invaziv cerrahi kapsamında değerlendirilen bu yöntemde de, geleneksel glokom cerrahisi sonrası ortaya çıkabilecek komplikasyonların gözlenebilme ihtimali de akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Glokom, gonyoskopi asiste transluminal trabekülotom, komplikasyon, peroperatif, postoperatif

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-28 [Glokom]

Orta-ileri derecede açık açılı glokom hastalarında uygulanan GATT cerrahisi sonrası anti-glokom tedavinin kesilmesinin sonuçlara ve progresyona etkisi

Zübeyir Yozgat

Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları AD

GİRİŞ VE AMAÇ: Orta-ileri açık açılı glokom hastalarında, gonyoskopi eşliğinde transluminal trabekülotomi (GATT) cerrahisinde ameliyat sonrası anti-glokom tedavinin kesilmesinin glokom progresyonuna etkisini değerlendirmek.

YÖNTEM: Orta-ileri açık açılı glokom nedeniyle GATT cerrahisi yapılan 64 hastanın 64 gözü çalışmaya alındı. Hastalar ameliyat sonrası anti-glokom tedavinin ameliyat öncesi ile aynı şekilde devam ettirildiği veya kullanılan molekül sayısının azaltıldığı (Grup 1, n:37) ve ameliyat sonrası anti-glokom tedavinin kesildiği (Grup 2, n:27) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Hastaların demografik özellikleri, cerrahi başarısı, cerrahi öncesi ve sonrası GİB'leri, cerrahiden önce ve sonra kullanılan anti-glokomatöz molekül sayısı, ortalama retina sinir lifi kalınlığı (oRSLK) ve ortalama gangliyon hücre-iç pleksiform tabakası kalınlığı (oGC-IPL) değerlendirildi ve karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya yaş ortalaması $72,3 \pm 7,8$ olan 64 (25 kadın) primer veya sekonder açık açılı glokom nedeniyle GATT cerrahisi uygulanan hasta dahil edilmiştir. Ortalama GİB, ameliyat öncesine göre ameliyat sonrası 1.gün, 1.ay, 3.ay, 6. ay ve 1. yıl kontrollerinde her iki grupta da azaldı. Başlangıca göre GİB'deki azalış Grup 2'de 1. ve 12. aylarda anlamlı olarak daha fazlaydı (sırasıyla $p:0,041$ ve $p:0,013$). Anti-glokom ilaç kullanım sayısı; Grup 1 ve Grup 2'de sırasıyla, cerrahi öncesi ortalama $3,4 \pm 0,9$ ve $3,2 \pm 0,8$ iken cerrahi sonrası son kontrolde Grup 1 için $1,9 \pm 1,2$ idi. Her iki grupta da belirgin bir progresyon izlenmedi (Ameliyat öncesi ve sonrası oRSLK, sırasıyla, Grup 1 'de; $66,5 \pm 14,1$ ve $63,7 \pm 12,4$, Grup 2'de $77,8 \pm 17,1$ ve $75,6 \pm 18,9$). Kontrollerde oRNFL ve oGC-IPL değerlerinde Kİ değişim iki grup arasında benzerdi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: GATT cerrahisi sonrası anti-glokom tedavinin hemen kesilmesinin GİB değerlerinde veya progresyonda olumsuz etkisi olmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anti-glokom tedavi, GATT, Progresyon,

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-29 [Glokom]

Trabekülektomi Yapılan Hastalarda Ön Segment- Optik Koherens Tomografi ile Bleb Yapısının Değerlendirilmesi

Işıl Merve Torun

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği,
İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Trabekülektomi sonrası bleb özelliklerinin ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OKT) ile değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Bu prospektif ve gözlemsel çalışmaya Sultan 2. Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Göz Kliniği'nde Kasım 2021- Aralık 2022 tarihleri arasında aynı cerrah tarafından mitomisin C'li trabekülektomi operasyonu uygulanmış ve ameliyat sonrası en az 6. ayını doldurmuş 17 glokom tanılı hasta alındı. Tüm hastalara ÖS-OKT cihazı ile bleb yüksekliğinin en fazla olduğu alandan limbosa tanjansiyel bleb görüntüsü çekimleri yapıldı. Total bleb yüksekliği, bleb duvarı yüksekliği, subkonjonktival sıvı aralığı yüksekliği ve skleral flep kalınlığı ölçümleri Image-J programı ile yapıldı. Post operatif göz içi basınç (GİB) düşüşü ile bleb özellikleri arasındaki korelasyon istatistiksel olarak incelendi.

BULGULAR: Çalışmada 17 mitomisin C'li trabekülektomi yapılmış glokom hastasının bleb yapıları incelendi. Post operatif GİB değerine göre (ilaçsız < 18 mm Hg) bleblerin 15'i başarılı, 2'si başarısız olarak değerlendirildi. Hastaların yaş ortalaması 70,29±6,8 idi. Hastaların skleral flep kalınlığı ile total bleb yüksekliği ve subkonjonktival sıvı aralığı yükseklikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönlü korelasyon bulundu (her biri için $p < 0,05$). Bleb duvar kalınlığı ile subkonjonktival sıvı aralığı yüksekliği arasında istatistiksel olarak anlamlı negatif yönlü bir korelasyon saptandı ($p < 0,01$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmada mitomisin C'li trabekülektomi yapılan hastalarda bleb yapısı ÖS-OKT ile değerlendirilmiş ve skleral flep kalınlığı ile total bleb yüksekliği ve subkonktival sıvı aralığı yüksekliği arasında pozitif yönlü, bleb duvar kalınlığı ile subkonjonktival sıvı aralığı yüksekliği arasında negatif yönlü korelasyon tespit edilmiştir. ÖS-OKT bleb özelliklerine dair detaylı bilgi verebilmekte, bleb fonksiyonunu anlamamıza ve postoperatif blebe yapılacak müdahalelere karar vermemize yardımcı olmaktadır. Mevcut bulgular ileri çalışmalarla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: glokom, ön segment optik koherens tomografi, trabekülektomi, trabekülektomi blebi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-30 [Glokom]

Katarakt Cerrahisi ile Kombine Uygulanan Kahook Çift Bıçak Eksizyonel Gonyotomi Sonuçlarımız

Esra Biberoglu Celik¹, Muhsin Eraslan²

¹Marmara Üniversitesi, Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Glokom hastalarında katarakt cerrahisi ile kombine olarak uygulanan Kahook çift bıçak (KDB) eksizyonel gonyotomi sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM: Kliniğimiz glokom biriminde erken veya orta evre glokom tanısı ile takip edilen, katarakt cerrahisi ile kombine KDB eksizyonel gonyotomi uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların glokom tipleri, en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), göziçi basınçları (GİB), ön segment muayenesi, c/d oranları, cerrahi öncesi ve sonrası kullanılan antiglokomatöz tedaviler ve cerrahi sonrası komplikasyonlar analiz edildi. Son takipte glokom ilacı kullansın ya da kullanmasın preoperatif GİB değerinde %20' den fazla azalma veya GİB' in 18 mmHg altında olması başarı olarak tanımlandı.

BULGULAR: Çalışmaya 14 hastanın (K=6, E=8) 14 gözü dahil edildi. Yaş ortalaması 63 ± 12.4 olan hastaların %57.1 i primer açık açılı glokom (PAAG), %28.6' ı primer kapalı açılı glokom (PKAG) ve kalan %17.64' ü psödoeksfolyasyon glokomu tanılıydı. Ort. preoperatif GİB 22.4 ± 6.5 mmHg, ortanca c/d oranları 0.700 (0.518-0.820) idi. Cerrahi sonrası 3 hastada hifema, 4 hastada kornea ödemi gelişti. Komplikasyonlar açısından ek cerrahiye ihtiyaç duyulmadı. Ort. GİB postoperatif 1. gün 13.3 ± 4.8 , 1. hafta 16.2 ± 7.2 , 1. ay 13.9 ± 2.5 , 3. ay 13.5 ± 1.8 ve 6. ay 14.0 ± 1.6 mmHg idi. İlk hafta hariç preoperatif değerlere göre tüm değerlerdeki yüzdelerdeki değişim istatistiksel olarak anlamlı idi ($p < 0.05$). Cerrahi öncesi kullanılan ort. ilaç sayısı 2.4 ± 0.7 iken prosedür sonunda 0.4 ± 0.9 ' e geriledi ($p < 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Katarakt ameliyatıyla birlikte uygulanan KDB prosedürü, erken ve orta evre PAAG, PKAG VE PEX glokomu olan hastalarda 6 aylık takipte hem GİB ve hem de GİB düşürücü ilaçlara olan ihtiyaçta anlamlı azalma sağlarken komplikasyon oranları oldukça düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Kahook çift bıçak gonyotomi, glokom, MIGS

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-31 [Glokom]

Konjenital katarakt cerrahisi sonrası glokomda farklı primer cerrahi tekniklerinin uzun süreli göz içi basıncı üzerine etkisi

Müslüm Toptan

Harran Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ: Konjenital katarakt cerrahisi sonrası glokomlu çocuklarda ab eksterno metal trabekülotomi (AbE-TLO), gonyokopi yardımcı transluminal trabekülotomi (GATT) ve Ahmed glokom valv (AGV) implantasyonu uygulanan, primer cerrahi tedavilerin uzun süreli sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM: Şubat 2017 ve Aralık 2021 yılları arasında konjenital katarakt ameliyatı sonrası glokomda AbE-TLO, GATT ve AGV uygulanan 33 çocuğun 35 gözünün retrospektif olarak incelendi. Çalışmamıza yalnızca kliniğimizde primer glokom ameliyatı geçiren ve en az bir yıl takip edilen çocuklar dahil edildi. Ortalama takip süresi $37,4 \pm 35,1$ ay idi. İ-care tonometrisi ile ölçülen, başlangıçtan ameliyat sonrası takip ziyaretlerine kadar göz içi basıncı (GİB)' da ortalama azalma ve kullanılan antiglokomatöz damlalar incelendi.

BULGULAR: Çalışmamıza dahil olan hastaların %38' ine (n=9) AbE-TLO, %29' una (n=7) GATT ve %33'üne (n=8) AGV implantasyonu işlemleri uygulandı. Ameliyat sonrası 2. yılda GİB, AbE-TLO ile 33,9' dan 17,7' e ($p < 0,05$), GATT ile 34,3 mmHg' dan 18,3 mmHg' a ($p < 0,05$), AGV ile 34,5 mmHg' dan 16,4 mmHg' a ($p < 0,05$) anlamlı düzeyde düştü. Ameliyat ile 2 yıl sonra ilaç damla sayısı AbE-TLO' de 2,3 dan 0,8' a, GATT' da 2,4 den 0,5' e, AGV' de 2,3' den 0,6' e düşmüştür. Her üç grupta da ilaç sayısındaki azalma anlamlı idi ($p < 0,01$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Konjenital katarakt cerrahisi sonrası glokomda, primer uygulanan her üç cerrahi teknik de iki yıl sonra GİB' da iyi bir azalmaya yol açmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ab eksterno metal trabekülotomi, glokom valv, gonyoskopi yardımcı transluminal trabekülotomi, konjenital katarakt, sekonder glokom

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-32 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Sütürsüz Skleral Fiksasyonlu Göz İçi Lens İmplantasyonu Nedenleri ve Cerrahi Sonuçlarımız

Güzide Akçay, Ulviye Kıvrak
İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

(Bu bildiri ikinci yazar tarafından sunulmuştur).

GİRİŞ VE AMAÇ: Sütürsüz skleral fiksasyonlu göz içi lens (GİL) implantasyonu yapılan hastalarda, cerrahi endikasyonları, görsel sonuçları ve gelişebilecek komplikasyonları değerlendirmektir

YÖNTEM: Çalışmaya Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesinde sütürsüz skleral fiksasyonlu GİL implantasyonu yapılan, en az 3 yıl takip edilen hastalar dahil edildi. Cerrahi endikasyonları oküler travma, komplike katarakt cerrahisi, oküler patoloji ve sistemik sendromlara bağlı kapsül desteğinin olmaması şeklindeydi. Hastaların ameliyat öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), postoperatif komplikasyonlar ve yönetimi not edildi.

BULGULAR: Çalışmaya 51 hastanın 56 gözü dahil edildi. Hastaların 16'sı (31.4%) kadın, 35'i (68.6%) erkekti. Hastaların ortalama yaşı 48 ± 25.3 'tü. Cerrahi endikasyonlar açısından gözler oküler travma (45.1%), komplike katarakt cerrahisi (25.5%) ve diğerleri (29.4%) olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Cerrahi öncesi EİDGK 1.88 ± 0.63 logMAR, cerrahi sonrası 0.9 ± 0.75 logMAR'dı ve istatistiksel olarak anlamlı bir fark mevcuttu ($p < 0.001$). Gruplar arasında cerrahi öncesi ve sonrası EİDGK karşılaştırıldığında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark mevcut değildi ($p = 0.070$ ve $p = 0.64$, sırasıyla). Oküler travma grubunda erkek cinsiyet dağılımı diğer gruplara kıyasla istatistiksel olarak anlamlı fazlaydı ($p = 0.003$). Cerrahi sonrası 14 hastada glokom, 8 hastada retinal komplikasyonlar (Irvine Gass, vitreoretinal ara yüzey patolojileri, retina dekolmanı), 2 hastada korneal yetmezlik, 3 hastada şaşılık gelişirken, penetran travma öyküsü olan 18 (35.3%) hastaya penetran keratoplasti (PK) cerrahisi uygulandı. Glokom gelişen ve PK cerrahisi uygulanan hastalarda diğer hastalara kıyasla sonuç EİDGK'sı istatistiksel olarak anlamlı düşüktü ($p = 0.044$, $p = 0.007$ sırasıyla).

TARTIŞMA VE SONUÇ: GİL implantasyonu için kapsüler desteğin olmadığı hastalarda skleral fiksasyonlu GİL cerrahisi EİDGK'yı anlamlı düzeyde arttıran cerrahi bir yöntemdir. Ancak gelişebilecek komplikasyonlar açısından takip son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi endikasyonlar, postoperatif komplikasyonlar, sütürsüz skleral fiksasyonlu göz içi lens implantasyonu,

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-33 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Torik Göz İçi Lens İmplantasyonu Sonuçlarının Vektörel Analiz ile Değerlendirilmesi

Ümit Yaşar Güleser, Cem Kesim, Murat Hasanreisioğlu, Afsun Şahin
Koç Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Torik göz içi lens implantasyonu (GİL) uygulanan hastaların sonuçlarının vektörel analiz ile GİL'e ait postoperatif aktüel silindirik diyoptri ve astigmatik eksen ile düzeltilmiş lens pozisyonu ile elde edilebilecek maksimum astigmatik düzeltmenin karşılaştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Çalışmaya dahil edilen 42 olguda operasyon öncesi demografik veriler, klinik özellikler, refraksiyon değerleri, optik biyometri, kornea topografisi ve konvansiyonel keratometri verileri ve hesaplamada kullanılan biyometri, keratometri ve formül kaydedildi. Operasyon sonrası ise refraksiyon ve keratometri değerleri üzerinden Thibos ve "ASCRS double angle plot" metoduyla vektör analizi yapılarak torik GİL'e ait postoperatif aktüel silindirik D ve astigmatik eksen tespit edildi. Postoperatif keratometri eksen değeri baz alınarak düzeltilmiş GİL pozisyonu ile elde edilebilecek maksimum astigmatik düzeltme hesaplandı. Birbiriyle bağlı değişkenler T-test ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Preoperatif korneal ortalama astigmatizma $1,20 \pm 0,68$ D, postoperatif total astigmatizma $0,59 \pm 0,43$ D bulundu (Resim 1). GİL silindirik değeri 24 olguda +1,00 D, 13 olguda +1,5 D, 4 olguda +2,25 D ve 1 olguda +3,00 D idi. Preoperatif hesaplanan GİL silindirik gücü ($1,32 \pm 0,47$ D) aktüel silindirik güçten ($1,05 \pm 0,59$ D) istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu ($p=0,008$). Postoperatif rezidüel total aktüel astigmatizma ($0,59 \pm 0,43$ D), postoperatif keratometri eksen değeri baz alınarak düzeltilmiş GİL pozisyonu ile elde edilebilecek maksimum astigmatik düzeltme sonrası kalan astigmatizmadan ($0,43 \pm 0,42$ D) anlamlı olarak yüksek bulundu ($p<0,001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda implante edilen çoğu GİL eksen konumu planlanan eksene 5 derece içinde olmasına ve klinik pratikte bu fark kabul edilebilecek düzeyde olmasına rağmen rezidüel astigmatizma düzeltilmiş GİL pozisyonu ile elde edilebilecek en az astigmatizmadan istatistiksel olarak yüksek bulunması preoperatif hesaplamada hata olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Torik, Göz İçi Lens, Astigmatizma

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-34 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Yüksek Aksiyel Miyopide Kapsül Germe Halkasının Post-operatif Refraktif Değerler ve Etkif Lens Pozisyonu Üzerine Etkisi

Efe Koşer, Burcu Kemer Atik

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Yüksek aksiyel miyopisi olan hastalarda katarakt cerrahisinde kapsül germe halkası (KGH) kullanılmasının postoperatif refraktif değerler ve efektif lens pozisyonu üzerine etkisini incelemek.

YÖNTEM: Ocak 2022-Eylül 2023 yılları arasında hastanemizde katarakt cerrahisi uygulanan sferik refraktif değeri > -6.00 dioptri (D) ve aksiyel uzunluğu $> 26,5$ mm olan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Zonül zaafiyeti nedeniyle KGH implante edilen, $0,75$ D üzeri astigmatizması olan, kornea veya retina problemi olan ve komplike cerrahi geçiren hastalar çalışma dışı bırakıldı. Kесе içine KGH implantasyonu sonrası göz içi lens (GİL) implante edilen hastalar Grup 1; KGH kullanılmaksızın GİL implante edilen hastalar Grup 2 olarak ayrıldı. Kullanılan GİL diyoptrileri ve hedef sferik eşdeğer kaydedildi. Hastaların preoperatif ve postoperatif 1. ay en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), sferik equivalan (SE), keratometri, ön kamara derinliği (ÖKD), kornea kalınlığı (KK), endotel hücre sayısı (EHS) değerleri not edildi. Mutlak SE değeri postoperatif SE değerinden, hedef SE değeri çıkarılarak hesaplandı.

BULGULAR: Çalışmaya 59 hastanın 59 gözü dahil edildi (Grup 1= 27, Grup 2= 32). Grupların yaş, preoperatif SE, aksiyel uzunluk, kullanılan GİL diyoptrisi, hedef SE değerleri benzerdi (her bir p değeri $>0,05$). Postoperatif SE Grup 1'de $-0,21 \pm 1,51$ D iken; Grup 2'de $-1,05 \pm 1,10$ D idi ($p= 0,034$) Mutlak SE ise sırasıyla $0,51 \pm 1,43$ D ve $-0,50 \pm 1,21$ D idi ($p= 0,012$). Her iki grupta da 3 hastada 1D üzeri refraktif sapma saptandı ($p=0,826$). Grupların preoperatif ve postoperatif EİDGK, keratometri, ÖKD, KK, EHS değerleri ve değişimleri benzerdi (her bir p değeri $>0,05$)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Aksiyel miyopide postoperatif refraktif değerde KGH kullanılan hastalarda hipermetropiye; kullanılmayan hastalarda ise miyopiye kayma tespit edilmiştir. GİL diyoptrisini belirlemede bu sonuç göz önüne alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: aksiyel miyopi, katarakt cerrahisi, kapsül germe halkası, sferik eşdeğer

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-35 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Kliniğimize Korneal Refraktif Cerrahi İçin Başvuran Olguların Özellikleri ve Elenme Nedenleri

Yusuf Berk Akbaş, Yusuf Yıldırım

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Üçüncü basamak referans eğitim kliniğine korneal refraktif cerrahi için başvuran olguların demografik ve klinik özelliklerini belirlemek.

YÖNTEM: Ekim 2022 – Ekim 2023 tarihleri arasında Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Refraktif Cerrahi Kliniğine, korneal refraktif cerrahi isteği ile başvuran olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Olguların demografik verileri, muayene bulguları ve elenme nedenleri kaydedildi.

BULGULAR: Korneal refraktif cerrahi isteyen 313 olgu çalışmaya dahil edildi. Olguların yaş ortalaması $27,5 \pm 5,6$ yıldır. Kadın sayısı 195 (%62,3) idi. Bu olguların 248'ine (%79,2) korneal refraktif cerrahi uygulandı. Cerrahi uygulanan olguların 183'üne (%58,5) ilk muayenede cerrahi endikasyon verilirken, kalan 65 (%20,7) olguya medical tedavi sonrası cerrahi endikasyon verildi. Takip muayenelerinde cerrahi endikasyon alan 65 olgunun 62'sinde (%19,8) kuru göz ve blefarit bulguları, 4'ünde (%1,3) korneal warpage, 16'sında (%5,1) topografik düzensizlik görüldü. Korneal refraktif cerrahi yapılmayan 75 (%23,9) hastanın 12'si (%3,8) cerrahi olmaktan vazgeçti. Kalan 63 (%20,1) olgunun 8'i (%2,6) keratokonus, 15'i (%4,8) şüpheli topografi, 1'i (%0,3) kardeşinde keratokonus tanısı, 22'si (%7) sınırı aşan refraktif değerler, 6'sı (%1,9) refrakter kuru göz bulguları ve 11'i (%3,5) de ileri yaş nedeni ile cerrahi endikasyon alamadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Günümüzde korneal refraktif cerrahi adaylarında oküler yüzey sorunları sık görülmektedir. Bu hastaların birçoğunda uygun medikal tedavi sonrası korneal refraktif cerrahi yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kuru Göz, LASİK, PRK, Refraktif Cerrahi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-36 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Chord mu ile Kornea Kalınlığı Korelasyon Değerlendirmesi

Zekeriya Çetinkaya¹, Mehmet Canleblebici¹, Osman Ahmet Polat²

¹Kayseri Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Polikliniği, Kayseri

²Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ: Multifokal göz içi lenslerin popülaritesi dünya çapında artmaktadır. Ne yazık ki, bazen ameliyat sonrası beklenmeyen görme bozukluklarıyla karşılaşmaktadır. Güncel araştırmalarda multifokal göz içi lens implantasyonundan sonra görsel sonuçlar için olası öngörü değerleri olarak chord mu ölçümleri de değerlendirilmektedir. Bu makalede, korneal parametrelerin chord mu ile korelasyon durumunu gözden geçirmek ve daha ileri araştırmalar için temel oluşturmak amaçlanmaktadır.

YÖNTEM: Çalışmaya 2020 yılında göz polikliniğine başvuran ve kornea topografisi çekilen 56 hasta dahil edildi. Chord mu değeri, kornea kalınlığı, iridokorneal açı, astigmat değerlerinin korelasyonu hesaplandı. Tanımlayıcı istatistiksel yöntemler ve parametreler için spearman testi kullanıldı. **BULGULAR:** Toplamda 56 hastanın 56 gözü değerlendirildi. Hastaların ortalama yaşı 31,78 ($\pm 10,51$) idi. Ortalama kornea kalınlığı 547,32 μ ($\pm 42,59$), ortalama chord mu değeri ise 0,32 mm ($\pm 0,13$) tespit edilmiştir. Korelasyon analizlerinde, kornea kalınlığı ile chord mu değerleri arasında orta düzeyde negatif ($r = -0,376$) ve anlamlı ($p < 0,01$) bir ilişki bulunmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Refraktif cerrahi işlemlerinde ve multifokal göz içi lens implantasyonunda chord mu değerinin önemli bir role sahip olduğu bilinmektedir. Özellikle kornea tabakasının ince olduğu hastalarda bu işlemler öncesi daha dikkatli olunması gerekmektedir. Konuyla ilgili daha net sonuçlar ortaya çıkarmak için kontrollü ve daha çok sayıda çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: chord mu, korneal kalınlık, multifokal lens

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-38 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Vitreus wick sendromunda geç dönem komplikasyonlar: Vaka serileri

Bedia Kesimal, Sücattin İlker Kocamış, Aysun Şanal Doğan

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Vitreus wick Sendromu (VWS) sonrası oluşabilecek komplikasyonlar, bu komplikasyonların yönetimi ve görme keskinliğine olan etkisi literatürde yeterince yer almamıştır. Bu nedenle, VWS gelişen hastaları vaka serisi olarak sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Mart 2014 - Temmuz 2023 tarihleri arasında VWS nedeniyle takip edilen hastaların demografik, medikal ve oftalmolojik bulguları dosyalarından kaydedildi. Hastaların preoperatif olarak cerrahi komplikasyon riski taşıyan özellikleri, cerrahi sırasında gelişen komplikasyonlar, VWS sonrası tedaviler, gelişen komplikasyonlar ve sonuç görme keskinlikleri araştırıldı.

BULGULAR: Yaş ortalamaları 71.8 ± 11.47 olan 17 hastanın (10 erkek, 7 kadın) VWS gelişen 17 gözü incelendi. Hastaların tamamında fakoemülsifikasyon operasyonu sonrasında VWS gelişmişti. Preoperatif risk faktörleri; 5 gözde yetersiz pupil dilatasyonu, 2 gözde psödoekfoliasyon sendromu ve 3 gözde matür katarakt varlığıydı. Cerrahi sırasında 14 gözde arka kapsül rüptürü, 4'ünde zonül diyalizi, 2'sinde nükleus drop gelişti. Hastaların 14'ünde ön vitrektomi, 3'ünde sponç vitrektomi yapıldı. Hastaların 3'ü afak bırakıldı. Postoperatif erken dönemde 3 gözde intraoküler lens subluksasyonu, 8 gözde pupil çekintisi, 2 gözde endotele uzanan vitreus bandı çevresinde kornea ödemi, 3 gözde kistoid makula ödemi görüldü. Vitreus bantları; hastaların 7'sinde YAG lazer, 10'unda ön vitrektomi ile tedavi edildi. Postoperatif geç dönemde; 6 gözde glokom, 2 gözde makula ödemi, 2 gözde kornea dekompanasyonu gelişti. Geç dönem komplikasyonların görülme zamanının ortanca değeri postoperatif 13. haftaydı. Nihai görme keskinliği Snellen eşeline göre ortalama 0.58 ± 0.30 idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Her ne kadar fakoemülsifikasyon cerrahisi sırasında gelişen vitreus prolapsusu intraoperatif olarak giderilmeye çalışılsa da postoperatif dönemde ön kamaraya vitreus bantlarının uzanması görülebilmektedir. VWS'de uygun tedavi sonrasında bile geç dönemde görmeyi etkileyebilecek komplikasyonların gelişebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: fakoemülsifikasyon, komplikasyon, vitreus wick sendromu

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-39 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Travmatik Katarakt: Klinik Prezantasyonlar ve Cerrahi Sonuçlar

Ömer Özer, Zeki Baysal

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ: Travmatik katarakt, penetran veya künt yaralanmalar sonucu gelişebilir. Lens hasarı ile birlikte eşlik eden diğer hasarlar prognozu belirler. Bu sunumun amacı künt travma ile kliniğe başvuran ve travmatik katarakt nedeniyle cerrahi yapılan hastaların klinik prezantasyonlarını ve cerrahi sonuçlarını bildirmektir.

YÖNTEM: Travmatik katarakt nedeniyle kliniğe başvuran 18 hastanın 18 gözü çalışmaya dahil edildi. Başvuru anında eşlik eden ek patolojiler kaydedildi. Tüm hastalara katarakt cerrahisi uygulandı. Eşlik eden patolojilere göre uygulanan ek girişimler (örn.pars plana vitrektomi, travmatik iris defekti tamiri, ön vitrektomi) kaydedildi. Cerrahi öncesi ve sonrası (1.ay) görme keskinliği, göz içi basınç ölçümü değerleri not edildi.

BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması $54,1 \pm 15,6$ yıldır. Hastaların 13'ü (%72,2) erkektir. Gözlerin 12'si (%66,7) sağ gözdür. Tüm hastalara travmatik katarakt cerrahisini takiben arka kamara göz içi lensi uygulanmış olup bunları 14'ü (%77,8) "in the bag" yerleştirilmiş ve 4'ü (%22,2) skleraya fikse edilmiştir. Toplamda 5 (%27,8) hastaya aynı seansta pars plana veya ön vitrektomi uygulanmıştır. Varsa korneal sütürler cerrahi sonrası ikinci haftanın sonunda (postoperatif 15.gün) alınmıştır. Cerrahi öncesi görme keskinliği düzeyi ortalaması 0.75 logMAR iken cerrahi sonrası görme keskinliği ortalaması 0.17 logMAR olmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Travmatik kataraktlı olgularda cerrahi ile görsel iyileşmenin sağlanması bir dizi faktöre bağlıdır. Bunlar travmaya bağlı olarak ortaya çıkabilen kornea, vitreus ve retina patolojileridir. Cerrahi başarıyı belirleyen faktörlerden bir diğeri ise ön ve arka kapsül bütünlüğüdür. Özellikle vitreus kaybı, ön kamarada vitreus varlığı veya lens partiküllerinin vitreus ile teması sonucu bazı arka segment problemleri ortaya çıkabilir. Bu tür patolojiler saptandığı zaman yönetiminin iyi bir şekilde sağlanması prognozu ve nihai görme keskinliğini olumlu yönde etkileyeceği için ön ve arka segment cerrahileri uyumlu bir şekilde çalışmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi, Katarakt, Lens, Travma, Vitreus

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-40 [Kornea]

Erken Evre Keratokonuslarda Keratometri, Korneal Aberasyonların Sirius ile Değerlendirilmesi ve Sağlıklı Gözlerde Karşılaştırılması

Hande Hüsnüye Telek (karagüzel), Huri Sabur, Tuğçe Ceran Horozoğlu
SBÜ Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH

GİRİŞ VE AMAÇ: Kombine Scheimpflug-Plasido disk tabanlı korneal tomografi cihazından elde edilen keratometri, ön segment parametreleri ve korneal aberasyonların erken evrelerde ki keratokonus olgularıyla ve sağlıklı bireylerle karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM: Retrospektif çalışmamıza Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH Göz Kliniği'ne başvuran keratokonus hastaları ve sağlıklı olgular dahil edildi. Çalışmaya 80 keratokonuslu göz ve 35 sağlıklı göz dahil edildi. Amsler-Krumerich sınıflaması kullanılarak evre 1 ve evre 2 keratokonus vakaları çalışmaya alındı. Tüm hastalarda ve sağlıklı gözlerde kombine Scheimpflug-Plasido disk tabanlı tomografi cihazı (Sirius) kullanılarak çekim yapıldı. Keratometri, ön segment parametreleri ve korneal aberasyonlar kaydedildi.

BULGULAR: Kmax ve SimK2 parametreleri için Evre1 ve Evre2, kontrol grubundan istatistiksel olarak anlamlı derecede farklılık gösterdiği bulundu ($p<0.05$). Ayrıca Kmax, SimK1, SimK2 parametreleri için Evre1 ve Evre2 arasında da anlamlı farklılık bulunmuştur. EİKK, Kvol, Sif, KVf, BCVf, Sib, KVb ve BCVb parametreleri için Evre1 ve Evre2, Kontrol grubundan istatistiksel olarak anlamlı derecede farklılık gösterdiği bulunmuştur. Ayrıca hem korneal ön yüzey hemde arka yüzey keratokonus tarama parametrelerinde Evre1 ile Evre2 arasında da anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0.05$). Total RMS, Astigmatizma, Koma, Trefoil ve Sferik parametreleri için kontrol grubu ile Evre1 ve Evre 2 arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kornea kurvatür verileri (Kmax, SimK1, SimK2), en ince kornea kalınlığı (EİKK), ön segment özellikleri (Kvol, ÖKvol ve ÖKD), ön ve arka yüzey keratokonus tarama verileri (Sif, Sib, KVf, KVb, BCVf ve BCVb) ve korneal aberasyonlar (Total RMS, koma, trefoil ve sferik aberasyon) erken evre keratokonuslu hastalarda kontrol grubundan belirgin farklılıklar göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Korneal kurvatür değerleri, Ön segment parametreleri, Korneal aberasyonlar

45.TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-41 [Nörooftalmoloji]

İdiyopatik İntrakranial Hipertansiyon Hastalarımızda Uzun ve Orta Dönem Takipte Tedavi Cevabını Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi

Sevim Kuyumcu

Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara.

GİRİŞ VE AMAÇ: İdiyopatik intrakraniyal hipertansiyon (IIH) hastalarında uzun ve orta dönemde tedavi cevabını etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Nöro-oftalmoloji biriminde, 2011-2024 yılları arasında orta ve uzun dönem düzenli takibi olan 107 hasta dosyasındaki veriler retrospektif olarak değerlendirilip çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, kilo, boy ve vücut kitle endeksleri (VKI), ilk ve son görme keskinlikleri, aldıkları medikal tedaviler, lomber ponksiyon (LP) sayısı ve açılış basıncı değerleri, ilk ve son görme alanı ve görme keskinlikleri, diyet durumları, ilk ve son fundus bulguları dosyalardan kaydedildi. Bütün hastalara LP yapıp Dandy kriterlerine göre IIH tanısı konuldu, sekonder olgular çalışma dışı bırakıldı. Nüks olgularda; tedaviyle normale dönen hastaların tedavisi azaltılıp kesildi, LP yapılarak basıncı yüksekliği teyid edilerek yeniden tedavi başlandı. Elde edilen veriler SPSS 22.0 programıyla analiz edildi.

BULGULAR: Çalışma grubundaki 107 hastanın 94'ü kadın, 13'ü erkekti. Hastaların ortalama yaşı $43,1 \pm 10,4$; takip süreleri $4,2 \pm 3,3$ yıl idi. Hastaların %33'ü obez ($BMI \geq 30$) olarak değerlendirildi. Ortalama LP açılış basıncı $351 \text{ mmHg} \pm 86,6$ idi. Hastaların %72 sinin tedavi kesilmeden devam etmekteydi. Hastaların %19'unu tedavi kesilince nüks eden hastalar oluşturmaktaydı. Diğer sık nüks nedenleri; dozu azaltılması, kilo alımı ($\geq 5\text{kg}$) idi. Medikal tedavi açısından asetozolamid sayısı 1 tablet/gün hastaların %1,9'unda, 2-3 arası %40,6; 4-5 arası %35,8 ve 5 tablet/gün üzerinde %17 idi. Hastaların %33,3'ü diyet yapmıştı. Cerrahi tedavi hastaların %2,9'unda uygulanmıştı. Friesen ölçeğine göre hastaların %24 ünde ödem yoktu, %9 unda grade 1, diğerlerinde grade 2 ve üstü ödem vardı. Optik atrofi %6,6 oranında görüldü. Nüks ile ilk LP'deki açılış basıncı ve obezite arasında korelasyon bulunamadı ($p=0,099$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamıza dahil edilen olgularda IIH'da uzun ve orta dönem takipteki nüksle ilk LP basıncı ve obezite arasında bağlantı bulunamadı.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik intrakraniyal hipertansiyon, lomber ponksiyon, obezite.

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-42 [Uvea-Behçet]

Vogt Koyanagi Harada, Posterior Sklerit ve Akut Santral Seröz Koroidoretinopati Ayırıcı Tanısında ve Prognoz Tayininde Subretinal Sıvının Optik Dansitesinin Rolü

Şakir Arıman, Berru Yargı Özkoçak, Burcu Kemer Atik, Ayşe Çiğdem Altan
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Vogt Koyanagi Harada(VKH), posterior sklerit(PS) ve akut santral seröz koroidoretinopati(SSKR) hastalarının subretinal sıvı(SRS) analizlerinden elde edilen Optik Dansite(OD) parametrelerinin tanıs ve prognostik rolünü değerlendirmek.

YÖNTEM: Retrospektif, tek merkezli, karşılaştırmalı çalışmaya; VKH, PS ve SSKR tanısı konulan ve başvuru sırasında SRS eşlik eden hastalar dahil edildi. OD analizi için ImageJ yazılımı kullanıldı. OD oranları(ODO); SRS OD'sinin vitreus(ODR1-2), retina pigment epiteli(RPE,ODR3) VE retina sinir lifi tabakası(RSLT,ODR4) OD'lerine bölünmesi ile hesaplandı. Demografik özellikler, oküler bulguları, OKT bulguları ve en iyi düzeltilmiş görme keskinlik(EİDGK) değişimi ile OD parametreleri arasındaki ilişki analiz edildi.

BULGULAR: Çalışmaya 64 hastanın 81 gözü dahil edildi. Hastalar tanılarına göre; VKH(21 hastanın (17 kadın/4 erkek)), PS(12 hastanın (8 kadın/4 erkek)) ve SSKR(31 hastanın (5 kadın/26 erkek)) olarak gruplandırıldı. PS grubundaki SRS ve vitreus OD değerleri, VKH ve SSKR gruplarına daha yüksekti($p<0.05$). Ayrıca, VKH grubundaki ODO1 ve ODO2 değerleri, SSKR grubundan anlamlı derecede yüksek idi($p=0.004$ ve 0.031). Ek olarak, ODO4 değerleri, PS grubunda VKH grubundan anlamlı derecede yüksek idi ($p=0.013$). Septasyon saptanan hastalarda ODR3 yüksek bulundu ($p=0.002$). PS grubunda, ön kamara reaksiyonun artmasıyla SRS OD'sinde ve ODO3'te anlamlı artış izlendi ($p=0.034$ ve 0.016). EİDGK, 12 aylık takipte üç grupta da anlamlı bir iyileşme gösterdi($p<0.05$). VKH grubunda, vitreusun OD'si ve ODR3, başlangıçtaki EİDGK ile ($p=0.006$ ve <0.001); ODR4 ise 12. aydaki EİDGK ile pozitif koreleydi ($p=0.03$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: VKH, PS ve SSKR'ye yaklaşımda OD parametrelerinin tanıs ve prognostik değeri vardır. Özellikle, PS grubu SRF ve vitreusta yüksek OD değerleri, VKH ve SSKR'ye kıyasla farklı bir inflamatuvar profil ortaya koymaktadır. VKH grubunda, OD parametreleri ile EİDGK arasındaki korelasyon, bu parametrelerin görsel prognozu ön görmeye bir araç olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Optik yoğunluk oranı, Posterior sklerit, Subretinal sıvı, Santral seröz koroidoretinopati, Vogt Koyanagi Harada hastalığı

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-43 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

İlkokul çocuklarında görme taramasının tanısal değerinin araştırılması

Mehmet Canleblebici¹, Ali Dal², Murat Erdag³

¹Kayseri Devlet Hastanesi

²Uğur Göz Hastanesi

³Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada...de 75. Yıl Cumhuriyet İlkokul'unda rehberlik birimi tarafından Snellen görme taraması yapılmış birinci sınıf öğrencilerinin sonuçlarının göz hekimi muayenesi ile karşılaştırılmalı değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

YÖNTEM: Çalışmamızda 2023 bahar döneminde okullarında rehberlik bölümü tarafından göz kusurları tarama fişi ile görmeleri kayıt altına alınan öğrencilerin bulguları ile, aynı öğrencilerin kliniğimizde göz hekimi tarafından detaylı muayenelerinin bulguları retrospektif olarak incelendi ve metodun tanısal değerleri tespit edildi.

BULGULAR: Çalışmada 91 çocuğun 182 gözü incelendi. Ortalama yaş $6,72 \pm 0,8$ yıldır. 40 gözde az görme mevcut iken tarama testi ile bu gözlerin 27 tanesine tanı konulamamıştı. 8 hastada ise görme tam olduğu halde az ölçülmüştü. Gözlük ihtiyacı olan 21 çocuk vardı, ama 4 tanesinin gözlük kullandığı tespit edildi. Düzeltilmemiş görme azlığı prevalansı %21.9 olarak hesaplandı. Farklılık çıkan çocuklara bakıldığında ise 3 tanesinin yüksek hipermetropi ve astigmatizmaya bağlı ambliyopik bir gözü ve diğer gözünün tam gördüğü (%7.5), 29 tanesinin en çok -1.25 derece astigmat (%72.5) ve kalanların ise -1 derece ve daha az myopik olduğu (%20.0) tespit edildi. Testin duyarlılığı %59.7 (%95 GA %47.0-%71.5) ve özgüllüğü ise %95.1(%95 GA %90.5-%97.8) olarak hesaplandı. Pozitif Öngörü değeri 12.16 ve negatif öngörü değeri ise 0.42'dir. Doğruluk oranı ise %84.78 olarak ölçüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İlkokul görme taramasının, duyarlılık(hastalığı doğru tanımlama) ve negatif öngörü(gerçekte sağlam olma) değerleri düşüktür. Az gören çocuklar yüksek oranda tespit edilememektedir. Yaklaşık her beş çocuktan birinin düzeltilebilir görme kusuru nedeniyle okul başarılarının düşme riski mevcuttur. Özellikle ambliyopi teşhisinin gözden kaçması, tedavi çağının son dönemindeki çocukların tedavi şanslarının kaybı açısından tehlikelidir. Dolayısıyla, okul taramalarının eğitilmiş göz sağlığı personeli veya oftalmologlar tarafından gerçekleştirilmesi daha uygun bir yöntem olabilir.

Anahtar Kelimeler: Görme taraması, Refraksiyon bozukluğu, Ambliyopi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-44 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Çocuklarda Ekran Maruziyetine Bağlı Refraktif Değişiklikler Ve Oküler Yüzey Problemleri

Fatma Busra Altas¹, Kübra Özdemir Yalçınsoy²

¹Etlük Şehir Hastanesi, Ankara

²SBÜ Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Covid-19 pandemisinde uygulanan online eğitimin çocuklardaki refraktif değişime etkisinin araştırılması ve dijital ekran maruziyetine bağlı gelişen oküler yüzey problemlerinin incelenmesi

YÖNTEM: Eylül 2020 ve Haziran 2021 tarihleri arasında Ulucanlar Göz EAH'ne başvuran, düzenli refraktif ölçümleri yapılan, miyopi dışında göz hastalığı bulunmayan 6-18 yaş aralığındaki 186 hastanın 186 gözü çalışmaya dahil edildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), sikloplejili refraksiyon ölçümü ile hesaplanan sferik ekivalan (SE) değeri, gözyaşı kırılma zamanı (BUT), ön ve arka segment bulguları kaydedildi.

BULGULAR: Hastalar önceki refraktif ölçümlerine göre emetrop ve miyop olarak iki gruba ayrıldı. İki grup arasında cinsiyet ve iki muayene arasında geçen süre açısından fark saptanmazken yaş ortalaması emetrop grupta miyop gruptan daha düşüktü (sırasıyla; 12.8 ± 3.3 , 14.3 ± 3.1 , $p=0.003$). İki grupta da günlük ortalama ekran süresi ve açık alan faaliyeti benzer saptandı. Önceki muayene ile kıyaslandığında miyop grupta SE değişimi emetrop gruba göre daha fazlaydı (sırayla 0.53 ± 0.4 , 0.23 ± 0.1 , $p=0.001$). SE'deki değişim iki grupta da günlük ekran süresi ile pozitif, açık alan aktivitesi ile negatif yönde korele idi. Her iki grupta ekran süresi ile göz kuruluğu semptomları arasında anlamlı pozitif korelesyon mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Dijital ekran kullanımı, her yaşta gittikçe yaygınlaşan bir alışkanlık halini almıştır. Özellikle Covid-19 pandemisinde hem ev karantinası hem eğitimin online hale getirilmesi çocukların ekran başında geçirdiği sürenin oldukça artmasına sebep olmuştur. Uzun süreli dijital ekran maruziyetinin çocuklarda artmış miyopi insidansı ve oküler yüzey problemleri ile ilişkili olabileceğini saptamış bulunmaktayız. Gelişme çağındaki çocukların göz sağlığının korunması için ekran süresinin ebeveynlerince kısıtlı tutulması önerilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pandemisi, Çocuk, Dijital Ekran, Kuru Göz, Miyopi,

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-45 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Türkiye'nin Batı Karadeniz Bölgesi'nde miyop çocuklarda progresyonun değerlendirilmesi

Pınar Kaya

Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Türkiye'nin Batı Karadeniz Bölgesi'nde okul çağındaki miyop çocuklarda refraksiyon değerlerinin ve miyopi progresyonunun araştırılması.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmaya 2003-2021 yılları arasında göz kliniğine düzenli göz muayenesi için başvuran 6-18 yaş arası miyop çocuklar dahil edildi. Miyopi progresyonu, başlangıç ve son muayenedeki sferik eşdeğer refraksiyon (SER) değerleri arasındaki fark olarak hesaplandı. Bireyler, yaşa göre miyopi progresyonunu belirlemek için ülkemizin okul dönemlerine göre 6-11, 12-16 ve 17-18 yaş grupları olarak kategorize edildi ve ayrıca SER değerlerine göre bireyler hafif, orta ve yüksek miyop olmak üzere gruplara ayrıldı.

BULGULAR: Yaş ortalaması $11,64 \pm 2,81$ (6-18) yıl olan 301 çocuğun (191 kız, 110 erkek) toplam 602 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların ortalama takip süresi $37,51 \pm 19,18$ (6-98) ay idi. Ortalama SER değeri başlangıçta $-1,5 \pm 1,07$ D (aralık: $-0,50$ ve $-5,62$) ve son muayenede $-2,55 \pm 1,50$ D olarak saptandı. Genel ortalama miyopi progresyonu $-0,35 \pm 0,37$ D (aralık: $+0,35$ D ve $-3,75$ D/yıl) bulundu. 6-11 yaş arası 46 çocuk, 12-16 yaş arası 173 çocuk, 17-18 yaş arası 82 çocuk alt gruplar olarak değerlendirildiğinde yıllık SER değişiklikleri sırasıyla $-0,46 \pm 0,40$ D; $-0,37 \pm 0,39$ D ve $-0,26 \pm 0,29$ D saptandı ($p < 0,001$). Başlangıçta ve son muayenedeki ortalama SER değeri ile yıllık miyopi progresyonu kız cinsiyette daha fazla bulundu. İstatistiksel olarak anlamlı olmamasına rağmen, orta dereceli miyoplarda miyopi progresyonu daha hızlıydı ($-0,39 \pm 0,33$ D/yıl), bunu sırasıyla hafif ($-0,35 \pm 0,37$ D/yıl) ve yüksek miyoplar ($-0,21 \pm 0,20$ D/yıl) izledi ($p=0,37$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Batı Karadeniz Bölgesi'ndeki okul çağındaki çocuklarında miyopinin ilerlemesi diğer ülkelerle karşılaştırılabilir düzeydedir. Çalışmamızda küçük çocuklarda, orta dereceli miyopi grubunda ve kız çocuklarında miyopinin daha fazla progresse olduğu saptanmıştır. Miyopinin ilerlemesini azaltmak için özellikle ilkokul çağındaki kız çocuklarına miyopi önleme önerileri dikkatle tavsiye edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklarda miyopi, miyopi, miyopi progresyonu

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-46 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Sağlık Kuruluna Başvuran Hastaların Engellilik Durumlarının ve Görsel Nedenlerinin Değerlendirilmesi

Mehmet Atakan¹, Tuğba Genççağa Atakan²

¹Kartal Kızılay Hastanesi Göz Kliniği, İstanbul

²Şehit Prof Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: 3. basamak hastane sağlık kuruluna başvuran bireylerin engellilik durumlarının değerlendirilmesi ve görsel engellilik nedenlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Sağlık kuruluna başvuran hastaların tıbbi kayıtları tarandı ve analiz edildi. Hastaların görme keskinliği, oftalmolojik tanıları, ortalama oftalmolojik engellilik skorları, toplam vücut işlev kayıpları ve bu duruma katkıda bulunan tüm tanıları ile engellilik durumları incelendi.

BULGULAR: Sağlık kuruluna başvuran 1031 hastanın yaş ortalaması $53,18 \pm 18,68$ (18-100) (Erkek (n=540) $54,19 \pm 17,42$, Kadın(n=491) $52,11 \pm 19,13$) yıl idi. Tüm başvuranların ortalama total vücut engellilik puanı $60,13 \pm 28,6$ (0-100) iken (Erkek: $61,12 \pm 41,2$, Kadın: $58,24 \pm 29,1$) Göz hastalıklarından aldıkları fonksiyonel kayıp puanı ortalama $7,75 \pm 17,54$ (%) idi (Erkek: $7,89 \pm 14,69$ Kadın: $7,52 \pm 18,23$ (0-90)) Tüm hastalar içinde göz tanıları açısından %8.6 oranla katarakt en sık konulan tanı oldu. Bunu sırasıyla diyabetik retinopati (%4), ambliyopi (%2.6) ve senil makula dejenerasyonu ile diğer tanıları izledi. Yaşlara göre değerlendirildiğinde ise 40 yaş altında göz tanılarından ambliyopi genel tanılarından ise mental retardasyon, 40 yaştan sonra ise göz tanılarından katarakt genel tanılarından ise diyabet engelliliği en çok katkıda bulundu. Branş açısından tüm hastalar arasında engellilik puanlarına en çok katkı fizik tedavi ve rehabilitasyon bölümünden oldu. (181 hasta) (%17.6).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Engellilik toplumun birçok kesimini ilgilendiren önemli bir konudur. Yaşam üzerinde ekonomik, psikolojik ve çevresel etkileri de vardır ancak sağlık sektörü ve işleyişi üzerindeki etkileri de göz ardı edilemez. Engelli bireylerin yaşamını kolaylaştıran ve yaşam kalitesini artıran çevresel değişikliklerin planlanması ve uygulanması şarttır. Özellikle göz hastalıkları açısından koruyucu ve önleyici olarak planlanacak düzenli takipler ile engelliliğe neden olacak durumların en aza indirilmesi hedeflenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Engellilik, sağlık kurulu, koruyucu tıp

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-47 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Az Görme ve Rehabilitasyonu Birimine Başvuran Hastaların Klinik Özellikleri

Melek Mutlu Sönmez

Göztepe Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Az görme ve rehabilitasyonu birimine başvuran hastaların klinik özelliklerini, az görmeye yardımcı uygulanan araçları ve görme keskinlikleri üzerine etkisini incelemektir.

YÖNTEM: Birimimize Nisan-Kasım 2023 tarihleri arası başvuran 71 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, az görme nedenleri, uzak ve yakın görme keskinlikleri, az görmeye yardımcı uygulanan araçlar, görme keskinliklerindeki değişim ve reçete tercihleri çalışma verileri olarak kullanıldı.

BULGULAR: Birimimize yönlendirilen 71 hastanın 52'si çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 77.2 olup 31'i erkek 21'i kadın hasta idi. En sık az görme sebebi senil makula dejenerasyonu (%78) olup, %90'ı kuru tip idi. Hastaların iyi gören gözü için uzak en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ortalaması 0.8 logMAR, kötü gören gözü için 1.0 logMAR idi. Yakın görme keskinliği ortalaması binoküler 1.0 logMAR idi. Uzak görme keskinliğinde en fazla artış 2,8X fokuslanabilir kepler tipi teleskop ile ortalama binoküler 0.3 logMAR düzeyinde olup istatistiksel olarak anlamlı artış saptandı ($p=0,008$). Ancak hastaların reçete edilmesinde en sık tercih ettiği (%40 hasta) 2.1X fokuslanabilir galilei teleskop ile ortalama görme keskinliği binoküler 0.4 logMAR olup anlamlı artış saptanamamıştı ($p=0.03$). Yakın görme keskinliğinde en fazla artış 5x ışıklı el büyüteci ile ortalama 0.5 logMAR olup istatistiksel olarak anlamlı artış saptandı ($p=0,004$). Ancak hastaların reçete edilmesinde en sık tercih ettiği (%45 hasta) yüksek dioptrili okuma gözlüğü ile ortalama görme keskinliği binoküler 0.6 logMAR olup anlamlı artış saptanamamıştı ($p=0,01$). Ortalama reçete edilen yüksek dioptrili yakın gözlük numarası 6 dioptri idi. Hastalara en sık (%38) 450 nanometre filtreli cam önerildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Az görmeye yardımcı cihaz veya gözlük uygulamaları ile uygun hastalarda hem uzak hem yakın görme keskinliklerinde anlamlı artış saptanabilmektedir. Hastaların günlük kullanım pratiklerine göre tercihleri değişebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Az gören, teleskop, büyüteç

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-48 [Oküloplastik Cerrahi]

Revizyon DSR: Nazolakrimal Kanal Tıkanıklığında Risk Değerlendirmesi ve Cerrahi Başarı Oranları

Fikret Muhyi, Murat Oklar, Titap Yazıcıoğlu

T.C. Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Eksternal dakriyosistorinostomi (DSR), nazolakrimal kanal tıkanıklığını (NLKT) tedavi etmek için tercih edilen bir yöntemdir, başarısızlık oranı %4 ila %13 arasında değişmektedir. Bu çalışmanın amacı, kliniğimizde uygulanan NLKT olgularında revizyon DSR sonuçlarını değerlendirmek, muhtemel nedenleri belirlemek ve olası prognostik faktörleri incelemektir.

YÖNTEM: 2013-2023 yılları arasında, iki cerrah (MO, TY) tarafından gerçekleştirilen toplam 833 DSR operasyonu incelenmiş, başarısız DSR sonrasında epifora sorunu yaşayan 39 hasta (30 kadın, 9 erkek) çalışmaya dahil edilmiştir. Muhtemel nedenler preoperatif nazal endoskopik ve perioperatif bulgularla belirlenmiş, revizyon cerrahisi bu sorunlara odaklanarak gerçekleştirilmiştir. Hastalarda en sık görülen 7 ek hastalık belirlenip her hastalığa 1 puan verilerek puanlama yapılmıştır.

BULGULAR: İlk DSR'de %95.2 başarı oranına ulaşılırken, cerrahlar arasında revizyon oranında istatistiksel farklılık saptanmadı ($p=0.899$). İlk DSR hastaların yaş ortalaması 43.3 ± 16.2 yıl iken, revizyon DSR'de bu oran 54.9 ± 14.4 yıl olarak bulundu. İki grup arasındaki yaş farkı anlamlıydı ($p=0.019$). Revizyon DSR grubunda ek hastalık puanları diğer gruptan anlamlı derecede yüksekti ($p<0.001$). Cinsiyet açısından gruplar arasında fark görülmedi ($p=0.433$). Revizyon grubunda bilateralite oranı daha yüksekti (%30.7'e %5.8) ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0.002$). En sık görülen preoperatif bulgu septum deviasyonuydu (%48.7). Revizyon DSR sırasında gözlenen en sık perioperatif bulgular sırasıyla ortak kanaliküler obstrüksiyon, yetersiz kemik pencere ostium boyutu ve konumu, rinostomi sahasında sikatris idi. Revizyon DSR cerrahisinde başarı oranı %76.9 iken, ikinci revizyonda bu oranın 87.1'e yükseldiği gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sonuç olarak, çalışmamızda revizyon DSR için risk faktörleri olarak yaş, bilateralite ve ek hastalık sayısının fazla olması bulunmuştur. Olumlu cerrahi sonuçlar için revizyon cerrahisinde, başarısızlığın olası nedenlerine odaklanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dakriyosistorinostomi, eksternal dakriyosistorinostomi, epifora, nazolakrimal kanal tıkanıklığı, revizyon cerrahisi, prognostik faktörler

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-49 [Oküloplastik Cerrahi]

Benign Esansiyel Blefarospazm ve Hemifasiyal Spazm Tedavisinde 10 Yıllık Botulinum Toksin Uygulaması Sonuçlarımızın Geriye Dönük İncelenmesi

Ali Mert Koçer¹, Bayazıt İlhan¹, Atakan Acar²

¹Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

²Kocaeli Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ: Benign esansiyel blefarospazm (BEB) ve hemifasiyal spazm (HFS) nedeniyle kliniğimizde botulinum enjeksiyonu uygulanan hastaların klinik ve demografik bulguları ile uygulanan tedavi özelliklerinin geriye dönük olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: 2010-2020 yılları arasında hastanemizde BEB veya HFS nedeniyle botulinum enjeksiyonu uygulanan hastaların verileri geriye dönük olarak hasta dosyalarından incelendi. Hastaların demografik, sistemik, nörolojik ve kranial görüntüleme bulguları ile botulinum enjeksiyonu dozu ve yanıtının zamanla değişimi incelendi.

BULGULAR: 54 BEB ve 47 HFS hastası olmak üzere toplamda 101 hastanın (61 kadın, 40 erkek) sonuçları incelendi. Hastaların medyan yaşı 65.0 yıl (20.0-84.0) idi. Hastaların 1'inde (%0.9) serebrovasküler olay, 5'inde (%4.9) faysal paralizi, 8'inde (%7.9) kafa travması öyküsü saptandı. Kranial BT incelenmesinde 25 (%24.7) hastada artmış ventrikül hacmi, 30 hastada (%29.7) atrofik kortikal sulkus, 27 hastada (%26.7) atrofik beyaz cevher alanları ve 7 hastada (%6.9) ensefalomalazi alanları izlendi. Üç hastada (%2.9) enjeksiyon sonrası pitozis saptandı. Ortalama enjeksiyon uygulama sayısı 5.0 ± 4.6 idi. Her enjeksiyon bölgesine uygulanan ilk ve son botulinum dozu HFS hastaları için (sırası ile 2.5 ± 0.2 ve 2.6 ± 0.2 ünite) benzer olarak saptandı ($p = 0.600$). BEB hastaları için ise son enjeksiyon dozu (3.0 ± 0.6 ünite) ilk doza (2.8 ± 0.5 ünite) göre anlamlı olarak artmış saptandı ($p = 0.004$). Beş ve daha fazla enjeksiyon uygulanan hastaların ilk 5 doz tedavi yanıt süresi karşılaştırıldığında hem BEB hem de HFS hastaları için tedaviye yanıt süresinin istatistiksel olarak değişmediği saptandı ($p > 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sonuç olarak botulinum toksin uygulamasının hem BEB hem de HFS hastaları için güvenli ve etkili olduğu, ilk 5 enjeksiyon süresince etkisinin azalmadığı ve HFS hastaları için tekrarlayan uygulamalarda semptomların kontrolü için artan doz miktarlarına ihtiyaç duyulmazken BEB hastaları için dozun artırılması gerektiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Benign Esansiyel Blefarospazm, Botulinum Toksin, Hemifasiyal Spazm

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-50 [Şaşılık]

Şaşılık cerrahisi sonrası gelişen yağ adezyon sendromlu hastalarda tedavi ve postoperatif sonuçlarımız

Osman Parça, Emine Şeker Ün
Pamukkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Denizli

GİRİŞ VE AMAÇ: Yağ adezyon sendromu (YAS), geçirilmiş periokuler cerrahi veya travma sonrası oküler hareketlerde kısıtlanmaya neden olan nadir bir restriktif strabismus türüdür. Çalışmamızda şaşılık cerrahisi sonrası kliniğimize başvuran YAS hastalarının cerrahi sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

YÖNTEM: 2016-2022 yılları arasında kliniğimizde YAS tanısı ile cerrahi uygulanan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Demografik bilgileri, önceki cerrahileri ve YAS nedeniyle uygulanan cerrahi yöntemler kaydedildi. Hastaların preoperatif ve postoperatif tam oftalmolojik muayeneleri, gözün primer pozisyonundaki durumu, eşlik eden anormal baş pozisyonu (ABP), göz hareketleri kısıtlılık durumu değerlendirildi. Postoperatif kontrolde kayma derecesinin 10 prizim dioptri (pd) den az olduğu, belirgin elevasyon kısıtlılığının ve ABP'nin olmadığı hastalarda cerrahi sonuç başarılı kabul edildi.

BULGULAR: Cerrahi geçmişinde inferior oblik cerrahi öyküsü bulunan 7 hasta (4'ü kadın) çalışmaya alındı. Ortalama yaş 16 yıldır (4-44 yıl). Ortalama takip süresi 14.5 aydır (6-36 ay). Preoperatif dönemde tüm hastalarda zorlu duksiyon testi pozitif ve hipotropeya ortalama; 13.71pd idi (8-30pd). Hipotropeyaya 4 vakada ekzotropeya, 2 vakada ezotropeya eşlik ediyordu. Tüm hastalarda alt rektus gerileme işlemine ek olarak alt kadranda konjonktival gerileme yapıldı ve açıkta kalan skleral alana amnion membranı transplante edildi. 7 hastanın 1 inde hipotropeya tamamiyle düzeldi; diğer 6 hastada azalmakla birlikte devam etti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: YAS özellikle inferior oblik cerrahisi sonrasında görülebilen ve tam olarak tedavi edilemeyen geç bir komplikasyon olduğundan, cerrahi sırasında engelleyici önlemlerin alınması büyük önem taşımaktadır. Bizim çalışmamızda vakaların 4'ünde hedeflenen sonuç elde edilirken hiçbir hastada elevasyon kısıtlılığı tam olarak düzeldi. YAS gelişen hastalarda alt rektus ve konjonktiva gerilemesi cerrahisine amnion membran transplantasyonu eklenmesinin cerrahi başarıyı artırdığını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Yağ adezyon sendromu, inferior oblik kas cerrahisi, hipotropeya, elevasyon kısıtlılığı

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-51 [Şaşılık]

Tek ve İki Kas Horizontal Rektus Cerrahilerinin Maküler Mikrovaskülatür Üzerindeki Etkilerinin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile İncelenmesi

Aynura Sarıyeva Aydamirov¹, Duygu Topaktaş Emekli²

¹Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, Antalya

²Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Horizontal rektus kası cerrahilerinin arka segment hemodinamisinde neden olduğu değişikliklerin optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) cihazı ile incelenmesi

YÖNTEM: Medial ve/veya lateral rektus cerrahisi uygulanan hastalar dahil edildi. Hastaların demografik ve oftalmolojik muayene verileri ile uygulanan cerrahi bilgileri kaydedildi. Hastaların preoperatif dönemde ve postoperatif 1. ayda OKTA ölçümleri yapıldı. Preoperatif ve postoperatif OKTA parametreleri ((yüzeysel kapiller pleksus (SCP) ve derin kapiller pleksus (DCP) vasküler dansite (VD, %), foveal avasküler zon (FAZ, mm²) ve koryokapillaris (CC) akım alanı (FA, mm²)) incelendi. Cerrahi yapılan grupta anlamlı değişim tespit edilen parametrelere ilişkin ortalama farklar (Δ), tek kas ve iki kas cerrahisi yapılan gruplar arasında karşılaştırıldı. Opere edilmeyen gözler kontrol grubu olarak incelendi.

BULGULAR: Yaş ortalaması $16,40 \pm 6,75$ (5-29) olan 24 hastanın 25 gözü dahil edildi. On gözde tek kasa resesyon cerrahisi ve 15 gözde resesyon ve rezeksiyon cerrahileri kombine şekilde uygulandı. Postoperatif dönemde SCP-VD'nin yalnızca üst parafoveal katmanda yükseldiği ($53,23 \pm 4,11$ vs. $54,54 \pm 3,67$, $p=0,032$) tespit edildi. DCP-VD'de ise üst hemisfer ve fovea dışında tüm zonlarda istatistiksel anlamlı artış vardı (tümü için $p<0,05$). FAZ değerlerinde anlamlı değişiklik izlenmedi ($p=0,207$). CC-FA parametresinde anlamlı bir artış saptandı ($2,171 \pm 0,146$ mm² vs. $2,232 \pm 0,115$ mm², $p = 0,013$). Cerrahi grupları arasında yalnızca Δ SCP-VD/parafovea superior'da anlamlı fark vardı ($-0,62 \pm 0,98$ vs. $1,57 \pm 3,07$, $p = 0,019$). Kontrol grubu gözlerde herhangi bir parametrede anlamlı değişim izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Horizontal rektus cerrahileri sonrası SCP-parafovea-superiorda ve DCP'nin neredeyse tüm katmanlarında damar yoğunluğunun arttığı izlendi. Konvansiyonel horizontal rektus cerrahileri arka segment hemodinamisinde değişikliklere neden olabilir. OKTA cihazı bu değişikliklerin belirlenmesi ve belgelenmesi açısından avantajlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: horizontal rektus cerrahisi, OKTA, vasküler dansite, foveal avasküler zon

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-52 [Şaşılık]

Tiroid oftalmopati nedeniyle restriktif şaşılık bulunan olgularda ekstraoküler kas cerrahi sonuçlarımız

Metehan Şimşek, Aslı İnal, Ceren Gürez, Birsen Gökyiğit
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Tiroid oftalmopati, ekstraoküler kasları etkileyerek restriktif şaşılığa ve diplopiye neden olabilen bir hastalıktır. Gereken olgularda tedavide ekstraoküler kas cerrahileri uygulanabilmektedir. Bu çalışmamızda tiroid oftalmopati nedeniyle ekstraoküler kas cerrahisi uygulanan olgulardaki sonuçlarımızı sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Retrospektif olarak 2010-2023 tarihleri arasında tiroid oftalmopatiye bağlı ekstraoküler kas cerrahisi geçirmiş ve en az 6 ay süre ile takip edilmiş 27 hastanın 32 gözü çalışmaya dahil edildi. Olguların preoperatif ve postoperatif 1. 3. ve 6. ay LogMAR eşeline göre en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK), 4 kadran kas kısıtlılık dereceleri ve kayma dereceleri(prizm diyoptri(PD)) kaydedildi.

BULGULAR: Hastaların 15'i (%55) erkek, 12'si (%45) kadın idi. Preoperatif dönemde olguların EİDGK ortalama $0,81 \pm 0,23$ idi. 3 hastada içe bakışta, 4 hastada dışa bakışta, 3 hastada aşağı bakışta, 22 hastada yukarı bakışta kısıtlılık mevcuttu. 5 olguda ezotropanya($29,20 \pm 11,00$ PD) 4 olguda ekzotropanya($11,50 \pm 1,91$ PD), 4 olguda hipertropanya($24,25 \pm 8,51$ PD), 19 olguda hipotropanya($17,05 \pm 9,11$ PD) bulunmaktaydı. 25 (%78,1) göze inferior rektus geriletme, 2 (%6,1) göze süperior rektus geriletme, 3 (%9,1) göze medial rektus geriletme, 1 (%3) göze medial ve inferior rektus geriletme ve 1 göze lateral ve inferior rektus geriletme cerrahileri uygulandı. Postoperatif 6. ay muayenesinde olguların EİDGK ortalama $0,84 \pm 0,24$ idi. Postoperatif 6. ayda 28(%84,8) olgu ortofor idi. 3(%9,1) olguda hipotropanya, 1(%3) olguda ekzotropanya mevcuttu. Olgularda postoperatif 6. ayda preoperatif döneme göre yukarı bakış, içe bakış, dışa bakış ve aşağı bakış kısıtlılık derecesi; ezotropanya ve hipotropanya derecesi anlamlı olarak azalmış bulundu($p < 0.05$). Diplopi postoperatif 6. ayda anlamlı olarak azalmaktaydı($p < 0.001$)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Tiroid oftalmopati hastalarında gereken olgularda ekstraoküler kas cerrahileri uygulanmasının restriktif şaşılık ve diplopi şikayetlerinin giderilmesinde başarılı sonuçlar sağladığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: tiroid oftalmopati, strabismus, Graves hastalığı

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-53 [Tıbbi Retina]

İntravitreal Deksetazon İmplant Sonrası Oküler Komplikasyonlar

Figen Bezci Aygün, Nargız Rustamova, Sibel Kadayıfçılar
Hacettepe University, Department of Ophthalmology

GİRİŞ VE AMAÇ: İntravitreal deksetazon implant sonrasında görülen oküler komplikasyonların değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Anabilim Dalımız Retina Biriminde 2015-2023 yılları arasında intravitreal (IV) deksetazon implant uygulanan hastalara ait demografik veriler, tanı, enjeksiyon sayısı, takip süresi ve gelişen komplikasyonlar retrospektif olarak incelenmiştir.

BULGULAR: Araştırmaya dosya kayıtları tam olan 93 hastanın 110 gözü dahil edilmiştir. Hastaların 45'i (%48.4) kadın, 48'i (%51.6) erkektir. Yaş ortalaması 65.97 ± 12.56 (25-97) yıldır. Gözlerin %46.2'sine ven oklüzyonu (VO), %29' una diyabetik makula ödemi (DMÖ), %6.5' ine ise üveitik makula ödemi tanıları ile deksetazon intravitreal implant uygulanmıştır. İncelenen 110 gözün 66'sında (%60.0) herhangi bir komplikasyon gelişmemiş olup; 45 (%40.0) gözde komplikasyon saptanmıştır. Gözlerin 21'inde (%19.1) katarakt, 12'sinde (%10.9) göz içi basıncında 25mmHg üzerine yükselme ve 11'inde (%10.0) hem katarakt hem de göz içi basınç yüksekliği saptanmıştır. Psödotakik 1 gözde yırtıklı retina dekolmanı ortaya çıkmıştır. Bu komplikasyonlardan katarakt ortalama 2.56 ± 1.68 , göz içi basınç yüksekliği ortalama 2.65 ± 3.27 deksetazon implant sonrasında ortaya çıkmıştır. Katarakt ilk implanttan ortalama 23.05 ± 13.81 ay sonra göz içi basıncı yüksekliği ise ortalama 23.33 ± 26.99 ay sonra saptanmıştır. Göz içi basınç yüksekliği tüm olgularda medikal tedavi ile kontrol altına alınmış, hiç bir olguda glokom cerrahisi gerekmemiştir. İntravitreal implant sonrası endoftalmi görülmemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: IV deksetazon implant uygulanan hastalarda yakın izlem ile komplikasyonlar erken zamanda belirlenip uygun müdahale yapıldığında olumsuz sonuçlar engellenebilir.

Anahtar Kelimeler: intravitreal deksetazon implantasyonu, komplikasyon, katarakt

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-54 [Tıbbi Retina]

İrvine gass sendromunun tedavisinde lokal brinzolamid-nepafenac kombinasyonu, subtenon triamsinolon, intravitreal triamsinolon, intravitreal dexametazon implantı ve intravitreal anti-vasküler endotelyal büyüme faktörü tedavilerinin karşılaştırılması

Uğur Kahraman, Mehmet Erkan Doğan, Yusuf Samet Atlıhan, Yusuf Ayaz
Akdeniz Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ: Irvine gass sendromunun tedavisinde lokal brinzolamid-nepafenac kombinasyonu (n:52), subtenon triamsinolon (n:36), intravitreal triamsinolon (n:32), intravitreal dexametazon implantı (n:56) ve intravitreal anti-vasküler endotelyal büyüme faktörü (anti-VEGF) (n:34) enjeksiyonunu santral fovea kalınlığı, görme keskinliği ve oküler tansiyon açısından analiz etmek

YÖNTEM: Girişimsel, retrospektif bir çalışmadır. Ocak 2020-Eylül 2022 yılları arasında göz hastalıkları polikliniğine başvuran hastalardan seçilmiştir. Örneklem 5 farklı gruba ayrıldı. Irvine gass sendromlu 210 hastanın 210 gözüne 5 farklı tedaviden birisi uygulandı. Sonrasında hastalar 3 ay takip edilerek EİDGK, Oküler hipertansiyon ve Santral fovea kalınlığı açısından tedavi öncesi, tedavi sonrası 1. ay ve 3. ayda karşılaştırıldı.

BULGULAR: Tedaviler tanı sonrası 1. Haftada başlatıldı. 52 hastaya lokal brinzolamid-nepafenac kombinasyonu, 36 hastaya subtenon triamsinolon, 32 hastaya intravitreal triamsinolon, 56 hastaya intravitreal dexametazon implantı ve 34 hastaya intravitreal bevacizumab enjeksiyonu yapıldı. Verilerin analizinde One way anova, kruskal wallis testi ve post hoc analizi yapılmıştır. 1. Ayda Santral fovea kalınlığı ve görme keskinliği açısından intravitreal triamsinolon, subtenon triamsinolon, intravitreal dexametazone ve lokal brinzolamid-nepafenac kombinasyonu; intravitreal bevacizumab tedavisine göre anlamlı olarak faydalı bulunmuştur. Tedaviden sonra 3. Ayda ise; intravitreal triamsinolon ve intravitreal dexametazone implantı; intravitreal bevacizumab tedavisine göre anlamlı olarak faydalı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Irvine gass hastalığının tedavisi halen net olarak ortaya konulamamış olsa da hafif vakalarda lokal brinzolamid-nepafenac kombinasyonu tercih edilebilir. Şiddetli vakalarda steroid tedavilerinin hepsi anlamlı olarak faydalı bulunsa da intravitreal triamsinolon ve intravitreal dexametazon implantı tedavisi post-op sonuçlar açısından çalışmamızda en başarılı tedavi olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: İntravitreal dexametazone, Irvine Gass Sendromu, Triamsinolon

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-55 [Tıbbi Retina]

Farklı anti-VEGF ajanların Peripapiller Mikrovasküler Yapılar Üzerindeki Akut Etkisinin Optik Koherans Tomografi Anjiyografi (OKTA) kullanarak karşılaştırılması

Ece Doğruel, Murat Arıcı, Anıl Korkmaz, Seren Pehlivanoğlu, Özgür Artunay
İstanbul Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: İntravitreal anti-VEGF enjeksiyonunun peripapiller mikrovasküler yapılarıdaki akut etkisini swept-source(SS) OKTA kullanarak değerlendirmek ve karşılaştırmak

YÖNTEM: Gözlemsel bir çalışmadır.Çalışmaya makula neovaskülarizasyonu nedenli intravitreal anti-VEGF enjeksiyonu yapılan ≥ 18 yaş hastalar alındı.Dışlama kriterleri: >6 diyoptri miyop veya hipermetrop, ≤ 22 veya ≥ 26 mm aksiyel uzunluk,miyokard enfarktüsü ve inme öyküsü,kontrolsüz DM ve HT öyküsü, <12 ayda komplikasyonsuz katarakt cerrahisi harici göz içi cerrahi öyküsü,göz travması,oküler hipertansiyon,glokom,göz içi inflamasyon. Peripapiller mikrovasküler yapılar,enjeksiyondan 30 dk önce(T0),enjeksiyondan 10 dk(T10) ve 60 dk sonra(T60) optik disk merkezli 6x6 mm'lik tarama modeli kullanılarak değerlendirildi.Göz içi basıncı(GİB) TonoPen® cihazı ile T0-10-60'ta ölçüldü.

BULGULAR: Yaş ortalaması $63,2\pm 6,1$ olan 25(%56) kadın ve 20(%44) erkek hasta vardı.Enjeksiyon öncesi ortalama GİB aflibercept grubunda $15,4\pm 2,0$ mmHg, bevacizumab grubunda $15,6\pm 2,4$ mmHg, ranibizumab grubunda $15,1\pm 2,4$ mmHg idi($p>0,05$).T10'da aynı gruplarda sırasıyla $24,1\pm 0,7$ mmHg $23,6\pm 0,9$ mmHg ve $22,4\pm 0,8$ mmHg ($p<0,001$).T60'ta,3 grupta başlangıç değerlerine kıyasla GİB'lerde anlamlı bir fark yoktu($p>0,05$).Yüzeysel ve derin kapiller pleksusla koryokapillarisin(üst,temporal,alt ve nazal kadrantlarda)ortalama peripapiller vasküler dansitesi(PVD),T60'a kıyasla üç anti-VEGF ilacı için T10'da önemli ölçüde azaldı($p<0,05$).T10'da PVD değişiklikleri gruplar arası anlamlı bir fark göstermedi.Enjeksiyon öncesi ve T60'ta 3 grupta PVD değerlerinde istatistiksel anlamlı fark yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışma intravitreal üç anti-VEGF ilacın akut geçici peripapiller mikrovasküler değişikliklere ve belirgin GİB artışına neden olduğunu göstermektedir.Anti-VEGF'lerin optik sinir perfüzyonu üzerine kronik etkisini açıklamakta daha ileri prospektif çalışmalar gerekmektedir.Klinisyenler bu etkinin farkında olmalı,özellikle optik sinir hasarı olan hastaları intravitreal enjeksiyon sonrası yakından izlemelidir.

Anahtar Kelimeler: peripapiller mikrovaskulatuvar, octa, anti-VEGF

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-56 [Tıbbi Retina]

Üç yükleme dozu intravitreal Anti-VEGF enjeksiyonuna dirençli yaşa bağlı makula dejenerasyonu olgularında optik koherens tomografi ve optik koherens tomografi anjiyografi bulguları

Ayna Sariyeva İsmayilov, Yusuf Duru, Tuğba Çağlar, Cansu Erseven, Mahmut Oğuz Ulusoy
SBÜ, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ: Üç yükleme dozu intravitreal bevacizumab (İVB) enjeksiyonuna dirençli neovaküler tip yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) olgularında optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ve optik koherens tomografi (OKT) bulgularını karşılaştırmak

YÖNTEM: NV-YBMD olguları, üç yükleme doz İVB' den sonra rezidüel intraretinal sıvı (IRS) ve/veya subretinal sıvı (SRS) kalmayan (Grup 1) ve kalan (Grup 2) olarak iki gruba ayrıldı. Enjeksiyon öncesi OKT bulguları ve OKTA' daki maküler neovaskularizasyonun (MNV) morfolojik özellikleri incelendi.

BULGULAR: 120 hastanın 136 gözü (grup1:n=66 göz, grup2: n=70 göz) çalışmaya dahil edildi. İki grup arasında SMK ($440,28 \pm 205,88 \mu\text{m}$, $444,30 \pm 256,68 \mu\text{m}$, $p=0,911$), IRS ($n=43$ (%66,1), $n=38$ (%54,2) $p=0,231$), SRS ($n=42$ (%63,6), $n=53$ (%75,7) $p=0,091$), hiperreflektif nokta ($n=27$ (%40,9), $n=33$ (%47,1), $p=0,227$) ve bant ($n=8$ (%12,1), $n=7$ (%10) $p=0,706$), PED ($n=19$ (%28,7), $n=19$ (%27,1), $p=0,735$) ve prekoroidal cleft varlığı ($n=2$ (%3), $n=2$ (%2,8), $p=0,981$) benzerdi. Enjeksiyon öncesi SKK, grup 1'de $214,17 \pm 50,28 \mu\text{m}$, grup 2'de $247,40 \pm 60,55 \mu\text{m}$ idi ($p=0,021$). PED genişliği ($2109,40 \pm 961,92 \mu\text{m}$, $1510,94 \pm 941,29 \mu\text{m}$, $p=0,028$) ve PED alanı ($4,20 \pm 2,71 \text{ mm}^2$, $2,61 \pm 2,74 \text{ mm}^2$, $p=0,042$) grup1'de anlamlı olarak daha fazlaydı.

OKTA'daki MNV morfolojisi incelendiğinde, branching ($p=0,736$), loops ($p=0,442$), periferel arc ($p=0,600$), hipointens halo ($p=0,779$), sefaan NV ($p=0,250$) medusa NV ($p=0,255$), glomerulus NV ($p=0,935$), budanmış ağaç formasyonu ($p=0,148$), kapiller sonlanma ($p=0,683$) her iki grupta benzerdi. NV'da kapalı sirkülasyon varlığı grup 2'de anlamlı olarak daha yüksekti ($p=0,028$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Enjeksiyon öncesi SKK ve OKTA' da kapalı sirkülasyona sahip NV varlığı İVB'a dirençli olgularda daha fazlaydı. Tabanı geniş ve alanı büyük PED'lerin yükleme tedavisine anlamlı olarak daha iyi cevap verdiği izlendi. Kalın koroid ve PED boyutları MNV aktivitesinin OKT'deki bir göstergesi olabilir ve koroidal damarlarda anastomoz ve remodeling sürecinde oluşan kapalı sirkülasyon tedavisi direncin OKTA'daki bir bulgusu olabilir.

Anahtar Kelimeler: Anti-VEGF, yaşa bağlı makula dejenerasyonu, optik koherens tomografi, optik koherens tomografi anjiyografi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-57 [Tıbbi Retina]

Solar retinopati bulunan olgularda sonuç görme keskinliğine etki eden faktörler

İlkay Semizoğlu, Metehan Şimşek, Işıl Kutlutürk, Özgür Artunay
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Solar retinopati, foveomaküler retinal dokunun güneş ışınlarına uzun süreli veya yüksek yoğunlukta maruz kalması sonucu meydana gelir. Genellikle olgularda zamanla spontan iyileşme olurken bazı olgularda görme keskinliğinde azalma ve santral skotom kalıcı olabilmektedir. Mevcut çalışma ile solar retinopati bulunan olgularda sonuç görme keskinliğine etki eden faktörleri değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Çalışmaya retrospektif olarak, 18 hastanın 25 gözü dahil edildi. Hastaların başvuru anındaki ve takip sonundaki en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri(EİDGK), santral makula kalınlıkları(SMK), hasar alanı genişliği, metamorfopsi ve skotom varlığı değerlendirmeye alındı.

BULGULAR: Hastaların 7(%38,8)'i kadın 11(%61,2)'i erkekti. Takip süresi ortalama 10.36 ± 4.98 ay idi. Hastaların etkilenen göz sayısı 15(%60) sağ göz, 10(%40) sol göz şeklinde idi. İlk tanı anında EİDGK Snellen eşeline göre $0,60 \pm 0,26$, sonuç EİDGK $0,80 \pm 0,25$ idi. 7 gözde tüm retina katları etkilenmişken, 3 hastada eksternal limitan membran(ELM), 12 hastada elipsoid zon(EZ), 3 hastada ELM ve EZ hasarı mevcuttu. 17 gözde(%68) metamorfopsi şikayeti mevcuttu, hiçbir hastada skotom şikayeti izlenmedi. İlk muayenedeki EİDGK ile sonuç EİDGK arasında pozitif korelasyon mevcuttu($p < 0,05$). Takip süresi arttıkça sonuç görme keskinliğinde anlamlı olarak artış bulundu($p < 0,05$). Başvuru anında SMK azaldıkça sonuç görme keskinliğinde artış izlendi($p < 0,05$). Sonuç EİDGK EZ etkilenen olgularda $0,81 \pm 0,21$, EZ ve ELM etkilenen olgularda $0,51 \pm 0,41$, ELM etkilenen olgularda 1.0 ± 0.0 , tüm retina katları etkilenen olgularda $0,82 \pm 0,20$ idi ve gruplar arasında anlamlı ilişki saptanmadı($p = 0,34$)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Solar retinopati bulunan olgularda ilk tanı anındaki EİDGK seviyesi, prognoz tayininde önemlidir. Takip süresi uzadıkça sonuç EİDGK'nin artması, bu olgularda sıkı takipin önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: sol retinopati, görme keskinliği, santral makula kalınlığı, takip süresi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-58 [Tıbbi Retina]

Azalmış Perifoveal-Parafoveal Elipsoid Zon ve Eksternal Limitan Membran İntensitesi: Hidroksiklorokin Retinal Toksisitesi için Yeni Bir Prediktif Biyobelirteç

Abdullah Ağın¹, Aysun Yücel Gençoğlu², Dilan Çolak³, Yasemin Ün², Yücel Öztürk²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

³Medicana Ataköy Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Hidroksiklorokin (HK) kullanan hastalarda foveal, perifoveal ve parafoveal bölgelerdeki retina pigment epiteli (RPE), elipsoid zon (EZ) ve eksternal limitan membran (ELM) ın Optik Kohorens Tomografi (OKT) ile reflektivitelerini ve koroid vasküler indeks (KVİ) lerin deki değişimi değerlendirmek.

YÖNTEM: En az 1 yıl HK kullanan 61 hasta ve ek hastalığı bulunmayan 44 katılımcı çalışmaya dahil edildi. Hastaların rutin oftalmolojik muayenesini takiben OKT çekildi. OKT görüntülerinde ImageJ programı ile RPE, EZ ve ELM nin reflektiviteleri santral, parafoveal, perifoveal bölgede nazal ve temporal kadranlarda 750 mikron aralıklar ile 5 noktada ölçüldü. EZ ve ELM nin reflektivitesi nin RPE nin reflektivitesi ne bölünmesi ile de rölatif reflektiviteler ve görüntülere binarizasyon işlemi yapılarak ta KVİ hesaplandı. Hastaların boy, kilo, HK kullanım süresi ve HK nın kümülatif doz değerleri de kaydedildi.

BULGULAR: HK grubunda foveadaki RPE, EZ ve ELM reflektiviteleri kontrol grubuna göre yüksekti ($p<0,001$, $p=0,013$, $p=0,022$). HK grubunda temporal, nazal parafovea ve nazal perifoveadaki RPE reflektivitelerinde azalma görüldü ($p=0,001$, $p=0,03$, $p=<0,001$). Nazal parafovea ve nazal perifoveadaki EZ reflektivitesi hasta grubunda kontrol grubuna göre düşüktü ($p=0,007$, $p=0,005$). Hasta grubunda nazal parafovea ve nazal perifoveadaki ELM reflektivitesi azalma mevcuttu ($p=0,009$, $p=0,001$). Korelasyon analizinde parametreler arasında herhangi bir anlamlı korelasyon tespit etmedi. HK grubunda fovea ya göre para ve perifoveal reflektiviteler kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı ölçüde daha fazla azalmakta idi ($p<0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: HK kullanan hastalarda boy, kilo ve kümülatif dozdan bağımsız olarak para ve perifoveal RPE, EZ ve ELM nin reflektivitelerinde fovea ya göre azalma görülmektedir, bu azalma HK kullanmayan kişilerdeki foveaya göre para ve perifoveal bölgelerdeki reflektivite azalmasına göre daha belirgindir ve bu durum aşikar makulopati öncüsü bir toksisite belirtisi olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: elipsoid zon, eksternal limitan membran; hidroksiklorokin, parafoveal, perifoveal

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-59 [Tıbbi Retina]

Prematüre Retinopatisi Tedavi Endikasyonu İçin RetCam ve Akıllı Telefon Tabanlı Fotoğrafçılığın Karşılaştırılması

Osman Kızılay, Gokhan Celik

SBÜ Zeynep Kamil Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları SUAM, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Prematüre retinopatisi (ROP) nedeniyle tedavi kararı verilen hastaların fundus görüntülerinin RetCam ve Akıllı telefon kullanılarak karşılaştırılmak

YÖNTEM: Eylül 2020-Kasım 2022 tarihleri arasında ROP nedeniyle tedavi kararı verilen 28 olgunun 56 gözü incelendi. Olguların tümünde, binoküler indirekt oftalmoskop (BIO) tarafından elde edilen temel gerçekte uyumlu bulgularla, RetCam ve Akıllı telefon tabanlı görüntüler karşılaştırıldı ve ROP bölgesi, evresi ve artı hastalığın varlığı veya yokluğu not edildi. Olguların demografik verileri kaydedildi.

BULGULAR: Olguların 15'i erkek (%54), 13'ü kızdı (%46). Olgulara ait ortalama doğum haftası 27,5(23-33 hafta) ve doğum ağırlığı 1002,7 gr (580 – 1800 gr) idi. ROP, olguların 6'sında (%22) zon 2 de, 17'sinde (%60) zon 2 posteriora, 5'inde (%18) zon 1 de idi. Olguların hepsinde evre 3 ve plus bulgusu vardı. ROP bölgesi ve evresi, RetCam görüntüleri tüm olgularda etkin olarak değerlendirilebilirken akıllı telefon görüntüleri 6 (%22) olguda etkin olarak değerlendirilemedi. Plus hastalık varlığı her iki görüntüleme sisteminde de etkin olarak gösterilebildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Akıllı telefon tabanlı fundus görüntüleme, RetCam sistemine kıyasla daha düşük maliyetlidir. Ayrıca, görüntüleri daha kolay taşınabilir ve saklanabilir hale getirir. Bu sistemin prematüre doğan bebeklerin dijital retinal fotoğraflarını yeterli görüntü kalitesiyle yakalayabildiğini ancak görüntü alınması sırasında her iki el de kullanıldığı için skleral indentasyon yapılamadığından perifer retinanın yeterince değerlendirilemediği tespit edildi. Ayrıca cihazların temassız tasarımları nedeniyle, hastalar muayene sırasında hareket ediyorsa yüksek kaliteli video çekimi zordu. Daha geniş alanı görüntülemek için optik olarak daha iyi tasarlanmış bir ürün, bu önemli sorunların çözülmesine yardımcı olabilir. Akıllı telefon tabanlı ROP taramasına uygulanabilen yapay zekadaki ileri teknoloji ile bu yöntemin etkinliği ve doğruluğu geliştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Telefon, Prematüre retinopatisi, RetCam

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-60 [Vitreoretinal Cerrahi]

Pars plana vitrektomi ile posterior intraoküler lens dislokasyonunun tedavisinde sütürlü intraoküler lens kurtarma tekniği veya intraoküler lens değiştirme ve Yamane tekniği

Utku Limon

Dünya Göz Hastanesi Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Yeterli kapsül desteği olmayan göz içi lenslerin (GİL) posterior dislokasyonunun pars plana vitrektomi (PPV) ile kombine tedavisinde kullanılan sütürlü GİL kurtarma veya GİL değişimi ve Yamane tekniklerinin klinik sonuçlarını araştırmak.

YÖNTEM: Bu retrospektif ve karşılaştırmalı çalışmaya, yeterli kapsül desteği olmayan, posteriora disloke GİL'i olan, tedavisi için pars plana vitrektomi (PPV) sonrasında sütürlü GİL kurtarma (grup 1) veya GİL değişimi ve Yamane (grup 2) teknikleri uygulanan hastalar dahil edildi. Gruplar arasında klinik ve cerrahi sonuçlar, sikloplejik refraksiyon farkları, GİL'lerin postoperatif santralizasyon ve stabilizasyonu ile cerrahiye bağlı intraoperatif ve postoperatif komplikasyonlar karşılaştırıldı.

BULGULAR: Dahil edilme kriterlerini karşılayan Grup 1'de 12, grup 2'de 13 göz vardı. Yaş, dislokasyondan cerrahiye kadar olan süre, dislokasyon nedenleri, başlangıç en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), sikloplejik refraksiyondan sonra sferik eşdeğerler (SE) de gruplar arasında anlamlı fark yoktu ($p>0,05$ hepsi için). Ameliyat sonrası 6. ayda her iki grupta da EİDGK anlamlı olarak arttı ve gruplar arasında EİDGK değişimi arasında fark yoktu ($p=0,124$). Ancak 6. ayda SE grup 1 de $-1,8\pm 0,5$ iken grup 2'de $-1,1\pm 0,4$ idi ve iki grup arasındaki fark anlamlı idi ($p=0,003$). Her iki grup arasında cerrahiye bağlı intraoperatif ve postoperatif komplikasyonlarda anlamlı fark yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kapsüler desteğin yokluğunda, hangi GİL fiksasyon prosedürünün uygulanacağı konusunda cerrahın rahatlık ve deneyim durumu çok önemlidir. Çalışma sonuçlarımıza göre posterior GİL dislokasyonlarında PPV sonrasında GİL implantasyonunda Yamane tekniğinin uygulanması dikişli skleral fiksasyona göre daha kolaydır. Yamane tekniği ile GİL santralizasyonu ve stabilizasyonu anlamlı olarak daha iyidir. Yamane tekniğinde intraoperatif ve postoperatif komplikasyonlar istatistiksel olarak anlamlı olmasa da sayı olarak daha azdır.

Anahtar Kelimeler: Göz içi lens kurtarma, göz içi lens değişimi, Yamane tekniği, göz içi lensin posterior dislokasyonu

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-61 [Vitreoretinal Cerrahi]

Vitreusa disloke göz içi lens (GİL)'in pars plana vitrektomi ile çıkarılmasını takiben skleral fiksasyon

Fikret Ucar

Konyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Vitreusa disloke olan göz içi lens (GİL)'in pars plana vitrektomi (PPV) ile kombine GİL eksplantasyonu ve takiben uygulanan periferik iridektomili ve periferik iridektomisiz GİL intraskleral fiksasyonunun sonuçlarını karşılaştırmak.

YÖNTEM: Çalışmaya Mayıs 2021 ile Haziran 2022 tarihleri arasında, vitreusa disloke olan tek parça katlanabilir akrilik GİL'in eksplantasyonu ve aynı seansta intraskleral GİL fiksasyonu uygulanan 23 hastanın 23 gözü dahil edildi. GİL daha önceden tarif edilen "yakala-çek ve yeniden katla tekniği" kullanılarak tek parça halinde, 3.0 mm'lik ana kesiden çıkarıldı. Tüm olgulara PPV uygulandı. Yeni GİL, GİL intraskleral fiksasyonu tekniği ile implante edildi. Grup 1 olgulara (n=12) periferik iridektomi uygulanırken, Grup 2 olgulara (n=11) periferik iridektomi uygulanmadı. Her iki grup görsel sonuçlar, ön kamara derinliği (ÖKD), GİL tilt derecesi ve komplikasyonlar açısından karşılaştırıldı.

BULGULAR: En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) preoperatif olarak Grup 1'de 0.95 ± 0.32 logMAR ve Grup 2'de 1.04 ± 0.17 logMAR idi ($p=0.52$). Postoperatif 3. ayda EİDGK Grup 1'de 0.14 ± 0.12 logMAR ve Grup 2'de 0.17 ± 0.12 logMAR'a yükseldi ($p=0.56$). Cerrahiden 3 ay sonra ÖKD, Grup 1'de 4.2 ± 0.3 mm ve Grup 2'de 5.0 ± 0.3 mm idi ($p=0.56$). GİL tilt ortalama Grup 1'de 1.0 ± 0.7 derece ve Grup 2'de 0.9 ± 1.0 derece idi ($p < 0.001$). Grup 1'de hiçbir olguda GİL desantrasyonu, iris capture, postoperatif hipotoni, koroid efüzyonu, kistoid maküla ödemi veya retina dekolmanı gibi bir komplikasyon gelişmedi. Fakat, Grup 2'de 3 olguda (%27.2) kistoid maküla ödemi ve 2 olguda (%18.1) iris capture gelişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: PPV ile kombine GİL eksplantasyonu sonrasında, periferik iridektomili intraskleral GİL fiksasyonu, daha stabil ön kamaranın yanı sıra daha az postoperatif komplikasyona yol açar.

Anahtar Kelimeler: GİL dislokasyonu, GİL eksplantasyonu, intraskleral fiksasyon, pars plana vitrektomi, periferik iridektomi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-62 [Vitreoretinal Cerrahi]

Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sırasında Vitreus İçerisine Düşen Lens Materyalleri Olgularında Klinik Özellikler ve Sonuçlarımız

Sule Nur Acar Duyan, Uğur Acar
Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Kliniğimizde, fakoemülsifikasyon cerrahisi sırasında vitreusa lens materyali düşen olguların klinik özelliklerini ve sonuçlarını retrospektif olarak değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM: Kasım 2021-Kasım 2023 tarihleri arasında fakoemülsifikasyon cerrahisinde lens materyali vitreusa düşen 26 hastanın 26 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, preoperatif ve postoperatif en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), primer cerrahiye gerçekleştiren cerrahın tecrübesi, ek oküler bulgular, drop materyali, pars plana vitrektomi (PPV) gereksinimi, PPV'ye kadar geçen süre, PPV'de kullanılan yöntem, göz içi lensin (GİL) hangi aşamada takıldığı ve komplikasyonlar değerlendirildi.

BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması $67,91 \pm 7,6$ yıl (56-75), %42'si kadın %58'i erkekti. Vakaların %19'u 5 yıldan fazla tecrübeli hekim, %38'i 1-5 yıl arası tecrübeli hekim, %42'si 1 yıldan az tecrübeli hekim tarafından gerçekleştirilmişti. 7 (%26,9) hastada sert katarakt, 4 (%15,3) hastada psödoeksfolyasyon (PEX), 3 (%11,5) hastada zonül zaafiyeti, 1 (%3,84) hastada arka polar katarakt, 2 (%7,69) hastada travma öyküsü mevcuttu. Hastaların %30'unda total lens, %38'inde nükleus bakiyesi, %30'unda epinükleus materyali drop olmuştu. Hastaların %85'ine ilk cerrahiden ortalama 5,7 gün sonra PPV yapıldı. PPV'de drop materyali %68 vitrektör ile, %32 endofako kullanılarak aspire edildi. Postoperatif dönemde 1 hastada regmatojen retina dekolmanı gelişti. Hastaların %23'üne ilk cerrahi sırasında, %38'ine PPV sırasında %38'ine başka bir seansta GİL takılmıştı. EİDGK ortalaması cerrahi öncesi $0,1 \pm 0,1$ iken, son kontrolde $0,4 \pm 0,1$ idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Fakoemülsifikasyon cerrahisi sırasında lens drop özellikle 5 yıldan az tecrübesi olan cerrahlarda ve sert katarakt, PEX ve zonül zaafiyeti olan olgularda daha sık görülmektedir. Bu olgularda erken dönemde yapılan PPV ile görsel prognoz iyidir.

Anahtar Kelimeler: drop, fakoemülsifikasyon, pars plana vitrektomi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-63 [Vitreoretinal Cerrahi]

Dev retinal yırtıklı retina dekolmanı olgularında cerrahi sonuçlarımız

Mehmet Şengül, Anil Korkmaz, Murat Arıcı, Sadık Görkem Çevik, Cengiz Alagöz, Halil Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Cerrahi uygulanmış dev retinal yırtığın eşlik ettiği retina dekolmanı olgularında anatomik ve fonksiyonel sonuçlarını değerlendirme

YÖNTEM: Kliniğimizde dev retinal yırtıklı retina dekolmanı nedeniyle opere edilen 36 hastanın 37 gözü retrospektif olarak incelendi. Olgular cerrahi sırasında yaş ortalaması, takip süresi, yırtık derecesi, makula tutulumu, eşlik eden risk faktörü, uygulanan cerrahi metod, cerrahi öncesi ve final en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, anatomik başarı ve komplikasyonlar açısından değerlendirildi.

BULGULAR: Yaş ortalaması 48.62 ± 14.64 ay olan 36 hastanın 37 gözü değerlendirildi. Olgular 7(%19) kadın, 29 (%81) erkek cinsiyetti. Takip süresi 32.13 ± 26.89 ay olarak saptandı. 17 olguda retinal yırtık 90° , 15 olguda $90-180^\circ$, 5 olguda $>180^\circ$ olduğu görüldü. Cerrahi method olarak 29 olguya pars plana vitrektomi (PPV), 7 olguya PPV+skleral çökertme ve 1 olguya skleral çökertme uygulanmıştı. 29 (%78) olguda makula tutulumunun retina dekolmanına eşlik ettiği görüldü. Cerrahi öncesi en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ortalama 1.44 ± 0.69 logMAR'dan, final en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 1.15 ± 0.67 logMAR'a yükseldiği görüldü ($p:0.02$). 34 (%91) olguda anatomik olarak başarı sağlanmıştı. Risk faktörü olarak 6(%16) olguda dejeneratif miyopi ve 9 (%24) olguda travma risk faktörü olarak değerlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Dev retinal yırtıklı retina dekolmanı olgularında pars plana vitrektominin ve gerekli olgularda skleral çökertmenin anatomik ve fonksiyonel olarak etkin bir tedavi yöntemi olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: dev retinal yırtık, pars plana vitrektomi, retina dekolmanı, skleral çökertme

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

SS-64 [Vitreoretinal Cerrahi]

Makula deliği nedeniyle retina dekolmanı gelişen yüksek miyop hastalarda cerrahi sonuçlarımız

Merve Özbek, Rukiye Aydın, Özgür Artunay

Beyoglu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Makula deliği (MD) nedeniyle retina dekolmanı olan yüksek miyopik olguların tedavisinde uygulanan pars plana vitrektominin (PPV) anatomik ve fonksiyonel sonuçlarının değerlendirilmesi

YÖNTEM: Ocak 2018-Şubat 2023 tarihleri arasında miyopik MD nedeniyle retina dekolmanı gelişen 15 olgunun 15 gözü çalışmaya dahil edildi. İki hastada 23 gauge PPV+ iç limitan membran (ILM) soyulması ile birlikte amniyon patch greft yerleştirilmesi, 9 hastada serbest ILM flep tekniği kullanılırken, 4 hastada ise yalnızca 23 gauge PPV+ ILM soyulması ile cerrahi tamamlandı. Olguların preoperatif ve postoperatif final en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) ve optik koherens tomografi bulguları kaydedildi.

BULGULAR: Olguların 11'i kadın, 4'ü erkek olup yaş ortalaması 61.0 ± 12.2 (42-83) idi. Olguların postoperatif takip süresi ortalama 25.7 ± 16.4 (8-70) ay idi. Preoperatif 7 olgu psödo fakik, 7 olgu fakik 1 olgu ise afaktı. Ortalama aksiyel uzunluk 29.61 ± 1.99 mm idi. Preoperatif EİDGK ortalama 2.10 ± 0.29 (logMAR) iken postoperatif EİDGK ortalama 1.99 ± 0.50 olarak saptandı. Olguların cerrahi öncesi ve sonrası EİDGK arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p=0.556$). Tüm olgularda postoperatif dönemde retina yatışık izlendi. Tamponad olarak 7 olguda silikon yağı kullanılırken 8 olguda %14'lük C3F8 kullanıldı. On iki olguda MD kapanırken 3 olguda delik kapanmadı. Kapanmayan bu üç olgunun ikisinde serbest ILM tekniği kullanılırken bir olguda ise sadece ILM soyulmuştu. Tamponad olarak ise bir olguda C3F8, iki olguda ise silikon yağı kullanılmıştı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Miyopik MD nedeniyle gelişen retina dekolmanı, tedavisi en zor retina dekolmanı türlerinden biridir. Bildirilen farklı cerrahi tekniklerin anatomik olarak başarılı olduğu gösterilmiş olmasına rağmen mevcut posterior stafilom ve retinal atrofi nedeniyle fonksiyonel iyileşme sınırlıdır.

Anahtar Kelimeler: Makula deliği, Retina dekolmanı, Pars plana vitrektomi

45. TOD

Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024

Dedeman Konya Hotel & Convention Center

POSTER BİLDİRİLER

<https://todnet.org/KisSempozyumu2024>

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-01 [Glokom]

5-FU ile Yapılan Trabekülektomi Komplikasyonları

Esin Tunca Kırıkkaya, Neslişah Kutlu Uzakgider

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: 5-FU ile yapılan Trabekülektomi sonuçlarını ve komplikasyonlarını sunmak.

YÖNTEM: Bu çalışmada 5-FU ile Trabekülektomi yapılan 30 hasta retrospektif olarak tarandı. Tüm hastaların cerrahi öncesi ve sonrası göz içi basınç (GİB) değerleri, kullandıkları ilaçlar, görme seviyeleri, RNFL değerleri değerlendirildi. Cerrahi esnasında ve postoperatif gelişen komplikasyonlar araştırıldı. GİB değerleri aplanasyon tonometresi, görme seviyesi Snellen eşeli ile ölçüldü. 3 hastaya FAKO ile kombine trabekülektomi uygulandı. GİB ilaçlı veya ilaçsız 18 mmHg ve altı olgular başarılı olarak kabul edildi. Hastalar 6 ay-2 yıl süresince takip edildiler.

BULGULAR: 30 hastanın 18'i kadın 12'si erkekti. Yaş ortalamaları 65 ± 2 idi. Etiyolojilerinde primer açık açılı glokom, kapalı açılı glokom, pseudoexfoliatif glokom ve neovasküler glokom saptandı. Tüm hastalarda GİB değerlerinde düşüş, 8 hastada 5-FU ile bleb iğneleme, 7 hastada argon sütürolizis, 2 hastada 2. trabekülektomi, 2 hastaya tüp implantasyonu yapıldığı saptandı. Tüm hastalarda katarakt gelişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Literatür incelendiğinde 5-FU ile trabekülektomi sonuçlarımızın Mitomisin C ile yapılan trabekülektomi sonuçlarına göre etkisinin daha kısa sürdüğü daha fazla bleb iğneleme ve argon sütürolizis gerektirdiği, daha kısa sürede tekrar ilaç kullanımı gerektirdiği, Mitomisin C temin edilemediğinde 5-FU ile trabekülektomi yapmak gerekebileceği ancak sonuçlarının çok tatminkar olmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: 5-FU, trabekülektomi, bleb iğneleme, argon sütürolizis

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-02 [Glokom]

Trabekülektomi Cerrahisi Sonrası Skleral Erime ve Hipotoni Gelişen Hastada Perikard Greft ile Oküler Yüzey Rekonstrüksiyonu

Esra Öztürk, Gülay Güler Canözzer, Banu Bozkurt
Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Sklera, tip 1 fibröz kollajen, proteoglikan ve glikoprotein matriksten oluşan göze dayanıklılık ve rijidite sağlayan yapıdır. Kimyasal yanıklar, enfeksiyonlar, otoimmün hastalıklar, travma, cerrahi işlemler ve antimetabolit kullanımı sklerada incelmeye ve delinmeye neden olabilmektedir. Bu olgu sunumunda başka bir merkezde trabekülektomi cerrahisi geçiren ve skleral incelmeye ve hipotoni nedeniyle tarafımıza refere edilen bir hastanın muayene bulguları ve tedavisi tartışılacaktır.

YÖNTEM: Bu olgu sunumunda kliniğimize refere edilen skleral erime olgusunun yönetimi ve takibi sunulacaktır.

BULGULAR: Her iki gözden katarakt ve trabekülektomi cerrahisi geçirmiş 70 yaşında kadın hasta dış merkezden sol gözde delinme ve aşırı göziçi basınç (GİB) düşüklüğü nedeniyle tarafımıza refere edildi. Muayenesinde görme keskinlikleri afak tashihle sağ gözde tam, solda 0.4 idi. Sol göze kontakt lens takılmıştı. Göz içi basınçları (GİB) sağ gözde 17 mmHg, sol gözde lens üzerinden 11 mmHg dı. Ön segment muayenesinde sağ göz afak, bleb şiş, pupil düzenli kornea saydam ve ön kamera derinliği iyi izlendi. Sol göz afak, temporalde iris defekti, ön kamarada vitreus ve temporal skleral incelmeye izlendi. Florosein ile seidel pozitif idi. Bu bölgeye perikard grefti uygulandı ve konjonktiva ilerletmesi ve amniyon ile üzeri kapatıldı. Kontrollerinde GİB ilk kontrolünde normal seviyelere ulaştı, son kontrolünde 30 mmHg olması üzerine medikal anti-glokomatöz tedavi başlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Glokom cerrahisinde antimetabolit kullanımı ve geçirilen çoklu cerrahiler sklerada enflamasyona ve incelmeye neden olabilmektedir. Perikard greftler bu olguların yönetiminde son derece başarılı bir şekilde uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: greft, perikard, sklera

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-05 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Lokal Anestezi Altında Fakoemülsifikasyon Uygulanan Hastalarda Ağrı Ve Anksiyete: Birinci Ve İkinci Göz Cerrahi Karşılaştırması

Mehmet İçöz

Yozgat Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Lokal anestezi altında farklı zamanlarda bilateral senil katarakt cerrahisi uygulanan hastalarda ağrı ve anksiyetenin değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Prospektif dizayndaki bu çalışmaya, bilateral sorunsuz katarakt cerrahisi geçiren, ek sistemik hastalığı olmayan ve sistemik analjezi kullanmayan 98 hasta dahil edildi. Tüm hastaların cerrahi öncesi ameliyathane bekleme odasında Durumluluk ve Sürekli Kaygı Ölçeği (DSKÖ) ile anksiyeteleri, kan basıncı ve kalp atım hızları, cerrahi bitiminde Visüel Analog Skala (VAS) ve Wong Baker Yüz Ağrı İfadesi Skalası (WBYAİS) ile ağrı durumları değerlendirildi. Hasta kooperasyonu ve uyumu ameliyat bitiminde 0 (çok uyumsuz) ile 3 (mükemmel uyum) puan arasında skorlandı.

BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması 62.6 ± 12.5 yıl iken, 64'ü (65%) erkek idi. İki göz cerrahi arasındaki süre 1.2 (1-3) ay idi. Birinci göz cerrahisinde VAS skoru 2.4 ± 1.8 , WBYAİS skoru ise 2.2 ± 1.6 iken, ikinci göz cerrahisinde VAS skoru 4.2 ± 1.4 , WBYAİS skoru ise 4.6 ± 1.5 saptandı. Ağrı skorları ikinci göz cerrahisinde istatistiksel açıdan anlamlı olarak daha yüksek bulundu (tüm değerlerde $p < 0.05$). DSKÖ skoru birinci göz cerrahisinde 36.4 ± 15.7 iken, ikinci göz cerrahisinde 26.8 ± 11.9 saptandı ($p < 0.05$). Hasta kooperasyon-uyumu ise, birinci göz cerrahide 2.8 ± 0.7 , ikinci göz cerrahide ise 2.4 ± 0.9 bulundu ($p > 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Katarakt hastalarında ikinci göz cerrahide ağrının daha fazla olması, daha az anksiyete ile ilişkili olabilir. Bu nedenle ikinci göz cerrahide lokal anestezikler bu bilgiler ışığında kullanılmalı ve ameliyat öncesinde hastalar ağrı konusunda detaylı bilgilendirilmeli.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Anksiyete, Katarakt cerrahisi

45.TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-06 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Arka polar kataraktlı olgularda premium göz içi lens (GİL) implantasyonunun klinik sonuçları

Servet Çetinkaya, Fikret Uçar
Konyagöz Hastanesi, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Arka polar kataraktlı olgular, genellikle erken yaşlarda cerrahiye ihtiyaç duyan ve genellikle presbiyopik çağa ulaşmadan cerrahi planlanan hastalar olduğundan premium göz içi lens (GİL) implantasyonu için çoğu zaman aday olmaktadır. Bu çalışmada arka polar katarakt nedeniyle premium GİL implante edilen hastaların klinik sonuçları bildirilmiştir.

YÖNTEM: Kliniğimizde Ocak 2018 ve Temmuz 2022 tarihleri arasında arka polar katarakt nedeniyle fakoemülsifikasyon ve premium GİL implantasyonu uygulanan 12 hastanın 16 gözü çalışmaya dahil edildi. Cerrahi sırasında arka kapsülün intakt olduğu olgularda rutin fakoemülsifikasyon ve kese içine GİL implantasyonu uygulanırken, arka kapsül defekti olan olgularda mevcut açıklık yönetilerek, kese içine GİL implantasyonu gerçekleştirildi. Gerektiğinde arka kapsülöreksis ve ön vitrektomi uygulandı. Görsel sonuçlar, refraktif sonuçlar ve komplikasyonlar değerlendirildi.

BULGULAR: Ortalama hasta yaşı 32.0 ± 7.9 yıl idi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDK) preoperatif olarak 0.80 ± 0.25 logMAR'dan, postoperatif 3. ayda 0.08 ± 0.09 logMAR'a yükseldi ($p < 0.001$). 11 olguda (%68.7) arka kapsül intakt idi ve GİL kese içine implante edildi. 5 olguda (31.2%) daha önceden var olan arka kapsül defekti mevcuttu. Bu olgulardan 3'ünde (%18.7) arka kapsülöreksis ile mevcut açıklık sirküler hale getirildi ve kese içine GİL implantasyonu yapıldı. Kalan 2 olguda (%12.5) ise, arka kapsül lineer olarak açıldığı için, posterior kapsülöreksis gerçekleştirilemedi. Prolabe olan vitreus, vitrektomi probu ile temizlendikten sonra, kese içine GİL implantasyonu gerçekleştirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Arka polar kataraktlı olgularda, doğru cerrahi yönetim ile premium GİL'ler kapsüller keseye implante edilebilir ve oldukça başarılı görsel sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Arka polar katarakt, premium göz içi lens, posterior kapsülöreksis, ön vitrektomi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-07 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt ameliyatı sırasında yanlışlıkla ön kamara ve kornea stromasına gentamisin enjeksiyonu yapılan olgu

Ali Gökoğlu, Fulya Duman, Muhammet Kazim Erol, Berna Dogan, Devrim Toslak, Elçin Süren, Sibel Yavuz
Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ: Katarakt cerrahisi sonrası, yanlışlıkla yüksek doz gentamisinin ön kamaraya ve kornea stromasına enjeksiyonunun neden olduğu Descemet membran dekolmanı olgusunu ve yönetimini sunmak.

YÖNTEM: 77 yaşındaki kadın hastanın katarakt cerrahisi sırasında ana ve yan insizyon kesilerinin stromal hidrasyon işlemi dengeli tuz solüsyonu (Ocusalt Balanced Salt Solution)(BSS) ile yapıldığı sanıldı, ancak hemşirenin yanlışlıkla subkonjonktival enjeksiyon için planlanan gentamisin(20 mg/0.5 ml) ve deksametazon (2 mg/0.5 ml) içeren enjektörü verdiği anlaşıldı. Hata fark edilir edilmez ön kamara 100 ml BSS ile bir dakika irrige edildi.

Postoperatif birinci günde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 50 cm den parmak sayma ve biyomikroskopik muayenesinde kornea yoğun ödemli olarak izlendi.

Ön segment Optik Koherens Tomografi incelemesinde korneanın sadece inferiorunda stromaya tutunmuş olan total Descemet membran dekolmanı izlendi. Descemet membranının yeniden stromaya yapışması için intrakamaral perfloropropan %10 (C3F8) gazı enjeksiyonu yapıldı.

BULGULAR: Postoperatif 10. günde de kornea ödemi devam etti ve Ön segment OCT incelemesinde takip edilen Descemet membranı dekolmanının yatışmadığı gözlemlendi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği iki metreden parmak sayma üzerine çıkmayan ve korneal ödemi açılmayan hastaya, ön kamarada azalan C3F8 gazı boşaltılarak intrakamaral %10 C3F8 gazı enjeksiyonu yenilendi. İşlemden sonraki günlerde kornea ödemi azalmaya başladı. Postoperatif ikinci ayda kornea ödemi tamamen düzeldi ve en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0.9 idi. Speküler mikroskopla endotel hücrelerinin sayısında bir azalma kaydedilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Olgumuzda, oftalmolojik cerrahilerde subkonjonktival gentamisin kullanımının tehlikelerini gösteren bir durumla karşılaştık. Bu durumu önlemek için en az cerrahlar kadar ameliyat hemşireleri de azami dikkat ve özen göstermesi gerekmektedir. Operasyonda kullanılacak olan ilaçlar hazırlanırken hepsi için farklı tipte enjektörler kullanılmalı ve etiketlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Descemet membran dekolmanı, Descemetopexy, Gentamisin

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-10 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Aynı Gözde İlk Yamane Cerrahisi Sonrası İkinci Yamane Cerrahisi Yapılabilir mi?

Mehmet İçöz

Yozgat Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Afaki nedeniyle Yamane tekniği ile sutursuz skleral fiksasyon cerrahisi uygulanan, takipte desantralize intraoküler lens (iol) nedeniyle tekrar başvuran hastanın değerlendirilmesi.

YÖNTEM: İki hafta önce afaki nedeniyle Yamane tekniği ile skleral fiksasyon uygulanan fakat kontrollerde lensin desantralize olduğu görülen hastaya tekrar cerrahi planlandı. Preoperatif ve postoperatif 3. ay detaylı oftalmolojik muayeneleri yapıldı. Cerrahide lens haptiklerinin skleral tünelde olduğu fakat esnekliklerinin kaybolduğu izlendi ve lensin vitreus boşluğuna doğru yöneldiği görüldü. Lensin önce haptikleri sonrasında optik kısmı kornea endoteli dispersif viskoelastik materyal ile korunarak çıkartıldı. Kalan ön kapsül bakiyeleri temizlendi. Kenakort eşliğinde vitreus kontrolü yapıldı. Tekrar Modifiye Yamane tekniği ile yeni bir 23.0 D üç parçalı iol implante edildi.

BULGULAR: Yetmiş dört yaşında erkek hasta, preoperatif otorefraksiyonu alnamayan, ön segment muayenesinde pupil sınırları düzensiz, lensin vitreus boşluğuna doğru yöneldiği ve retinanın yatışık olduğu izlendi. Postoperatif refraksiyon değerleri; +1,50 D, -1,75 D aks 170 iken, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği değeri 0.6 idi. Göziçi basınç değeri 15 mmHg idi. Ön ve arka segmentte herhangi bir patoloji saptanmazken, lens santralizasyonunda sorun görülmedi. Optik koherens tomografi ile makula ödemi açısından değerlendirildi ve makula ödemi saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Afaki rehabilitasyonunda sutursuz skleral fiksasyon tekniği sıkça tercih edilmektedir. Yamane tekniği sutursüz bir teknik olup, sutura bağlı gelişebilecek komplikasyonları en aza indirmektedir. Bu olgu sunumuyla aynı gözde ikinci kez Yamane tekniği ile skleral fiksasyon uygulanabileceği belirtilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Afaki, sutursuz skleral fiksasyon, yamane tekniği

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-12 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

ADAMTSL4-ilişkili lens ektopisi: Nadir görülen bir olgu sunumu

Ece Doğruel, Metehan Şimşek, Burcu Kemer Atik, Çiğdem Altan
İstanbul Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: ADAMTSL4-ilişkili göz bozuklukları ‘otozomal resesif izole lens ektopisi’ ve ‘pupil ve lens ektopisi’ fenotipleriyle bilinen, fakat pupil ektopisi olmadan hafif derece lens dislokasyonu gibi minör göz anomalileri şeklinde de görülebilen geniş bir spektrumdur. Tipik göz bulguları lens dislokasyonu, konjenital iris anomalileri, ambliyopiye yol açabilen refraksiyon kusurları, erken başlangıçlı katarakttır. Bu vaka sunumunda amacımız patojenik ADAMTSL4 varyantı bulunan olguda oküler ve sistemik bulguları değerlendirmektir.

YÖNTEM: ADAMTSL4-ilişkili lens ektopisi saptanan olgunun dosyası retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR: Aile anamnezinde anne-baba arasında 2. derece akraba evliliği, teyze ve dayıda şaşılık bulunan 1 yaş erkek hasta rutin kontrol için kliniğimize başvurdu. Oftalmolojik muayenede lens dislokasyonu ve alterne ekzotropya saptanan hastaya eşlik edebilecek ek patolojiler ve ayrıntılı muayene için genel anestezi altında (GAA) muayene önerildi. GAA muayenede sikloplejinli otorefraktometre değerleri sağ gözde +19.50 -5.50*102, sol gözde +23.50 -6.75*89 idi. Aksiyel uzunluk sağ gözde 21,92mm, sol gözde 21,92mm idi. Ön segment muayenesinde bilateral yetersiz pupil dilatasyonu, persistan pupiller membran, temporalde posterior embriyotokson, yer yer posterior sineşi, nazale lens subluksasyonu saptandı (Resim 1). Kontakt tonometriyle ölçülen göz içi basınçları bilateral normal sınırlardaydı. İndirekt oftalmoskop ile yapılan fundus muayenesi doğaldı. B-USG'de retina ve koroid yatışık izlendi. Bilateral lensektomi operasyonu önerilen hasta, pediatri ve genetik birimine konsülte edildi. Pediatrik incelemede nörosensöriyel sağırılık şüphesi olan hastanın genetik testinde homozigot ADAMTSL4 ve heterozigot GJB2 mutasyonu saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: ADAMTSL4-ilişkili göz bozuklukları spektrumunda bildirilen tüm vakalarda lens ektopisi olmakla beraber eşlik eden ön segment bulguları değişkendir. Özellikle erken yaşta tespit edilen ve ön segment anomalilerinin eşlik ettiği lens ektopisi olgularında ayırıcı tanıda akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: ADAMTSL4 geni, ADAMTSL4-ilişkili göz bozuklukları, lens ektopisi, ön segment anomalileri, posterior embriyotokson

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-13 [Kornea]

Ası ile İntihar Eden Donörlerden Toplanan Korneaların Güvenlik ve Etkinlik Profili

Muhammed Yelkovan, Hafize Gökben Ulutaş, Neslihan Parmak Yener
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı ası ile intihar eden donörlerden alınan kornea dokularından kornea naklinin doku kalitesini ve sonuçlarını analiz etmektir.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışma, Mart 2020 ile Ekim 2023 tarihleri arasında ası ile intihar eden donör kornea dokuları üzerinde gerçekleştirildi. Doku kalitesi ve keratoplasti (KP) sonrası sonuçlara ilişkin ayrıntılar göz bankasından ve poliklinik kayıtlarından retrospektif olarak toplandı.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 17 donörün yaş ortalaması 36.2 ± 2.5 yıldır. Donörün alınmasına kadar geçen ortalama süre 8.5 ± 0.4 saattir. Ortalama endotel hücre yoğunluğu 3011 ± 51.3 hücre/mm² idi. Alınan 34 korneanın 5'i başka merkezlere verildi. Ortalama yaşı 56.17 ± 3.6 olan 29 hastanın keratoplastisi kliniğimizde gerçekleştirildi. Cerrahiye kadar geçen süre 4.6 ± 0.2 gündü. Hastaların 17'si (%58.6) penetran KP, 3'ü (%10.3) DALK ve 9'u (%31) DMEK cerrahisi uygulandı. En sık keratoplasti endikasyonu 13 (% 44.8) göz ile bullöz keratoplastiydi. Nakil olan gözlerin hiçbirinde ameliyat sonrası dönemde enfeksiyon gelişmedi. Takip süresi boyunca 2 (% 6.9) gözde greft yetmezliği gözlenirken 2 (% 6.9) gözde greft reddi gelişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Ası ile intihar eden donörlerin kornealarının nakil için güvenli olduğu düşünülebilir. Bu donörlerden elde edilen dokuların ameliyat sonrası sonuçları tatmin edicidir.

Anahtar Kelimeler: keratoplasti, donör kornea, ası ile intihar, bullöz keratopati

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-15 [Kornea]

Desme Membran Endotelial Keratoplasti Sonrasında Urrets Zavalia Sendromu Gelişen Vaka Serisi

Büşra Erel, Hafize Gökben Ulutaş

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ: Desme membran endotelial keratoplasti (DMEK) cerrahisi sonrasında Urrets-Zavalia sendromu (UVS) gelişen vakaları sunmak

YÖNTEM: 2022-2023 yılları arasında kliniğimizde DMEK cerrahisi geçirmiş hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların pre ve post-operatif tam oftalmolojik muayeneleri kaydedildi. Kayıtlı cerrahi videolarından donör ve alıcıya ait özellikler incelendi.

BULGULAR: Fuch's endotelial distrofi nedenli bilateral DMEK cerrahisi geçiren 56 ve 49 yaşında iki erkek hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların ikinci DMEK cerrahisi geçiren gözlerinde (ilk DMEK cerrahisinden 6 ay sonra) UVS meydana geldi. DMEK cerrahisi komplikasyonsuz gerçekleşen hastaların post-operatif 2. ve 4. gününde kornealar saydam ancak ön kamarada yoğun reaksiyon, konjunktival hiperemi ve pupillada mid-dilatasyon mevcuttu. Hastalara sistemik prednizolon ve topikal deksametazon tedavisi verildi. Hastaların birinde 1. haftada greft ayrılması nedeni ile ön kamaraya yeniden hava verildi. Bulguları post-operatif ikinci haftada posterior sineşi ve pupilde fiks dilatasyon ile devam etti. Hastaların 1. ayından itibaren katarakt belirginleşmeye başladı. Takiplerinin 6. ayında komplikasyonsuz olarak fakoemülsifikasyon ve intraoküler lens implantasyonu cerrahisi yapıldı. Hastaların 1. yılında Snellen eşelinde en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri 0.8/0.5, santral kornea kalınlıkları 617/517 µm ve endotelial hücre yoğunlukları 1368/1739 hücre/mm² iken iris atrofi ve fiks dilatasyonları devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: DMEK cerrahisi sonrasında UVS nadir görülen bir durumdur. Kliniğimizde DMEK cerrahisi sonrasında sadece iki vakada UVS görüldü. Bazı kaynaklarda post-operatif göz içi basınç yüksekliğinin etyolojide yer alabileceğine yer verilmiştir. Vakalarımızın pre ve post-operatif göz içi basınçları normoton değerlerde idi ve post-operatif pupiller blok bulguları yoktu. Hastaların ortak özelliği olan ikinci DMEK cerrahisi geçiren gözlerinde olması, bu sendromun akut red reaksiyon ile ilişkili olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Desme membran endotelial keratoplasti, Urrets-Zavalia Sendromu, Fuch's Endotelial Distrofi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-16 [Kornea]

Katarakt cerrahisinin en ciddi korneal komplikasyonlarından desme membran dekolmanına bütüncül bir bakış

Diba Bulluti, Sevgi Subaşı, Dilara Pirhan
Kocaeli Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Desme membran dekolmanı özellikle intraoküler cerrahiler sonrası görülen ve geri dönüşümsüz korneal dekompansemana sebebiyet verir. Çalışmamızda son 5 yılda katarakt cerrahisi sonrası görülen, cerrahi müdahale gerektiren klinik anlamlı DMDler retrospektif olarak değerlendirilmiş, tedavi sonuçları, predispozan faktörler ve sınıflamaların önemini belirlemek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Bu tanımlayıcı retrospektif çalışmaya Ocak 2018-Aralık 2023 arasında katarakt cerrahisi geçirmiş ve klinik anlamlı DMD oluşmuş 100 hasta dahil edildi. Olguların yaşı, cinsiyeti, katarakt tipi, DMD için predispozan faktör varlığı, ön segment OCT sonuçları, yapılan müdahale ve sonuç görme keskinliği elde edildi.

BULGULAR: Katarakt cerrahisi sonrası DMD gelişen 100 olgunun 46'sı kadın 54'ü erkek idi. Olguların yaş ortalaması 71.18 ± 10.49 yılı. DMD için predispozan faktörler olguların %12'sinde mevcuttu. Olguların %90'ında DMD tanısı peroperatif olarak konulup ilk müdahale yapılırken, %10'u postoperatif takiplerde farkedilmişti. Peroperatif tanı alan 90 hastanın 80'i katarakt cerrahisi sırasında yapılan desmetopeksi ile tedavi edilirken, 10'u postoperatif takiplerde ek müdahale ihtiyacı duymuştur. Postoperatif takiplerde DMD devam eden 20 hastanın ön segment OCT bulguları değerlendirildiğinde 18'i planar, 2'si non-planar olarak tespit edildi. Jacop'un sınıflamasına göre 10'u regmatojen, 10'u büllöz olarak belirlendi. Klinik sınıflamaya göre 12'si basit, 3'ü simetrik ve 5'i total dekolmandı. Duanın predesme membranını ayrıca değerlendirdiği son sınıflamaya göre 15'i tip 2, 5'i tip 3 dekolmandı. Hastaların %98'inde anatomik iyileşme sağlanmış, %2'sinde anatomik iyileşme sağlanamamış.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda katarakt operasyonu sonrası görülen DMD olgularının çoğunun perop farkedilip tek müdahale ile tedavi edilebildiği, postoperatif olarak saptanan olgularda daha fazla tekrarlayan müdahale gerektiği görüldü. Anatomik başarı sağlanamayan hastalarda predispozan faktör varlığı ve predesme membranıyla birlikte ayrılma olması dikkat çekiciydi.

Anahtar Kelimeler: Desme Membran Dekolmanı, Katarakt Cerrahisi, Predispozan Faktör, Predesme tabakası, ön segment OCT

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-17 [Kornea]

İntravitreal Enjeksiyon Uygulamasının Non-İnvaziv Gözyaşı Kırılma Süresi Üzerindeki Akut Etkisi

Büşra Kılıç, Serdar Bilici, Numan Küçük, Suat Hayri Uğurbaş
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Zonguldak

GİRİŞ VE AMAÇ: Preoperatif povidon-iyot ile asepsi sağlanan intravitreal enjeksiyon uygulamasının non-invaziv gözyaşı kırılma zamanı (NI-GKZ) üzerindeki akut etkisini değerlendirmek.

YÖNTEM: Yeni tanı neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonu nedeniyle anti-VEGF enjeksiyonu yapılacak olan olgular çalışmaya dahil edildi. eşlik eden diyabet, kuru göz hastalığı ya da glokom olanlar ile daha önce göz ameliyatı olanlar çalışmadan dışlandı. İntravitreal enjeksiyon öncesi asepsi için %5 derişimde povidon iyot kullanıldı. İntravitreal enjeksiyon öncesi ve enjeksiyon sonrası on beşinci dakikada scheimpflug topografi cihazı ile NI-GKZ ölçüldü.

BULGULAR: Çalışmaya 21 kadın ve 17 erkek olmak üzere 38 olgu dahil edildi. katılımcıların ortalama yaş $62.3 \pm 8.8'$ di. İntravitreal enjeksiyon öncesi ve sonrası ortalama NI-GKZ sırasıyla 8.8 ± 5.6 ve 5.2 ± 2.8 saniye olarak bulundu. Ortalama NI-GKZ'da intravitreal enjeksiyon sonrası istatistiksel olarak anlamlı azalma saptandı ($p=0.004$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Asepsi sağlamak için povidon-iyot kullanılan intravitreal enjeksiyonlar akut dönemde NI-GKZ' da azalmaya neden olmaktadır. Topikal anestezi altında preoperatif asepsi için povidon iyot kullanılan diğer oftalmolojik işlemler gibi intravitreal enjeksiyonlar da evaporatif kuru göz hastalığının potansiyel bir nedeni olarak akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Evaporatif kuru göz, Gözyaşı kırılma zamanı, İntravitreal enjeksiyon, Povidon iyot

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-18 [Kornea]

Sistonizis: Bilateral Korneal Tutulum

Ömer Özer, Zeki Baysal

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Göz hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ: Sistinozis otozomal resesif kalıtım gösteren, birçok doku ve organda sistin kristali birikimi ile karakterize lizozomal depo bozukluğudur. Literatürde bildirilen göz bulguları arasında kornea, konjonktiva ve retinada sistin kristali birikimi vardır. Bu sunumda, sistinozisli bir hastada görülen bilateral korneal tutulum bildirilmiştir.

YÖNTEM: Tam oftalmolojik muayenenin ardından her iki göz, yarı lamba biyomikroskopik ön segment fotoğraflama ile görüntülenmiştir.

BULGULAR: On altı yaşında kadın hasta rutin kontrol ve fotofobi nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan incelemede her iki göz en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 20/25 (0.1 logMAR) düzeyindedir. Her iki gözde belirgin sistin kristalleri gözlenmiştir. Dilate fundus muayenesi her iki gözde normaldir. Goldmann Aplanasyon Tonometrisi ile göz içi basınç değerleri sağ gözde 18 mm Hg ve sol gözde 16 mm Hg'dir. Her iki gözün korneasındaki tutulum resimlerde gösterilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Oral tedavi retinal tutulumda faydalı olsa da, korneanın avasküler yapısı sistemik tedaviyi etkisiz hale getirmektedir. Korneal tutulumu olan hastalardaki sistin kristali birikimini azaltmak için topikal bir sisteamin reçete edilir. Ancak bu damlanın soğuk tutulması ve açıldıktan sonra bir hafta içinde kullanılması gerekliliği gibi dezavantajları vardır. Bu sorunlar, özellikle genç hastalarda tedaviye uyumu çok zorlaştırır.

Sistinozisin oftalmolojik takibi ve yönetimi, hastalığın ilerlemesini izlemek ve tedavi edilmeyen sistin birikiminin geç görsel komplikasyonlarını önlemek için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kornea, Lizozom, Metabolik, Sistinozis

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-20 [Kornea]

Bilateral Kornea Oküler Yüzey Skuamöz Neoplazi Şüphesi Olan Bir Olgu

Serap Ünal, Gülay Güler Canözer, Banu Bozkurt
Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler yüzey skuamöz neoplazisi (OSSN), basit displaziden, intraepitelyal neoplazi ve invazif skuamöz hücreli karsinoma (SCC) kadar değişebilen, kornea ve konjonktivanın skuamöz epitelindeki çeşitli neoplastik değişiklikleri kapsamaktadır.

YÖNTEM: Bu olgu sunumunda, her iki gözünde şüpheli oküler yüzey neoplazisi olan hastanın tedavisi sunulacaktır.

BULGULAR: Seksenbir yaşında erkek hasta sağ gözde az görme şikayetiyle tarafımıza başvurdu. Biyomikroskopik muayenede sağ göz üst kadranda konjonktiva ve kornea alt yarısına kadar ilerleyen tümöral doku izlendi. Sol gözde kornea nazalinde erken evre pterjium vardı. Üst bulbar konjonktiva ve korneaki tümöral doku tamamen eksize edildi. Patoloji raporunda skuamöz displazi şeklinde rapor edildi. 1 hafta içerisinde kornea epitelini tamamen iyileştiren takiplerde nüks saptanmadı. Hastanın 1 yıl sonra yapılan muayenesinde bu sefer sol gözde birkaç aydır süren görme bulanıklığı, ağrı ve fotofobi şikayetleri mevcuttu. Sol gözde görme keskinliği 0.05 seviyesindeydi. Biyomikroskopik muayenede sol göz korneanın yaklaşık yarısını kapsayan, üstte vaskülarize, üzerinde noktasal birikintiler olan kalın metaplazik görünümde epitel görüntüsü vardı ve nazalinde pterjium mevcuttu. Kornea üzerindeki lezyon ve pterygium eksize edildi. Amniyotik membran rekonstrüksiyonu yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: OSSN nadir olarak çift taraflı görülebilmektedir ve erken teşhis ve uygun tedavi metastaz ve nüks riskinin azaltılması açısından son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Erken tanı, Cerrahi eksizyon, Skuamöz displazi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-21 [Nörooftalmoloji]

Üçüncü Basamak Bir Nörooftalmoloji Polikliniğine Kabarık Disk Nedeniyle Yönlendirilen Hastaların Etiyolojilerinin Kesitsel Değerlendirilmesi

Bilge Tarım, Mualla Hamurcu

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Kabarık optik disk, optik sinirin oftalmolojik olarak görülen kısmının şişmesi olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmada, kabarık disk ile nörooftalmoloji polikliniğine yönlendirilen hastalarda etiyojilerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Üçüncü basamak hastanemiz, nörooftalmoloji polikliniğine 2020-2022 yılları arasında, kabarık optik disk (OD) ile yönlendirilmiş 136 hastanın dosyası retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş ve cinsiyetleri, optik disk ödeminin tek ya da çift taraflı olması, sebep olan etiyojistik hastalıkları not edildi; yapılmış tetkik ve tahlilleri değerlendirildi. Kabarık disk etiyojisi; papilödem, psödopapilödem ve optik nöropati olmak üzere 3 ana başlıkta incelendi.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 136 hastanın 99'u kadın 37'si erkekti. OD ödemi 110 hastada iki gözdeyken, 26 hastada tek taraflıydı. Ortalama yaş 42,2 (13-80) iken OD ödemi olan kadınların yaş ortalaması 38,2 ve erkeklerin 52,8 idi. Papilödem grubunda değerlendirilen 80 hastanın 29'u serebral ven trombozu, 3'ü intrakranial kitle, 1'i menenjitte sekonder gelişen intrakranial hipertansiyon (İH) iken 47'si ise idiyopatik İH (İİH) olarak değerlendirildi. Psödopapilödem grubunda hastaların 5'inde eğik OD, 5'inde OD druzeni, 4'ünde myelinli sinir lifi, 3'ünde yüksek hipermetropi, 2'sinde OD kolobomu, 1'inde ise Bergmeister papillası mevcuttu. Optik nöropati grubunda ise 36 hastanın; 22'si optik nevrit, 8'i iskemik optik nöropati, 3'ü toksik optik nöropati, 3'ü travmatik optik nöropati olarak tanı aldı (Tablo 1). Tüm olguların %82'si bilateral, İİH olgularının ise %100'ü bilateral olarak izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Nörooftalmoloji polikliniğimize kabarık disk nedeniyle yönlendirilen hastalar, en sık papilödem sonrasında optik nöropatiler ve daha sonra psödopapilödem olarak tanı aldı. OD ödemi değişik nedenlerle oluşabilir. Hastanın yaşı, sistemik hastalık varlığı, optik sinir fonksiyonlarının değerlendirilerek ayırıcı tanının yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kabarık Disk, Optik nöropati, Papilödem, Psödopapilödem

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-22 [Oküler Onkoloji]

Medial kantal bölgede gelişen bazal hücreli karsinomun üst göz kapağı cildinden oluşturulan serbest cilt grefti ile rekonstrüksiyonu

Mehmet Serhat Mangan

SBÜ Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bazal hücreli karsinom perioküler bölgede farklı lokalizasyonlarda gelişebilmektedir. Medial kantal bölge anatomik ve fonksiyonel olarak kompleks ve önemli bir bölge olup bu bölgede gelişen lezyonların cerrahisi zor ve fonksiyonel sonuçları da değişken olabilmektedir. Bu nedenle, medial kantal bölgede gelişen bazal hücreli karsinom olgusunun klinik seyrini ve cerrahi rekonstrüksiyonunu paylaşmak istedik.

YÖNTEM: 61 yaşında erkek hasta kliniğimize 7 ay önce başlayıp büyüme gösteren kitlesel lezyonun cerrahi tedavisi nedeniyle refere edildi. Sol göz medial kantal bölgeye yakın alt punktumun inferior ve medialinde yaklaşık 5 mm aşağısından başlayan ortası ülsere 10*5*3 mm boyutlarında kabarıklık lezyon izlendi (Resim 1). Hastaya insizyonel biopsi önerildi ve biopsi sonucu bazal hücreli karsinom nodüler tip ile uyumlu idi.

BULGULAR: Bu durum hastaya detaylı anlatılarak frozen eşliğinde cerrahi eksizyon ve rekonstrüksiyon planlandı. Cerrahide 3 mm temiz alan bırakılarak geniş total eksizyon uygulandı ve frozen sonucu temiz olarak bildirildi (Resim 2, 3). Eksize edilen kitle yaklaşık 18*8*6 mm boyutlarında idi. Sol göz üst kapak cildinden oluşturulan serbest cilt grefti ile eksizyon alanı 6/0 polipropilen sütürler yardımıyla rekonstrükte edildi (Resim 4). Ameliyat sonrası birinci haftada greft iyi görünümde idi. Ameliyat sonrası birinci ayda tatminkar göz kapağı görüntüsü elde edildi (Resim 5).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sonuç olarak, medial kantal bölge malign tümörlerinde uygun olgularda flep yerine serbest cilt greftleri de kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: bazal hücreli karsinom, cilt grefti, göz kapağı tümörü, medial kantus tümörleri, rekonstrüksiyon

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-24 [Oküloplastik Cerrahi]

Üst blefaroplasti yara yerinde soğan ekstraktı krem, topikal steroid ve silikon jel kullanımının kozmetik etkinliğinin karşılaştırılması

Emin Serbülent Güçlü¹, Ömer Özer²

¹Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği

²Niğde Ömer Halis Demir Üniversitesi Göz Hastalıkları AD

GİRİŞ VE AMAÇ: Bilateral üst göz kapağı blefaroplastisi yapılan olgularda soğan ekstraktı kremi, topikal steroid ve silikon bazlı jelin skar oluşumunu önlemedeki etkinliğini karşılaştırmak.

YÖNTEM: Üst kapak blefaroplasti uygulanan olgular üzerinde retrospektif, karşılaştırmalı, olgu serisi tasarlandı. Suture alımı sonrasında (ameliyattan 1 hafta sonra) yara yerine skar izini önlemeye yönelik ilaç kullanan katılımcılar dört gruba; Grup 1 soğan ekstraktı kremi kullanan (n = 40), Grup 2 (n=40) topikal steroid kullanan, Grup 3 (n=40) silikon bazlı jel kullanan hastalar ve Grup 4 (n=40) skar oluşumu önlenmesi için herhangi bir ilaç kullanmayan kontrol grubu hastaları olarak ayrıldılar. Ameliyat sonrası 3. ayda hastalar Manchester Skar Ölçeği (MSS) ile objektif olarak değerlendirildiler. Bu ölçek, Görsel Analog Skala'nın (VAS) yanı sıra yara izinin beş farklı özelliğini de değerlendirir. Bu özellikler arasında renk, bozulma, kontur, doku ve şeffaflık bulunur. VAS, 0-10 arasında değişen genel skar görünümünü puanlar. Beş farklı parametreye ve VAS'a ilişkin puanların toplamı hesaplandı, analiz edildi ve gruplar arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR: Bilateral üst blefaroplasti uygulanan toplam 120 olgu (240 göz kapağı) dahil edildi. Yaşın ortalama \pm standart sapması (SD) soğan ekstraktı, topikal steroid, silikon jel ve kontrol gruplarında sırasıyla $52,95 \pm 9,21$ yıl, $48,50 \pm 9,35$ yıl, $47,50 \pm 9,01$ yıl ve $49,10 \pm 9,25$ (P = 0,355). Dört grup arasında MSS puanlarının toplamının ortalama \pm SD'si açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farkı yoktu. Ayrıca renk, distorsiyon, kontur, doku, şeffaflık ve VAS skorları dört grup arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermedi (P > 0,05)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Üst blefaroplasti yara yerinde skar görünümünün önlenmesi açısından 3 aylık ilaç kullanımının tedavi grupları ve kontrol grubu arasında istatistiksel anlamlı bir farkı izlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Blefaroplasti yara izi, Soğan özlü krem, Silikon jel krem, Topikal steroid

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-31 [Oküloplastik Cerrahi]

Üst ve Alt Kapak Blefaroplasti Sonrası Lateral Kantal Açı Revizyonu Uygulanan Olgu

Gokcen Eratlı¹, Ece Yalçındağ², Ece Güler¹

¹İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

²Sinop Boyabat 75. Yıl Devlet Hastanesi, Sinop

GİRİŞ VE AMAÇ: Alt ve üst kapak blefaroplastiyi takiben sol göz lateral kantallarda silinme ve yuvarlaklaşma gelişen hastanın kliniğinin ve revizyon ameliyatı sonrası özelliklerinin bildirilmesi.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR: Kırk dokuz yaşında erkek hasta, cerrahi sonrası göz kapaklarındaki asimetrik görünüm nedeniyle başvurdu. Sistemik hastalık ve ilaç kullanımı bulunmayan hastaya 5 yıl önce, farklı branş tarafından bilateral alt ve üst kapak blefaroplasti uygulandığı, sonrasında 3-6 ay aralıklarda 4 kere revizyon cerrahisi yapıldığı öğrenildi. Hastanın muayenesinde sol lateral kantallarda açının silindiği ve yuvarlaklaştığı, sol üst kapak lateralinde kısıtlı bir alanda entropion geliştiği görüldü. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği 10/10 olan hastanın biyomikroskopik muayenesinde sol gözde punktat epitelyopati izlendi. Sol göz lateral tarsal şerit prosedürü ile birlikte lateral kantus revizyonu yapılan hastanın postoperatif 1. ayında kapaklar simetrik ve lateral kantallarda doğal görünümdeydi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Lateral kantallarda bozulma ve yuvarlaklaşma, kombine alt ve üst kapak blefaroplasti cerrahisi sonrasında görülebilen, hastaların hem estetik hem de fonksiyonel sebeplerle rahatsızlık duyabildikleri bir komplikasyondur. Uygulanabilecek farklı prosedürler bulunmakla birlikte, bu komplikasyonun cerrahi onarımı zorlayıcı olabilmektedir. Özenli preoperatif muayene ve uygun yöntemin seçilmesi ile başarılı sonuçların elde edilebilmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Blefaroplasti, lateral kantallarda açılma, revizyon

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-32 [Oküloplastik Cerrahi]

Alt Kapak Blefaroplasti Sonrası Skatrisyel Ektropiyon Gelişen Hastaya Uygulanan Revizyon Cerrahisi

Gökçen Baş Eratlı¹, Ece Yalçındağ², Ece Güler¹

¹İstanbul Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

²Sinop Boyabat 75. Yıl Devlet Hastanesi, Sinop

GİRİŞ VE AMAÇ: Blefaroplasti sonrası alt kapak retraksiyonu ve skatrisyel ektropiyon gelişen hastanın oftalmolojik bulguları ve revizyon cerrahisi sonuçlarının bildirilmesi.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Bir yıl önce dış merkezde, farklı branş tarafından üst ve alt kapak blefaroplasti ile birlikte direkt kaş kaldırma uygulanan 52 yaşındaki erkek hasta, alt kapaklarındaki sarkma şikayeti nedeniyle başvurdu. Öyküsünden, ek bir hastalığı olmadığı, gelişen komplikasyon nedeniyle psikolojik olarak etkilenen hastaya antidepressan ilaç tedavisi başlandığı, bunun haricinde geçmişte uzun süreli sistemik ilaç kullanımının bulunmadığı öğrenildi. Hastanın oftalmolojik muayenesinde, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği bilateral 10/10 düzeyindeydi. Her iki gözde alt kapaklarda retraksiyon, skatrisyel ektropion ve lagoftalmus bulunan hastanın ön segment muayenesinde bilateral korneal ve konjonktival punktat epitelopati izlendi. Genel anestezi altında lateral tarsal şerit cerrahisi ve kulak arkası cilt grefti ile alt kapak ve lateral kantil açığı rekonstrüksiyonu uygulanan hastanın postoperatif 1. ayda ektropion, lagoftalmus ve kuru göz bulgularının gerilemiş olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Günümüzde kozmetik amaçlı uygulanan cerrahilerinin artmasıyla birlikte komplikasyonlar da daha sık görülmeye başlamıştır. Alt kapak retraksiyonu ve ektropion, alt kapak blefaroplasti sonrasında sık görülen komplikasyonlardır. Preoperatif dikkatli değerlendirme ve uygun cerrahi yöntem seçimi ile komplikasyon riski azaltılabilmekle birlikte tamamen kaçınmak mümkün olmayabilir. Gelişen komplikasyonların hem organik sebeplerle hem de psikolojik açıdan hastaları oldukça etkileyebileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Oküloplastik cerrahide, perioküler bölge anatomisine hakim olmanın ve komplikasyonları doğru yönetmenin cerrahinin en önemli basamaklarından olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Blefaroplasti, skatrisyel ektropion, kapak retraksiyonu

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-33 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Göz Hastalıkları Polikliniğine Başvuran İlköğretim Dönemindeki Çocuklarda Kıırma Kusurları ve Ambliyopi Sıklığının Değerlendirilmesi

Pınar Kaya

Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Göz hastalıkları polikliniğine başvuran ilköğretim dönemindeki çocuklarda kırma kusurlarının ve ambliyopi sıklığının değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: Çalışmaya Ekim 2022 ve Kasım 2023 tarihleri arasında kliniğimizin göz polikliniğine başvuran 7-11 yaş arası toplam 182 çocuk dahil edildi. Hastaların klinik kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Çalışmaya en iyi düzeltilmiş görme keskinliği her iki gözünde 1,0 değerinde olan hastalar alındı. Glokom, üveit, oküler travma, retinal hastalıklar, şaşılık, oküler enfeksiyon gibi kırma kusuru dışında göz hastalığı olan hastalar çalışma dışı bırakıldı.

BULGULAR: Çalışmaya dâhil edilen 182 olgunun 98'i (%53,8) kız, 84'ü (%46,2) erkekti. Olguların ortalama yaşı kızlarda $8,9 \pm 1,1$ erkeklerde $8,4 \pm 1,2$ olarak tespit edildi. 182 olgunun 41'inde (%22,5) emetropi mevcuttu. Kıırma kusuru bulunan 141 hasta değerlendirildiğinde ise 129 olguda (%91,4) miyopi, 12 olguda (%8,5) hipermetropi ve 65 olguda (%46,1) astigmatizma tespit edildi. 6 olguda ise (%3,3) ambliyopi mevcuttu ve bu olguların tümünde hipermetropi, 3'ünde astigmatizma tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İlköğretim dönemindeki çocuklarda kırma kusurları göz poliklinik başvurularının önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Doğru tanı ve takip ile görsel prognozun iyileştirilmesi ve okul başarısının yükseltilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ambliyopi, astigmatizma, hipermetropi, kırma kusuru, miyopi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-34 [Şaşılık]

Şaşılıkta Yeniden Ameliyat Gereksinimindeki Risk Faktörlerinin İncelenmesi

Hatice Ceren Kabaoğulları, Dilara Pirhan
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ: Şaşılığın cerrahi olarak düzeltilmesi, görme eksenlerindeki eğriliğin düzeltilmesini ve binoküler görmeyi geliştirmeyi kolaylaştırmayı amaçlar. Cerrahin isteği yeniden operasyona gerek kalmadan mümkün olan en iyi düzeltmenin sağlanmasıdır. Bizim bu çalışmadaki amacımız şaşılık cerrahisi sonrası tekrar ameliyat olma gereksinimini belirleyen faktörleri değerlendirmek idi.

YÖNTEM: Kliniğimizde Mart 2014 ve Aralık 2022 tarihleri arasında iki ve üzerinde operasyon geçirmiş tüm hastalar çalışmamıza dahil edildi.

BULGULAR: Çalışmamızda, 19 tanesi (%38) ezotropeya, 12 tanesi ekzotropeya (%24), 1 tanesi vertikal şaşılık (%2), 2 tanesi Duane's sendromu (%4), 11 tanesi horizontal şaşılık ve inferior oblik aşırı fonksiyonu (%22), 5 tanesi parolitik şaşılık (%10) tanılı toplam 50 olgu incelendi. Hastaların 4 tanesi tek gözde tek horizontal kas cerrahisi (%8), 5 tanesi tek gözde 2 horizontal kas cerrahisi (%10), 26 tanesi 2 gözde 2 horizontal kas cerrahisi (%52), 3 tanesi tek gözde oblik kas cerrahisi (%6), 1 tanesi 2 gözde oblik kas cerrahisi (%1), 10 tanesi bilateral horizontal ve bilateral oblik kas cerrahisi (%20), 1 tanesi 2 gözde 3 horizontal kas cerrahisi (%1) geçirdi. Hastaların 39 tanesi (%78) 2 operasyon, 11 tanesi (%22) 3 operasyon geçirdi.

Hastaların yalnızca 2 tanesinde botoks uygulandı (%4). Hastaların 9 tanesinde ayarlanabilir sütür kullanıldı (%18). Tek oblik cerrahisi geçiren hastaların 2 tanesinde yağ adezyon sendromu gelişti. Bu hastalardan bir tanesi 3. ameliyatını geçirdi. Bir hastada skleral perforasyon gelişti ve ikinci operasyonunu lazer fotokoagülasyon için geçirdi. İkinci ameliyat olanların ortalama yaşı 12 yıl (6-30,25) olup, 1. ve 2. ameliyat arası süresi 9 (2,5-24) ay idi. Ambliyopi olguların %52'sinde (26) saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda ilk ameliyat yaşının küçük olması, ambliyopi, hipermetropi ve iki ameliyat süresi arasında geçen sürenin uzun olması cerrahi başarısızlık için risk faktörleri olabilir.

Anahtar Kelimeler: şaşılık, reoperasyon, ayarlanabilir sütür, ambliyopi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-36 [Tıbbi Retina]

Farklı Üç Midriyatik Göz Damlasının Retinal Damar Çapları Üzerine Etkisi

Osman Sayın¹, Hasan Altınkaynak²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Konya

²Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Topikal olarak uygulanan %1 tropikamid, %2.5 fenilefrin ve %1 siklopentolatın retinal damar çapları (DÇ) üzerindeki etkilerini optik koherens tomografi (OKT) kullanarak araştırmak.

YÖNTEM: Rutin muayene için oftalmoloji kliniğine gelen ve dilatasyon damlasından önce ve son damladan 30 dakika sonra OKT filmleri çekilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Oftalmolojik olarak sağlıklı 90 olgu damla uygulamasına göre 30'ar olgudan oluşan 3 gruba ayrıldı: Tropikamid grubu (Grup 1), Fenilefrin grubu (Grup 2), Siklopentolat grubu (Grup 3). Hastaların sağ gözleri damla ile dilate edildi ve sol gözler kontrol grubu olarak alındı. Optik disk kenarından 1-1.5 disk çapı arasındaki bir alandan geçen retinal arter ve venlerin DÇ'leri OKT filmlerinden ölçüldü. Süperior retinal arter (SRA) ve inferior retinal arter (İRA) DÇ toplamalarının ortalamasının, süperior retinal ven (SRV) ve inferior retinal ven (IRV) DÇ toplamalarının ortalamasının damla öncesi ve sonrası değerleri karşılaştırıldı.

BULGULAR: Dilatasyon damlalarından önce ve sonra SRA ve İRA DÇ toplamalarının ortalamasında ve SRV ve IRV DÇ toplamalarının ortalamasında 3 grupta da istatistiksel olarak anlamlı bir değişiklik yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Dilatasyon damlalarının retinal arter ve ven DÇ üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: fenilefrin, midriyazis, retinal damar çapları, siklopentolat, tropikamid

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-37 [Tıbbi Retina]

Diyabetik makular ödem tedavisinde bevacizumab yükleme dozları sonrasında aflibercept, bevacizumab ve ranibizumabın etkinliğinin karşılaştırılması

Hasan Burhanettin Kaptı

Ordu Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ordu

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik makula ödemi (DMÖ), diyabetik hastalarda görme kaybının ana nedenidir. DMÖ tedavisinde yaygın olarak kullanılan üç intravitreal ajan olan aflibercept, bevacizumab ve ranibizumabın etkinliği gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı; bevacizumab yükleme dozu sonrası aflibercept ve ranibizumab tedavisine geçiş ile bevacizumab monoterapisinin anatomik ve fonksiyonel sonuçlarının karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM: Tek merkezli, retrospektif olarak gerçekleştirilen bu çalışmaya, yeni tanı almış ve daha önce tedavi görmemiş DMÖ olan 81 hastanın 90 gözü dahil edilmiştir. Üç bevacizumab yükleme dozundan sonra bevacizumab monoterapisi alanlar (Grup 1), aflibercept tedavisi alanlar (Grup 2) ve ranibizumab tedavisi alanlar (Grup 3) olmak üzere üç grup oluşturuldu. Bevacizumab yükleme dozu sonrası 1 ay ara ile üçer doz bevacizumab, aflibercept ve ranibizumab enjeksiyonu sonrası pro renata (PRN) tedavi protokolü uygulanan gruplar, 12 aylık takibin sonunda en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİGK) ve santral makula kalınlığındaki (SMK) değişiklikler açısından karşılaştırıldı.

BULGULAR: 28 hastanın 30 gözüne Bevacizumab monoterapisi, 27 hastanın 30 gözüne bevacizumab+aflibercept, 26 hastanın 30 gözüne bevacizumab+ranibizumab uygulandı. Ortalama enjeksiyon sayısı sırasıyla 6.1, 6 ve 6 idi. Ortalama SMK, grup 1' de $526,08 \pm 247,38$ 'den $327 \pm 144,01$ $\mu\text{m}'\text{ye}$ ($p=0,003$), grup 2' de $582,55 \pm 178,45$ 'ten $446,33 \pm 168,17$ $\mu\text{m}'\text{ye}$ ($p=0,002$), grup 3' te $434,84 \pm 87,84$ 'ten $387,85 \pm 88,28$ $\mu\text{m}'\text{ye}$ ($p=0,006$) düştü. SMK' daki değişiklikler gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı değildi. EİGK, 3 grupta da 12. ayda önemli ölçüde arttı ($p < 0.05$). EİGK değişimi gruplar arasında istatistiksel olarak farklılık göstermedi ($p > 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: DMÖ' de bevacizumab yükleme dozu sonrası aflibercept ve ranibizumaba geçiş yapılan gruplar ile bevacizumab monoterapisi alan grupta 12 aylık takibin sonunda hem görsel hem de anatomik başarı sağlandı. Üç grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark izlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Aflibercept, Bevacizumab, Diyabetik makula ödemi, Merkezi makula kalınlığı, Ranibizumab

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-38 [Tıbbi Retina]

İntravitreal Bevacizumab Enjeksiyonu ile İlişkili Steril Endoftalmili Hastaların Klinik Özellikleri, Yönetimi ve Sonuçları: Retrospektif Vaka Serisi

Ulviye Kıvrak¹, Aysu Karatay Arsan¹, Güzide Akçay¹, Muhammed Nurullah Bulut², Hatice Selen Kanar¹, Aynur Oflaz Hacısalihoğlu¹, Şaban Şimşek¹

¹İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

²Bahçelievler Memorial Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: İntravitreal bevacizumab (İVB) enjeksiyonu sonrası ardışık steril endoftalmi vaka serimizin klinik özelliklerinin, tedavi sonuçlarının ve gelişen komplikasyonların değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: Hastaların 15'ine diyabetik retinopati, 7'sine yaşa bağlı makula dejenerasyonu ve 4'üne retina ven dal tıkanıklığı tanılarıyla İVB enjeksiyonu aynı gün içinde üç farklı seriden hazırlanarak uygulandı. Enjeksiyon sonrasında hastaların tamamında intraoküler inflamasyon (İÖİ) gelişti. Hastalar İÖİ'ye göre şiddetli ve orta derecede inflamasyon olmak üzere iki gruba ayrıldı. Hastaların enjeksiyon öncesi ve sonrası takiplerinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basıncı, biyomikroskopik ve fundus muayeneleri yapıldı. Enfektif etkenlerin değerlendirilmesi için hem aköz hümmor, hem de vitreustan örnekler alındı.

BULGULAR: Çalışmaya 26 hastanın 24'ü dahil edildi. İki hasta dış merkeze başvurduğu için çalışmadan çıkarıldı. İlk 5 hasta ortalama 2.0±1.75 günde kliniğimize başvurması üzerine diğer hastalar aranarak çağırıldı. İVB öncesinde ortalama EİDGK 1,000,52 LogMAR iken, 1. ayda 1,04±0,47 Log MAR'dı ve istatistiksel anlamlı bir farklılık mevcut değildi (p= 0,58). Hastaların 16'sında şiddetli, 8'inde orta derecede İÖİ mevcuttu. Şiddetli İÖİ'nin olduğu gruptaki 11 göze yoğun vitreus opasitesine bağlı pars plana vitrektomi (PPV) uygulandı. PPV uygulanan grupta 1. ayda EİDGK'de daha düşüktü, ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi (p=0.28). Hastaların bir yıllık izlemlerinde PPV geçiren hastaların 2 tanesinde vitreus hemorajisi, 1 hastada retina dekolmanı ve 4 hastada epiretinal membran geliştiği izlendi. Hastaların aköz hümmor ve vitreustan alınan örneklerinde smear, kültür ve polimeraz zincir reaksiyon sonuçları negatif olarak saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İVB enjeksiyonu sonrası steril endoftalmi oluşabilmekte ve enfektif endoftalmiden ayırıcı tanısının yapılması ve uygun tedavinin düzenlenmesi; gereksiz tedaviden ve buna bağlı gelişebilecek komplikasyonlardan kaçınılması adına çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Steril endoftalmi, intravitreal bevacizumab, Komplikasyonlar

45.TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-39 [Tıbbi Retina]

3.Basamak Hastanede Son 5 Yıl İçerisinde Yapılan İntravitreal Enjeksiyon Sonrası Gelişen Endoftalmi İnsidansı

Bekir Ayyıldız¹, Mahmut Erkam Arslan¹, Deniz Kılıç²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi,Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi,Göz Kliniği

²Dünyagöz Hastanesi, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: İntravitreal enjeksiyonlar,göz hastalıklarında yaygınlaşan bir tedavi yöntemi haline gelmiştir.Literatürde,anti-VEGF enjeksiyonlarını takiben endoftalmi insidansının %0,056 olduğunu bildirmiştir.İnsidansı etkileyebilecek faktörler incelenmiş olup hastanın tanısı endoftalmi riski ile ilişkili bulunmuştur.350.000'den fazla intravitreal enjeksiyonu kapsayan çalışmada,diyabetik retinopati,yaşa bağlı makula dejenerasyonu ve retinal ven tıkanıklığı için tedavi alanlarda endoftalmi riskinin retinal ven tıkanıklığı hastalarında düşük olduğu bulunmuştur.Çalışmamızda 3.basamak hastanemizde son 5 yılda uygulanan intravitreal enjeksiyon sonrası gelişen endoftalmi insidansını belirlemek ve endoftalmi gelişen vakalara ait özelliklerin tespit edilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Ocak 2018-Kasım 2023 Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde intravitreal enjeksiyon tedavisi uygulanmış olan hastaların dosyaları retrospektif olarak taranmış olup endoftalmi gelişen hastalar tespit edilmiştir.Hastaların yaş,cinsiyet,intravitreal enjeksiyon endikasyonu,toplam intravitreal enjeksiyon dozu,kaçıncı enjeksiyon dozunda hangi ilaç ile endoftalmi geliştiği,katarakt cerrahi öyküsü,kültürlerdeki mikrobiyoloji sonuçları not edilmiştir.

BULGULAR: Hastanemizde son 5 yılda toplam 53120 intravitreal enjeksiyon yapılmış olup %0,034 oranında hastada intravitreal enjeksiyon sonrası endoftalmi gelişmiştir.Hastaların çoğunluğu kadın(%61,1),psö dofaki(%55) olduğu tespit edildi.Enjeksiyon endikasyon nedeni diyabetik retinopati (%77,8),ilaç olarak %50 oranında bevacizumab olduğu tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız Türkiye'de son yıllarda yapılan geniş vaka serilerini kapsamaktadır.Çalışmamız endoftalmi hastalarının özellikleri hakkında çok merkezli yapılacak ileri çalışmalara öncü olabilir.

Anahtar Kelimeler: Endoftalmi,intravitreal enjeksiyon,anti-VEGF,

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-41 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Retinopati İle NOS Geni rs3138808 Polimorfizminin İlişkisi

Mehmet Coşkun¹, Emre Taşkın²

¹Karabük Üniversitesi Göz Hastalıkları ABD Karabük

²Karabük Üniversitesi Tıbbi Genetik BD Karabük

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik retinopati şiddeti ile NOS geni rs3138808 polimorfizminin ilişkisinin değerlendirilmesi

YÖNTEM: Eğitim Araştırma Hastanesi göz hastalıkları polikliniğinde tanı ve takibi yapılan diyabetik bireylerden retinopatisi olmayan 66 hasta, non proliferatif diyabetik retinopatisi (NPDR) olan 46 hasta ve proliferatif diyabetik retinopatisi (PDR) olan 35 hasta olmak üzere 147 akraba olmayan kişi dahil edildi. Genotipleme amacıyla 3 ml venöz kandan kit yöntemi ile DNA elde edildi. Elde edilen DNA'lar PCR-RFLP yöntemi ile polimorfizmlerin varlığının kontrolü için genotiplendi. RFLP ürünlerinin görüntülenmesi %2 ya da %3 agaroz jel içerisinde EtBr ile UV ışık altında yapıldı. Genotipleme sonrası yapılan istatistik için SPSS programı kullanıldı.

BULGULAR: NPDR, PDR ve retinopatisi olmayan gruplar arasında HbA1c PDR grubunda kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek olduğu görüldü ($p < 0.05$). (Tablo 1) NOS geni rs3138808 polimorfizmi ile retinopatisi olmayan, NPDR ve PDR grupları arasında ilişkiye rastlanmadı ($p > 0.05$). Polimorfik alel ve genotiplerin bireylerin retinopati olmayan, NPDR veya PDR hasta grubuna dahil olma riski araştırıldı ve anlamlı bir risk oranına rastlanmadı ($p > 0.05$). (Tablo 2)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bizim çalıştığımız popülasyonda NOS genindeki rs3138808 polimorfizmleri bireylerde gelişen NPDR veya PDR ile ilişkili değildir.

Anahtar Kelimeler: diyabet, retinopati, polimorfizm

45.TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-42 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Retinopati İle VEGF Geni rs699947 Polimorfizminin İlişkisi

Mehmet Coşkun¹, Emre Taşkın²

¹Karabük Üniversitesi Göz Hastalıkları ABD Karabük

²Karabük Üniversitesi Tıbbi Genetik BD Karabük

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik retinopati şiddeti ile VEGF geni rs699947 polimorfizminin ilişkisinin değerlendirilmesi

YÖNTEM:..... Eğitim Araştırma Hastanesi göz hastalıkları polikliniğinde tanı ve takibi yapılan diyabetik bireylerden retinopatisi olmayan 68 hasta, non proliferatif diyabetik retinopatisi (NPDR) olan 48 hasta ve proliferatif diyabetik retinopatisi (PDR) olan 38 hasta olmak üzere 154 akraba olmayan kişi dahil edildi. Genotipleme amacıyla 3 ml venöz kandan kit yöntemi ile DNA elde edildi. Elde edilen DNA'lar PCR-RFLP yöntemi ile polimorfizmlerin varlığının kontrolü için genotiplendi. RFLP ürünlerinin görüntülenmesi %2 ya da %3 agaroz jel içerisinde EtBr ile UV ışık altında yapıldı. Genotipleme sonrası yapılan istatistik için SPSS programı kullanıldı.

BULGULAR: NPDR, PDR ve retinopatisi olmayan gruplar arasında HbA1c PDR grubunda kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek olduğu görüldü ($p < 0.05$). (Tablo 1) VEGF geni rs699947 polimorfizmi ile retinopatisi olmayan, NPDR ve PDR grupları arasında ilişkiye rastlanmadı ($p > 0.05$). Polimorfik alel ve genotiplerin bireylerin retinopati olmayan, NPDR veya PDR hasta grubuna dahil olma riski araştırıldı ve anlamlı bir risk oranına rastlanmadı ($p > 0.05$). (Tablo 2)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bizim çalıştığımız popülasyonda VEGF genindeki rs699947 polimorfizmi bireylerde gelişen NPDR veya PDR ile ilişkili değildir.

Anahtar Kelimeler: diyabet, vegf, polimorfizm

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-43 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Makülopati ve Retinal Arter Dal Tıkanıklığı

Emin Serbüent Güçlü¹, Ömer Özer²

¹Mersin Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Mersin

²Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik makülopati, yüksek kan glukozunun makülayı etkilemesiyle oluşan bir komplikasyondur. Ancak diyabetik retinopati ve makülopatinin görmeyi tehdit edebilecek aşamaya gelmesi genellikle birkaç yıl alır. Bu araştırmamızda kontrol muayenesi için başvuran bir hastada saptanan diyabetik makülopati ve geçirilmiş retinal arter dal tıkanıklığı incelenmiştir.

YÖNTEM: Elli yedi yaşında kadın hasta, bilinen diyabetes mellitus nedeniyle yıllık rutin kontrol muayenesi için başvurmuştur. Eşlik eden hastalıkları hipertansiyon ve hiperlipidemidir. Yarık lamba ile arka segment muayenesi yapılmış ve optik koherens tomografi (OKT) görüntüleme uygulanmıştır.

BULGULAR: Hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeli ile sağ gözde 0.6 iken sol gözde 1.0'dır. Her iki gözde hafif düzeyde (evre 1-2) nükleer sklerozu olan hastanın dilate arka segment muayenesinde maküler ödem izlenmiştir. Ek olarak özellikle foveanın temporalinde tüm retinal katlarda incelme tespit edilmiştir. Bu bulgular ile birlikte hastadan elde edilen OKT görüntülerinde diyabetik maküler ödeme eşlik eden sert eksüdalar ve temporal retinada incelme saptanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Gerek diyabetes mellitus gerekse de hipertansiyon retinal vasküler yapıları etkiler. Özellikle eşlik eden hastalığı olanlarda daha detaylı muayene önerilir. Diyabetik retinopati tedavi seçenekleri arasında; diyet kontrolü, lazer tedavisi (fotokoagülasyon) ve intravitreal anti-vasküler endotelyal büyüme faktörü (VEGF) enjeksiyonu yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Arter, Diyabet, Maküla, Retina

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-44 [Tıbbi Retina]

Solar Retinopati 3 Olgunun Sunumu

Ramazan Burak Can, Ayna Sariyeva Ismayilov, Kevser Koyuncu, Mahmut Oğuz Ulusoy
SBÜ, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ: Solar retinopati, güneşin direkt izlenmesi veya güneş tutulmasına bakılması sonrası ortaya çıkar. Isı artışı olmaksızın biyokimyasal reaksiyon ve serbest radikallere bağlı doku hasarı suçlanan mekanizmalardandır.

YÖNTEM: Solar retinopati 3 hastaya ait olgu sunumu

BULGULAR: Olgular

1. 12 yaşında kadın hasta, çıplak gözle güneş tutulmasını izleme sonrası bulanık görme ile başvurdu. Görme düzeyi her iki gözde 0.7 düzeyinde idi. Ön segment doğaldı. Fundusta: her iki gözde foveolada sarı-beyaz spot mevcuttu. OKT de: Elipsoid zon ve interdijitasyon zonu bozuktu (Şekil 1) Hasta topikal prednisolon 3×1 ile takip edildi. 6. ay kontrolünde sağ göz görme düzeyi tama, sol göz görme düzeyi 0.8'e çıktı ancak OKT'de elipsoid zon ve interdijitasyon zonu bozukluğu (Şekil 2) ve metamorfopsi şikayeti devam ediyordu.

2. 57 yaşında erkek hasta, güneşi çıplak gözle izleme sonrası ışık hassasiyeti ve bulanık görme şikayeti ile başvurdu. Görme düzeyi sağ gözde 0.3, sol gözde 0.7 idi. Ön segmenti doğaldı. Fundusta bilateral foveada hipopigmente lezyon mevcuttu. OKT'de her iki gözde, hem elipsoid zon hem interdijitasyon zonu bozuktu (Şekil 3). Hasta topikal Nepafenak %0.3, günde 1 kez önerilerek takip edildi. 1. yıl takibinde sağ göz görme düzeyi 0.4, sol göz görme düzeyi 0.7 idi ve OKT'de elipsoid ve interdijitasyon zonu bozukluğu devam ediyordu (Şekil 4).

3. 12 yaşında erkek hasta, güneşe bakma sonrası sol gözde görme bulanıklığı şikayeti ile başvurdu. Görme düzeyi sağda tam, solda 0.7 idi. Fundus muayenesinde sağ göz doğal iken sol gözde foveolada sarı-beyaz spot lezyonu vardı. OKT'de sol gözde elipsoid zon bozukluğu vardı (Şekil 5). Hasta tedavisiz takip edildi. 1. yıl muayenesinde sol gözde elipsoid zon bozukluğu kaybolmuş, ancak görme düzeyi 0.6 düzeyinde kalmıştı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Solar retinopati, görme düzeyi açısından iyi prognozlu olsalar da bizim olgularımızda olduğu gibi bu hastalarda metamorfopsi kalıcı olabilir. Koruyucu tedbir almak (çıplak gözle güneşe bakılmaması) tedaviden daha ön planda olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: solar retinopati, fotik hasar, eklips retinopatisi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-45 [Tıbbi Retina]

Psödoksantoma Elastikum ile Birlikte olan Angioid Streak Olgusunun Sunumu

Burcu Gültekin, Ayna Sariyeva Ismayılov, Cansu Erseven, Mahmut Oğuz Ulusoy
SBÜ, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ: Psödoksantoma elastikum (PXE), bağ dokuların ektopik mineralizasyonuna bağlı cilt, göz ve kardiyovasküler sistem bulgularıyla karakterize kalıtsal multisistemik bir hastalıktır. Genellikle otozomal resesif (%90) kalıtılmakla birlikte otozomal dominant ve sporadik geçişi de bildirilmiştir[1,2]. PXE olgularının çoğunda 2. dekattan sonra angioid streak gelişir. Angioid streak klinik pratiğimizde nadir karşılaştığımız Bruch membran çatlaklarıdır.

YÖNTEM: PXE ile birlikte olan angioid streak olgusunun sunumu

BULGULAR: 36 yaşında, erkek hasta, her iki gözde görme azalması şikayeti ile başvurdu. Görme keskinliği bilateral 0.7 idi. Ön segment muayenesi doğaldı. Fundusta her iki gözde peripapiller angioid çatlaklar (Şekil 1) sol gözde makulopati (Şekil 2) vardı. Hasta angioid çatlak etyolojisi için sorgulandığında koltuk altında ve boynunda sarımsı papüller ve çatlaklar olduğu görüldü. Hastanın cildiye tarafından konulmuş PXE tanısı mevcuttu. Hastaya makula ve disk optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) çekildi ve koroid neovasküler membrana (KNV) rastlanmadı. Hastanın 1. ay takibinde görme düzeyi her iki gözde yine 0.7 seviyesinde idi. Fundus muayenesinde belirgin bir değişiklik olmamakla birlikte çekilen en-face OKTA' da sol gözde dallanması olmayan yeni bir KNV geliştiği görüldü (Şekil 3) ancak buna sekonder optik koherens tomografide sıvı yoktu (Şekil 4). Hasta sessiz KNV'si için yakın takibe alındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: PXE, mitokondriyal membrana yerleşik olan ATP bağlayıcı kaset taşıyıcı proteini kodlayan (ABCC6) gendeki mutasyonla ilişkilidir [1,3]. Kalsiyum birikimi, sıklıkla derinin retiküler dermisindeki elastik liflerde, gözde Bruch membranında ve kan damarlarında olur (3). Angioid streak, retina pigment epiteli ile koroid arasında uzanan Bruch's membranının, elastinden zengin dış tabakasının yırtılmaları ve kalsifikasyonu neticesinde oluşur. KNV, angioid streak hastalarında görme kaybına neden olabilecek ana komplikasyondur.[1] Bu nedenle bu hastalar yakın takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: psödoksantoma elastikum, koroidal neovasküler membran, angioid streak

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-46 [Tıbbi Retina]

Wyburn-Mason sendromu bulunan olguda multimodal görüntüleme

Metehan Şimşek, Şehnaz Özçalışkan, Özgür Artunay
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Wyburn-Mason sendromu, orbitayı ve beyni etkileyebilen herediter olmayan oldukça nadir görülen bir arteriyovenöz malformasyondur. Arterlerin doğrudan venler ile bağlantı kurması ve kapillerlerin bulunmaması nedeniyle hemorajilere neden olabilmektedir ve bu anormal damar yapıları nedeniyle görme keskinliğinde azalma ile bulgu verebilir.

YÖNTEM: Retrospektif olgu sunumu hazırlanmıştır.

BULGULAR: 13 yaşında, sol gözde uzun zamandır az görme şikayeti ile başvuran kadın hastanın yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeline göre sağ gözde 1.0, sol gözde el hareketi düzeyindeydi. Sol gözde pitozis mevcuttu. Her iki gözde ön segment yapıları doğaldı ve göz içi basınçları normal sınırlardaydı. Fundus muayenesinde sağ göz doğaldı, sol gözde özellikle arka kutupta belirgin arteriyovenöz malformasyon ile uyumlu dilate, tortüöz damarlar mevcuttu. Optik koherens tomografide sol gözde dilate retinal damarlar ve makulada ödem bulunmaktaydı. Sistemik muayenesi normal olan olgunun, kranial manyetik rezonans görüntülemesinde(MRG) serebral damar yapıları doğal olarak izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Wyburn-Mason sendromu, arteriyovenöz malformasyonlar nedeniyle retinal hemoraji ve vitreus hemorajisine neden olabildiği gibi intrakranial hemorajilere de neden olabilmektedir ve intrakranial hemorajiler ölümcül seyrebilmektedir. Tanısında multimodal görüntüleme önemli olup, tanı konulan olguların detaylı sistemik muayenesi ve serebral arteriyovenöz malformasyon eşlik etme riski nedeniyle kranial MRG ile değerlendirilmesi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Wyburn-Mason sendromu, arteriyovenöz malformasyon, Bonnet-Bechaume-Blanc sendromu

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-48 [Tıbbi Retina]

Travma ile reaktif olan konjenital optik disk pit makülopatisi olgusu

Efe Koşer, Anil Korkmaz, Murat Arıcı, Ozgur Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Konjenital optik disk makülopatisi nedeniyle takip edilen ve travma sonrasında reaktif olan hastanın takibini ve ameliyat sonrası sonuçlarını sunmak

YÖNTEM: Hastanın muayene bulguları ve dosyaları retrospektif olarak incelendi

BULGULAR: 2011 yılından itibaren retina biriminde optik pit nedeniyle takipli 18 yaşında kadın hastanın 2015'teki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) Snellen eşeli ile sağ gözde 0.7 sol gözde tam olup, sağ gözdeki optik pite bağlı seröz makula dekolmanı nedeniyle optik pit kenarına baraj olacak şekilde argon lazer fotokoagülasyon (LFK) uygulanmıştır. (Figür 1). LFK sonrası 1. yılda çekilen optik koherens tomografi'sinde (OKT) seröz makula dekolmanının tamamen kaybolduğu görülmüştür. (Figür 2) Son muayenesinde EİDGK her iki gözde tam olup, sağ gözüne aldığı parmak darbesi sonucu görmede azalma şikâyeti ile acile başvurmuştur. Yapılan muayenede EİDGK sağ gözde 0.1 sol gözde tam, ön segmenti doğal görülmüştür. Fundus muayenesinde ise sağ gözde optik pit, arka kutupta seröz elevasyon saptanırken, sol göz doğal saptanmıştır. Sağ gözün OKT'de arka kutupta 5-6 optik disk boyutunda subretinal sıvıya (SRS) sekonder seröz elevasyon, perifoveal intraretinal kistler ve optik disk temporalinde optik pit (Figür 3) saptanmıştır. Pre-operatif fundus görüntüsü Figür 4'tedir. Hastaya dorzolamid hidroklorür + timolol maleat sabit kombinasyonu 2x1 ve nepafenak %0,3 1x1 şeklinde medikal tedavi başlanmıştır. 3 ay boyunca medikal tedavi ile düzelme olmaması nedeniyle pars plana vitrektomi (PPV) yapılmıştır. Ameliyat sonrası 6. ayda EİDGK sağda 0.6, OKT'de optik pitin ILM yama grefti ile örtülü ve SRS'nın azaldığı görülmüştür. (Figür 5)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Optik pit patofizyolojisi henüz tam aydınlatılamamıştır. Subretinal sıvı vitreus, serebrospinal sıvı veya koroid kaynaklı olduğu düşünülmektedir. Tedavisi gözlem, laser fotokoagülasyon, makuler çökertme ve PPV'yi içermektedir. Hastalar asemptomatik olsalar da künt travma sonucu SRS'ya bağlı retina dekolmanı gelişebileceği akılda tutulmalıdır

Anahtar Kelimeler: Optik disk pit makülopatisi, pars plana vitrektomi, travma

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-49 [Tıbbi Retina]

Skleral tünelde sıkışan deksametazon implant

Mehmet Adam, Özge Bölükbaşı, Günhal Şatırtav Akdeniz, Hürkan Kerimoğlu
Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Deksametazon implant sık kullanılan uzun etkili bir steroid implanttır. Bu olgu sunumunda enjeksiyon esnasında skleral tünelde takılı kalan deksametazon implantlı bir vaka ve yönetiminin paylaşımı amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: 74 Yaşında kadın hasta kliniğimizde retinal ven dal oklüzyonu nedeniyle takip edilmektedir. Görmesi sağ gözde 0.12, sol gözde tam olan hastanın muayenesinde sağ göz ön segmenti psodofak sol gözde ise minimal bir nükleer kataraktı mevcuttu. Fundus muayenesinde geçirilmiş üst ven dal oklüzyonuna bağlı yer yer eksudalar ve daha önce yapılmış segmental lazer spotlarına bağlı skarlar mevcuttu. Hastanın optik kohorens tomografi tetkikinde makula kalınlığı artmış ve intaretinal kistoid boşlukları vardı. Hastaya deksametazon implant enjeksiyonu önerildi. Hastaya enjeksiyon işlemi uygulanırken hastanın gözünü kaçırmaması sonucu steroid implantın vitre içi boşluğa ulaşmayarak skleral tünelde takılı kaldığı görüldü. İmplant skleraya tam olarak gömülü olması üzerine çıkarılmayarak takip kararı alındı. Hastanın 1. hafta kontrolünde implantın skleral kanalda durduğu, çevresinde melting ya da enfeksiyon bulgusunun olmadığı görülmesi üzerine hastanın takibine devam edildi. 1. ay kontrolünde maküler ödeminin bir miktar azaldığı ancak ödemde belirgin gerilemenin olmadığı görüldü. Hastanın görmesi 0,2 düzeyine artması ve skleral tünelde ve çevresinde herhangi bir komplikasyonun görülmemesi üzerine hastanın takibine devam etme kararı alındı. Hastanın takipleri devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Deksametazon implant enjeksiyonu esnasında ve sonrasında enjeksiyon tekniği ve hasta seçimi ile ilgili bazı komplikasyonlar yaşanabilmektedir. Bunların en sık karşılaşılanlarından biri implantın ön kamaraya geçmesidir. Skleral tünelde sıkışan implant nadir bir komplikasyondur ve mümkünse vitre içine bir penset yardımıyla itilerek yönetilebilir. Bunun mümkün olmadığı durumlarda deksametazon implantın etkinliğinin azalabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Deksametazon implant, intravitreal enjeksiyon komplikasyonu, retinal ven oklüzyonu

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-50 [Uvea-Behçet]

HIV Pozitif Hastalarımızda Görülen Üveitlerin Klinik Özellikleri, Takip ve Tedavi Sonuçları

Nilufer Zorlutuna Kaymak, Burak Tanyildiz, Murat Oklar
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kartal Dr. Lüfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveit HIV pozitif bireylerde görülen göz bulguların %50'sini oluşturmaktadır¹. Bu hastalarda en sık ko-enfeksiyonlara bağlı üveitler görülmektedir².

Bu çalışmada HIV pozitif hastalarımızda görülen üveitlerin klinik özellikleri, takip ve tedavi sonuçlarını sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Çalışmada 10 hastanın 18 gözü değerlendirildi. Üveitin etyolojisi, tipi, anatomik lokalizasyonu, tedavi öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), biyomikroskopik ve fundus bulguları, göz içi basınçları ve optik koherens tomografi kesitleri değerlendirildi. Arka segmentin görüntülenebildiği tüm hastalara fundus floresein anjiyografi çekildi. Uygulanan medikal, cerrahi tedaviler, eşlik eden sistemik hastalıkları not edildi.

BULGULAR: Hastaların hepsi erkek olup yaş ortalaması 40.10 ± 12.77 idi. 7 hastada sifilitik üveit, 2 hastada CMV retinitisi, 1 hastada tüberküloz üveiti mevcuttu. 8 hastada her iki göz, iki hastada ise tek göz etkilenmişti. Sifilitik üveitli bir hastaya lokal kortikosteroid enjeksiyonu ve intravitreal dekzametazon implant ile tüberküloz üveitli hastaya intravitreal dekzametazon implant uygulandı. Sifilitik üveitli bir hastanın iki gözüne pars plana vitrektomi uygulandı. CMV retinitli hastalara intravitreal gansiklovir yapıldı.

Tedavi öncesi ve sonrası ortalama EİDGK'leri sifilitik üveitli gözlerde sırasıyla $1,46 \pm 1,30$ (0-3,1) ve $0,30 \pm 0,41$ (0-1,51) logMAR'dı. Tüberküloz üveitli hastanın etkilenen tek gözünde EİDGK tedaviyle 1,80 logMAR'dan 1,30'a yükseldi. CMV retinitli bir hastanın bir gözünde gelişen retina dekolmanı nedeniyle EİDGK 0,4 logMAR'dan ışık negatif'e düşerken diğer gözünde tedavi öncesi ve sonrası 0 logMAR idi.

Diğer hastanın ise tedaviyle bir gözünde EİDGK 3,1 logMAR'dan 1,0' logMAR'a çıkarken diğer gözünde tedavi öncesi ve sonrası 0 logMAR'dı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sifilitik üveitli hastalarda erken tanı ve tedaviyle görme prognozu oldukça iyi iken CMV retinitisi ve tüberküloz üveitinde eşlik eden immunsupresyonun şiddeti göz tutulumunun seyrini olumsuz yönde etkileyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: sifilitik üveit, HIV, AIDS, CMV retinitisi, enfeksiyöz üveit, tüberküloz üveiti

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-51 [Uvea-Behçet]

Seröz Retina Dekolmanı ile Başvuran Meme Kanserine Bağlı Koroidal Metastaz Olgusu

Kübra Özdemir Yalçınsoy, Gözde Hondur
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler metastazlar en sık üvea bölgesine, genellikle de kanlanmanın çok yoğun olduğu koroid tabakasına meydana gelir. Koroidal metastazlar; erkeklerde sıklıkla akciğer kanseri, kadınlarda ise meme kanseri ile ilişkili olarak ortaya çıkmaktadır. Kliniğimize görme azalması nedeniyle başvuran seröz retina dekolmanı (RD) ile koroidal metastaz tespit edilen bir meme kanserli olgunun sunulması ve seröz RD ayırıcı tanısının tartışılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: Sağ gözde ani görme azalması nedeniyle başvuran 40 yaşında kadın hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği snellen eşeline göre sağ gözde 20/200, sol gözde 20/20'di. Göz içi basınçları ve ön segment muayenesi bilateral normaldi. Fundus muayenesinde sağ gözde makula temporalinde seröz RD eşlik eden sarı renkte, kabarık, soliter bir lezyon izlendi (Figür 1a). Sol göz fundus normaldi (Figüre 1b). Arttırılmış derinlik görüntüleme-optik koherens tomografide (OKT) sağ gözde koroidal kalınlaşma ve elevasyona neden olan soliter lezyon ile makulada subretinal sıvı, lezyon üzerinden geçen kesitlerde septalı seröz RD tespit edildi (Figür 2a-b). Sol göz OKT bulguları normaldi (Figür 2c). Hastanın hikayesi derinleştirildiğinde 9 yıl önce meme kanseri tanısı nedeniyle opere olduğu sistemik kemoterapi ve radyoterapi aldığı, bir yıl önce akciğer metastazı, üç hafta önce ise kemik ve karaciğer metastazı teşhisi aldığı öğrenildi. Hasta meme kanserine bağlı koroidal metastaz tanısıyla sistemik ve/veya lokal tedavi için yönlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Koroidal metastaz fundusta sarı renkte soliter kabarık veya multiple lezyonlar olarak tek taraflı veya bilateral görülebilir, sıklıkla subretinal sıvı eşlik eder. Nadiren seröz RD, koroidal metastaza neden olan agresif malignitelerin ilk bulgusu olabilir. Bu olgularda posterior sklerit, Vogt-Koyanagi-Harada hastalığı, santral seröz koryoretinopati, koroidal melanoma ve koroidal hemanjiom ayırıcı tanıda yer alan başlıca hastalıklardır. Ayrıntılı anamnez ile birlikte oküler görüntüleme yöntemleri tanıda önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Koroidal metastaz, üveal metastaz, meme kanseri, seröz retina dekolmanı

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-54 [Vitreoretinal Cerrahi]

Keratoplastili bir hastada künt travma sonrası gelişen intraoküler lens subluksasyonunun pars plana vitrektomi ile kombine hoffman cebi kullanılarak yapılan skleral fiksasyon cerrahisi

Utku Limon

Dünya Göz Hastanesi Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Keratoplastili bir hastada künt travma sonrası gelişen intraoküler lens (IOL) subluksasyonunun pars plana vitrektomi ile kombine hoffman cebi kullanılarak yapılan skleral fiksasyon cerrahisinin sunulması.

YÖNTEM: 57 yaşında kadın hasta künt travma sonrası sol az görme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Sol görme düzeyi 2 metreden parmak sayma idi. Sol ön segment muayenesinde grefon saydam idi. Hastanın IOL' i üste doğru disloke olmuştu. Sol fundus muayenesinde alta vitreus içi hemoraji mevcuttu. Retina yatışıktı ve dejeneratif miyopi bulguları mevcut idi. Sol göz içi basıncı 12 mmHg idi. 10 yıl önce sol katarakt ameliyatı olan hastaya 5 yıl önce büllöz keratopati nedeniyle sol keratoplasti yapılmıştı. Hastaya lokal anestezi altında pars plana vitrektomi ile kombine hoffman cebi kullanılarak skleral fiksasyon cerrahisi planlandı.

BULGULAR: 23 gauge trokar girişleri yapıldıktan sonra alt kadrandan saat 6 hizasından yaklaşık 2mm uzunluğunda hoffman cebi oluşturuldu. Ön vitrektomi yapıldı. Hoffman cebinin alt kısmından 27 gauge iğne ile girildi. Saat 12'deki parasentezden düz ve çift iğneli sütür ile girilerek 27 gauge iğne kılavuzluğunda saat 6 hizasından çıkıldı. Hoffman cebinin orta kısmından tekrar 27 gauge iğne ile girildi. Saat 12'deki parasentezden düz ve çift iğneli sütürün diğer iğnesi ile girilerek 27 gauge iğne kılavuzluğunda saat 6 hizasından çıkıldı. Hook ile sütürler hoffman cebinin girişinden çıkarıldı ve bağlanarak IOL in yeniden santralizasyonu sağlandı. Pars plana vitrektomi işlemi tamamlandı. Trokarlar çıkarılıp giriş yerleri sütüre edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: IOL subluksasyonlarında pars plana vitrektomi ile kombine çift iğneli sütür ve hoffman cebi kullanılarak yapılan skleral fiksasyon cerrahisi etkin ve güvenilirdir. Hoffman cebinin içine yerleştirilen sütür düğümü ile sütür komplikasyonlarının önüne geçilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hoffman cebi, intraoküler lens subluksasyonu, skleral fiksasyon, pars plana vitrektomi

45. TOD Kış Sempozyumu

Oftalmolojide Komplikasyonlar ve Yönetimi

19 - 21 Ocak 2024 / Dedeman Konya Hotel & Convention Center

PS-55 [Vitreoretinal Cerrahi]

İntravitreal Sürekli Salınlımlı Deksametazon İmplant Enjeksiyonu Sonrası Gelişen Endoftalminin Yönetimi

Fikret Uçar

Konyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: İntravitreal sürekli salınlımlı deksametazon implant (Ozurdex; Allergan, Irvine, CA, USA) enjeksiyonu sonrasında gelişen endoftalmi olgusunda, erken vitreoretinal cerrahinin uygulandığı ve implantın göz içinde bırakıldığı olguyu sunmak.

YÖNTEM: Dış merkezde 2 gün önce diyabetik retinopati'ye bağlı makula ödemi nedeniyle Ozurdex implant enjekte edilen olgu, ani görme azalması şikayetiyle kliniğimize başvurdu ve akut endoftalmi tanısı ile pars plana vitrektomi (PPV) + intravitreal antibiyotik enjeksiyonu planlandı. Hastanın görme keskinliği, el hareketleri seviyesinde idi ve yoğun ön kamara reaksiyonu, hipopiyon ve vitreus bulanıklığı nedeniyle arka segment yapıları biyomikroskopik muayenede net olarak değerlendirilemedi. Genel anestezi altında mikrobiyolojik analiz için aköz ve vitreus örnekleri alındıktan sonra, trokar girişleri yapıldı. PPV sırasında, özellikle arkuat bölgeyi de içerecek şekilde retinada yoğun nekrotik değişikliklerin olduğu görüldü. Bu tabloya daha hızlı müdahale etmek adına infüzyon sıvısının içerisine seftazidim + vankomisin ilave edildi. Ayrıca makulanın yoğun şekilde ödemli olması nedeniyle, Ozurdex implant serbestleştirilerek foveanın temporaline dikey hatta sabitlendi ve implant göz içinde bırakıldığı için ayrıca intravitreal steroid enjeksiyonu uygulanmadı. Son olarak, intravitreal seftazidim + vankomisin enjeksiyonu gerçekleştirildi.

BULGULAR: Postoperatif erken dönemde, görme keskinliği 0.1 seviyesinde idi ve Ozurdex implantın bırakıldığı konumda sabit kaldığı görüldü. 3 aylık takip periyodu boyunca hastada ek bir komplikasyon gelişmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Makula ödemi devam eden ve yoğun inflamasyonun eşlik ettiği endoftalmi olgularının tedavisi için, uzun süre antibiyotikli infüzyon sıvısına bağlı olarak ortamın temizlenmesi ve yeterli dozda antibiyotiğin uygulandığı bir durumda, enflamasyonun kontrolü için implantın yerinde bırakılması faydalı olabilir. Yinede, kesin sonuçlar için, daha fazla hasta katılımını içeren ileri klinik araştırmalar planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Deksametazon implantı, Endoftalmi, İntravitreal Enjeksiyon, Ozurdex, Pars plana vitrektomi

İLETİŞİM

Türk Oftalmoloji Derneği

Avrupa Konutları Kale, Maltepe Mah.
Yedikule Çırpıcı Yolu Sk. 9.Blok No:2 Kat:1 Ofis:1
Zeytinburnu - İstanbul

T: 0 212 801 44 36 / 0 212 801 44 36

F: 0 212 801 44 38

M: 0 536 656 87 26

www.todnet.org
genelmerkez@todnet.org

BİLİMSEL SEKRETARYA

Yazışma adresi:

konyaantalya@todnet.org

ORGANİZASYON SEKRETARYASI

19 Mayıs Mah. Halaskargazi Cad. T. Cemal Sk.
Cumhuriyet Apt. No:7 D:1, 34360 Şişli / İstanbul

T: 0 212 230 78 68 **F:** 0 212 230 78 58

todkissempozyumu@invictuscongress.org

